

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring och lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås ändringar i datasekretessbestämmelserna i lagen om olycksfallsförsäkring och lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare med beaktande av bestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och personuppgiftslagen. Propositionen innehåller närmare bestämmelser än för närvarande om handlings- och uppgiftssekretess i anslutning till verkställigheten av olycksfallsskyddet samt om undantag från sekretess. Det föreslås att rätten för de sammanslutningar och organ som verkställer olycksfallsskyddet att erhålla och utlämna sekretessbelagda uppgifter utökas i vissa fall. Rättigheterna bibehålls dock huvudsakligen oförändrade. Propositionen innehåller också bestämmelser om utnyttjande av sekretessbelagda uppgifter vid förebyggande av missbruk av

socialskyddet samt om överföring av uppgifter med tekniska metoder.

Till den del inte något annat bestäms i de föreslagna bestämmelserna i lagen om olycksfallsförsäkring och lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare iakttas i fråga om datasekretess vid verkställigheten av olycksfallsskyddet lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och personuppgiftslagen. Vid verkställigheten av de nämnda lagarna tillämpas inte datasekretessbestämmelserna gällande försäkringsbolag i lagen om försäkringsbolag.

I propositionen föreslås dessutom att vissa bestämmelser på förordningsnivå överförs till lagnivå så som förutsätts i grundlagen.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

INNEHÅLLER

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLER.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	4
1. Nuläge	4
1.1. Lagstiftning och praxis.....	4
Uppgifter som behövs för verkställigheten av skydd vid olycksfall i arbetet och behandling av uppgifterna	4
Särskilda bestämmelser om datasekretess i fråga om olycksfallsskyddet.....	9
1.2. Bedömning av nuläget.....	12
2. Propositionens mål och samband med annan lagstiftning	14
3. De viktigaste förslagen.....	15
3.1. Fastställande av sekretessplikt.....	15
Tillämpliga bestämmelser.....	15
Sekretessplikt.....	16
3.2. Undantag för sekretessplikt.....	17
3.2.1. Allmänna grunder.....	17
3.2.2. Rätt att få uppgifter.....	18
Verkställande organs rätt att få uppgifter.....	18
Skyldighet att lämna ut uppgifter på eget initiativ	19
Parts rätt att få information.....	21
3.2.3. Verkställande organs rätt att lämna ut uppgifter.....	21
Allmänt	21
Verkställighet av överenskommelser om social trygghet och internationella rättsakter	21
Förebyggande av missbruk och brott.....	22
Utnyttjande av uppgifter i försäkringsanstaltens sammanslutningar och annan verksamhet.....	23
Uppgifter som påverkar försäkringspremien.....	23
Vetenskaplig forskning, statistikföring och myndigheternas planerings- och utredningsarbete	23
Försäkringsanstaltens inbördes ansvar och regressrätt	24
Uppdrag	24
Teknisk anslutning.....	24
Ansvar för dem som lämnar ut uppgifter.....	25
3.3. Straffbestämmelser.....	25
3.4. Överföring av bestämmelser på förordningsnivå till lagnivå.....	25
3.5. Tillämpningen av bestämmelserna på lantbruksföretagare och statsanställda	25
4. Propositionens verkningar	26
5. Beredningen av propositionen och andra omständigheter som inverkat på propositionen.....	26
DETALJMOTIVERING.....	26

1.	Lagförslagen.....	26
1.1.	Lagen om olycksfallsförsäkring.....	26
1.2.	Lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare	54
2.	Ikraftträdande	56
3.	Lagstiftningsordning	57
	LAGFÖRSLAGEN.....	58
	om ändring av lagen om olycksgallsförsäkring.....	58
	om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare	69
	BILAGA	72
	PARALLELLTEXTER.....	72
	om ändring av lagen om olycksgallsförsäkring.....	72
	om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare	93

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning och praxis

Uppgifter som behövs för verkställigheten av skydd vid olycksfall i arbetet och behandling av uppgifterna

Skydd vid olycksfall i arbetet utgör ett led i det lagstadgade socialskyddet. Finland har särskilda lagstadgade ersättningssystem för olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar i fråga om arbetstagare och företagare, statsanställda och lantbruksföretagare. Bestämmelser om verkställigheten av skydd vid olycksfall i arbetet för arbetstagare och företagare finns i lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) och förordningen om verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring (850/1948), nedan verkställighetsförordningen. Bestämmelser om olycksfallsskydd för statstjänstemän finns dessutom i lagen om olycksfallsersättning för statstjänstemän (449/1990). Bestämmelser om verkställigheten av olycksfallsskydd för lantbruksföretagare finns i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) och förordningen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (375/1982). Ovan nämnda författningar innehåller tvingande bestämmelser om bl.a. ordnande av skydd, ersättningar och villkor för betalning av ersättningar samt om det förfarande som skall iaktas när lagarna verkställs. Skyddet enligt dessa lagar omfattar också yrkessjukdomar, i fråga om vilka ersättningsvillkoren anges särskilt i yrkessjukdomslagen (1343/1988) och yrkessjukdomsförordningen (1347/1988). För att ordna olycksfallsskydd för arbetstagarna skall arbetsgivaren teckna försäkring i ett privat skadeförsäkringsbolag (olycksfallsförsäkringsbolag) som har rätt att

bevilja försäkringar enligt lagen om olycksfallsförsäkring. Försäkringsplikten börjar när antalet arbetsdagar som arbetsgivaren låtit utföra under kalenderåret överstiger tolv. I egenskap av det organ som sköter gemensamma uppgifter inom olycksfallsförsäkringssystemet svarar Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund för ersättningen för olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar i ickeförsäkrade arbeten. Bestämmelser om förbundets ställning och uppgifter finns i lagen om olycksfallsförsäkring. På förbundet tillämpas delvis vad som i lagen om olycksfallsförsäkring bestäms om försäkringsanstalter. Den obligatoriska försäkringsplikten gäller inte företagare eller personer som annars utför eget arbete. De kan dock frivilligt för sig själva och de arbetstagare som inte omfattas av försäkringsplikten teckna en frivillig försäkring för olycksfall i arbetet enligt lagen om olycksfallsförsäkring. Ovan nämnda försäkringar kan utsträckas till att också gälla olycksfall på fritiden.

I verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring deltar dessutom ersättningsnämnden för olycksfallsärenden vid Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund. Nämnden tillsätts av social- och hälsovårdsministeriet. Den ger anvisningar och utlåtanden om ersättningspraxisen till de försäkringsanstalter som verkställer lagen om olycksfallsförsäkring och till Statskontoret. Lantbruksföretagare som är skyldiga att uppta i lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) föreskriven försäkring som motsvarar minimipensionsskyddet, skall erlagga försäkringspremie också för arbetsskadeskydd enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. Lagen och förordningen om

olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare innehåller bestämmelser om bl.a. verkställighet av arbetsskadeskyddet, ersättningsvillkor och fastställande av ersättning. Om inte något annat följer av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare, tillämpas på verkställigheten av arbetsskadeskyddet för lantbruksföretagare, bl.a. i fråga om sökande av ersättning, ersättningsskyldighet, ersättning och handläggning av ersättningsärenden, vad som därom bestäms i lagen om olycksfallsförsäkring och yrkessjukdomslagen. Olycksfallsskyddet enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare kan också utsträckas till att gälla olycksfall på fritiden. Olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare verkställs av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, som är lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt.

Statsanställda och statstjänstemän försäkras inte för olycksfall i arbetet eller yrkessjukdomar. Till statsanställda betalas dock ersättning av statsmedel enligt lagen om olycksfallsförsäkring. Utbetalningen av ersättningar sköts av Statskontoret. Enligt lagen om olycksfallsersättning för statstjänstemän betalar Statskontoret också ersättningar för olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar till statstjänstemän. I fråga om villkoren för rätt till ersättning, ersättningarna och erläggandet av dem samt om handläggningen av ersättningsärenden gäller vad som bestäms i lagen om olycksfallsförsäkring, om inte något annat följer av nämnda lag. När Statskontoret sköter dessa uppgifter tillämpas, med vissa undantag, i tillämpliga delar vad som i lagen om olycksfallsförsäkring bestäms om försäkringsanstalter.

Besvärsinstanser i olycksfallsärenden är olycksfallsnämnden, försäkringsdomstolen och högsta domstolen. Bestämmelser om sökande av ändring finns i lagen om olycksfallsförsäkring. Verkställigheten av lagstadgad olycksfallsförsäkring övervakas av Försäkringsinspektionen.

Verkställigheten av uppgifterna enligt lagen om olycksfallsförsäkring förutsätter att försäkringsanstalterna, Statskontoret, Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund,

ersättningsnämnden för olycksfallsärenden och besvärsinstanserna inhämtar, registrerar, överlåter och på annat sätt behandlar uppgifter om de försäkrade och försäkringstagarna. Inom olycksfallsförsäkringen för lantbruksföretagare är lantbruksföretagaren själv både försäkringstagare och försäkrad. Ärenden enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare behandlas i Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt.

De uppgifter som behövs för verkställigheten är huvudsakligen sekretessbelagda. De innehåller bl.a. känsliga personuppgifter om den skadade, t.ex. uppgifter om hälsotillstånd, sjukdom och handikapp, vårdåtgärder samt tjänster och förmåner inom socialvården. För behandlingen av ersättningar behövs individualiserade uppgifter och kontaktuppgifter om den skadade och arbetsgivaren, t.ex. namn, adress, den skadades personbeteckning samt uppgifter om bank- eller annan betalningsförbindelse för utbetalningen av ersättningar. För avgörande av rätten att få ersättning behövs av arbetsgivaren och den skadade uppgifter om bl.a. arten hos det arbete i vilket olyckan inträffade, hur olyckan inträffade, de omständigheter och orsaker som ledde till olyckan samt de skador och den arbetsoförmåga som olyckan ledde till samt andra följder som kan medföra ersättningsplikt. I yrkessjukdomsärenden behövs dessutom utredning av olika arbetsgivare och den skadade om arbetsförhållandena och övriga exponeringsfaktorer som eventuellt gett upphov till sjukdomen. Eftersom enbart skador eller sjukdomar som orsakats av arbetet ersätts ur olycksfallsförsäkringssystemet, är det nödvändigt att få behövliga uppgifter om sådana övriga skador och sjukdomar hos den skadade som eventuellt inverkar på ärendet. Detta är nödvändigt för utredning av orsakssamband och uteslutning av övriga orsakande faktorer. När ersättningen fastställs behövs för bedömning av arbetsoförmågan och inkomstbortfalllets storlek utöver uppgifter om hälsotillstånd också uppgifter om bl.a. lön som betalats till

den skadade, hans eller hennes övriga arbets- och företagarinikomster, tidigare arbets- och förvärvshistoria, utbildning och boendeförhållanden. Likaså behövs uppgifter om andra omständigheter som enligt lagen om olycksfallsförsäkring skall beaktas när ersättning fastställs.

I vissa fall kan ersättning betalas också för skador som en annan person orsakat genom en avsiktlig brottslig gärning. Ersättningen kan också minska om olyckan inträffat i samband med en brottslig gärning eller om t.ex. berusning varit en bidragande orsak. Vid behandlingen av ersättningarna kan i sådana fall således behövas uppgifter också av t.ex. polisen.

Arbetsgivaren ser till att ersättningsförfarandet inleds när en arbetstagare råkat ut för en olycka. I händelse av olycksfall eller yrkessjukdom i arbetet skall arbetsgivaren för erläggande av ersättning lämna in en anmälan om olycksfall enligt ett av social- och hälsovårdsministeriet fastställt formulär. I anmälan om olycksfallet skall arbetsgivaren till försäkringsanstalten utöver individualiserade uppgifter och kontaktuppgifter om den skadade också lämna sådana uppgifter han eller hon förfogar över och som gäller omständigheterna kring olyckan, den skadades lön, ersättningar som betalats på basis av självrisk och vissa andra omständigheter som är nödvändiga för avgörandet av rätten till ersättning och fastställandet av ersättningens storlek.

Förmåner enligt lagen om olycksfallsförsäkring och lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare skall betalas när de villkor som anges i lagen uppfylls. För de försäkringsanstalter som verkställer olycksfallsskyddet har föreskrivits skyldighet att på eget initiativ utreda ersättningsärenden. En försäkringsanstalt skall dessutom vidta åtgärder för att anhängiggöra ett ersättningsärende, om den på annat sätt än genom en anmälan om olycksfall fått kännedom om ett olycksfall eller en yrkessjukdom som kan innebära att den är skyldig att betala ersättning.

Lagstadgad försäkring vid olycksfall i arbetet gäller alla arbetstagare som arbetar för arbetsgivaren vid respektive tidpunkt. I

försäkringen individualiseras inte de försäkrade arbetstagarna. Arbetsgivaren kan också för sig uppta en frivillig olycksfallsförsäkring, vars skydd bestäms enligt lagen om olycksfallsförsäkring. Olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare kan utöver lantbruksföretagaren också omfatta företagarens barn och föräldrar som såsom medlemmar i familjeföretaget deltar i företag arbetet.

För fastställande av försäkringspremie enligt lagen om olycksfallsförsäkring behövs bl.a. uppgifter om arbetsgivarens ekonomiska ställning, såsom uppgifter om lön som utbetalats till arbetstagarna samt om omfattningen och arten av arbete som arbetsgivaren låter utföra. Försäkringspremien påverkas förutom lönen till arbetstagarna också av arbetsgivarens verksamhetsområde, arbetets art och i vissa fall olycksfall och yrkessjukdomar i arbetsgivarens eget arbete. För försäkring förutsätts inte att uppgifterna lämnas till försäkringsanstalten särskilt för varje arbetstagare.

Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund skall utreda försummelser av försäkringsplikten och utfärda påföljder vid försummelse. Den utbetalar också till arbetstagare som skadat sig genom olycksfall i arbetet ersättning enligt lagen om olycksfallsförsäkring i sådana fall då försäkringsplikten har försumrats och när arbetsgivaren inte är försäkringspliktig. För bedömningen av försummelser av försäkringsplikten behövs uppgifter om arbetsgivarens arbets- och företagsverksamhet, det arbete som arbetsgivaren låter utföra, arbetsgivarna och vederlag som betalats till dem.

För ersättningsplikt på basis av olycksfall eller yrkessjukdom gäller inte några tidsbegränsningar. Uppgifter som påverkar ersättningarna skall därför hållas kvar i registren så länge skadan eller sjukdomen medför eller kan medföra ersättningsplikt för systemet.

Samtidigt som lagen om olycksfallsförsäkring och lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare verkställs samlas uppgifter för statistikföreningen av olycksfall och

yrkessjukdomar samt för arbetet för förebyggande av olycksfall och yrkessjukdomar. Uppgifter om skador och det arbete som försäkringstagarna låter utföra samlas också för uppgörandet av de riskklassificeringar som behövs för fastställande av försäkringspremierna. Statistiskt arbete och forskningsarbete utförs av bl.a. Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt.

Uppgifter som uppkommer i samband med verkställigheten av olycksfallsförsäkringssystemen utlämnas för förebyggande och forskning som gäller olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar i vissa fall också till andra än de instanser som verkställer systemet. Till andra lagstadgade försäkringssystem utlämnas dessutom sådana uppgifter som baserar sig på verkställigheten av olycksfallsförsäkringssystemen och som dessa enligt lag skall beakta när de verkställer sina uppgifter. Sådana uppgifter är t.ex. uppgifter om betalda olycksfallsförmåner och grunderna för dem.

Allmänna datasekretessbestämmelser som tillämpas vid verkställigheten av olycksfallsskyddet

I grundlagen sägs att vars och ens privatliv, heder och hemfrid är tryggade och att närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter utfärdas genom lag. Enligt grundlagen är handlingar och upptagningar som innehas av myndigheterna offentliga, om inte offentligheten av tvingande skäl särskilt har begränsats genom lag. Var och en har också rätt att ta del av offentliga handlingar och upptagningar.

Europeiska unionens råd godkände den 24 oktober 1995 ett direktiv om skydd av den personliga integriteten vid hantering av personuppgifter och om dessa uppgifters fria rörlighet (95/46/EG). Enligt direktivet skall medlemsstaterna skydda fysiska personers rättigheter och frihet i samband med hanteringen av personuppgifter, speciellt deras rätt till integritetsskydd. Detta skall dock inte ge medlemsstaterna anledning att begränsa eller förbjuda personuppgifters fria rörlighet mellan medlemsstaterna. När det är

av betydande allmänt intresse kan bestämmelser om undantag från förbudet att hantera känsliga uppgifter tas in i den nationella lagstiftningen. Direktivet och bestämmelserna i grundlagen har beaktats i personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Personuppgiftslagen innehåller allmänna bestämmelser om behandlingen av personuppgifter. Lagen tillämpas förutom på automatisk behandling av personuppgifter även på annan behandling av personuppgifter då personuppgifterna utgör eller är avsedda att utgöra ett personregister eller en del av ett sådant. Med personuppgifter avses alla slags anteckningar som beskriver en fysisk person eller hans egenskaper eller levnadsförhållanden som kan hänföras till honom själv. Med personregisteransvarig avses en eller flera personer, sammanslutningar, inrättningar eller stiftelser för vilkas bruk ett personregister inrättas eller vilka enligt lag ålagts skyldighet att föra register. Med behandling av personuppgifter avses bl.a. insamling, registrering, användning, översändande och utlämnande av personuppgifter. Personuppgifter får användas eller i övrigt behandlas endast på ett sätt som inte strider mot ändamålet med den registeransvariges funktioner. Enligt personuppgiftslagen får personuppgifter behandlas med samtycke av den registrerade samt även bl.a. när behandlingen föreskrivs i lag eller behandlingen föranleds av en uppgift eller förpliktelse som föreskrivits för den registeransvarige i lag eller i en bestämmelse som utfärdats med stöd av lag. I personuppgiftslagen finns särskilda bestämmelser om behandlingen av känsliga uppgifter, såsom uppgifter om en persons hälsotillstånd och sjukdomar samt personbeteckning. En personbeteckning får behandlas bara för att utföra en i lag angiven uppgift, för att uppfylla den registrerades eller den registeransvariges rättigheter och skyldigheter samt bl.a. i försäkringsverksamhet och för att tillförsäkra social trygghet. Personuppgiftslagen är en allmän lag. Den tillämpas på behandling av personuppgifter, om inte något annat bestäms någon annanstans i lag. Personuppgiftslagen

tillämpas således också på behandlingen av de personuppgifter som behövs för verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring och lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare, om inte något annat bestäms särskilt i lagstiftningen om olycksfallsförsäkring.

I offentlighetslagen bestäms om rätten att ta del av myndigheternas handlingar samt om tystnadsplikt för den som är verksam vid en myndighet, om handlingssekretess samt andra för skyddande av allmänna och enskilda intressen nödvändiga begränsningar av rätten att ta del av en handling samt om myndigheternas skyldigheter i fråga om lagens syfte. I 4 § anges vad som avses med myndigheter i lagen. Enligt 1 mom. avses med myndigheter utöver statliga förvaltningsmyndigheter samt övriga statliga ämbetsverk och inrättningar också bl.a. domstolar och övriga lagskipningsorgan. Myndigheter är också bl.a. Folkpensionsanstalten och andra självständiga offentligt rättsliga inrättningar. På Pensionsskyddscentralens och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts handlingar tillämpas lagen dock på det sätt som föreskrivs i 2 mom., där det bestäms att vad som sägs om en myndighet gäller även sammanslutningar, inrättningar, stiftelser och enskilda personer som utövar offentlig makt och som enligt en lag, en bestämmelse eller en föreskrift som meddelats med stöd av en lag eller en förordning utför ett offentligt uppdrag. Med myndighetshandling avses i lagen utom en framställning i skrift eller bild även ett meddelande som avser ett visst objekt eller ärende och uttrycks i form av tecken som på grund av användningen är avsedda att höra samman och vilket kan uppfattas endast med hjälp av automatisk databehandling eller en ljud- eller bildåtergivningsanordning eller något annat hjälpmedel.

Verkställigheten av försäkring vid olycksfall i arbetet är ett i lag föreskrivet offentligt uppdrag för privata skadeförsäkringsbolag. En försäkringsanstalt som fått tillstånd att bedriva försäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring kan inte vägra bevilja olycksfallsförsäkring som söks hos den, om de villkor för beviljande av försäkring som

föreskrivs i lag uppfylls. Vid verkställigheten iaktas de tvingande bestämmelserna i lagstiftningen om olycksfallsförsäkring. Offentlighetslagen tillämpas som allmän lag även på offentligheten i fråga om försäkringsbolagens handlingar till den del det är fråga om utövande av offentlig makt i anslutning till verkställigheten av försäkring vid olycksfall i arbetet, om inte något annat bestäms i lagen om olycksfallsförsäkring. Så som konstaterats ovan tillämpas offentlighetslagen på det sistnämnda sättet också på Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts handlingar i anslutning till verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. I enlighet med 4 § 1 mom. offentlighetslagen tillämpas lagen på Statskontorets och besvärinstansernas hela verksamhet.

I lagstiftningen definieras inte vad som avses med offentlig maktutövning. Enligt motiveringen i propositionerna om grundlagen och offentlighetslagen (RP 1/1998 rd, RP 30/1998 rd) anses ingrepp i den enskildas rättsställning antingen genom ett förvaltningsbeslut eller lagskipningsutslag eller genom en faktisk åtgärd utgöra offentlig maktutövning. Beviljande av förmåner betraktas också som offentlig maktutövning. I fråga om verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring bör i princip åtminstone beslutsfattande som gäller försäkringsplikt, erläggande av ersättning och fastställande av försäkringspremie anses vara offentlig maktutövning. Offentlig maktutövning är däremot inte bl.a. placering av olycksfallsförsäkringsbolagens medel, återförsäkring, bolagsrättsliga beslutsfattande och förvaltningsuppgifter samt annan motsvarande verksamhet. Offentlig maktutövning är inte heller t.ex. statistikföring av olycksfall och yrkessjukdomar.

Enligt offentlighetslagen är myndighetshandlingar offentliga, om inte något annat bestäms i offentlighetslagen eller i någon annan lag. En myndighetshandling skall sekretessbeläggas, om det i offentlighetslagen eller någon annan lag föreskrivs eller en myndighet med stöd av lag har föreskrivit att den skall vara sekretessbelagd eller om handlingen

innehåller uppgifter för vilka tystnadsplikt föreskrivs genom lag. I offentlighetslagen anges dessutom närmare vilka handlingar som är sekretessbelagda myndighetshandlingar samt föreskrivs tystnadsplikt i fråga om och förbud att utnyttja uppgifterna i dem. Enligt offentlighetslagen har var och en rätt att ta del av en offentlig handling. Var och en har också, med vissa undantag, rätt att ta del av de uppgifter som ingår i en myndighetshandling och som gäller honom själv, om inte något annat föreskrivs i lag. I lagen bestäms också om en parts rätt att få information och om undantag i fråga om detta. Ur en sekretessbelagd myndighetshandling kan uppgifter annars utlämnas när sekretessplikt har föreskrivits till skydd för någons intressen och denne samtycker till att uppgifter lämnas ut eller om i lag särskilt tagits i uttryckliga bestämmelser om rätten att lämna ut eller att få uppgifter. I lagen bestäms också om upphörande av sekretess. Bestämmelserna i offentlighetslagen tillämpas också på behandlingen av olycksfallsförsäkringsärenden, till den del inte något annat bestäms i lagen om olycksfallsförsäkring, lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare eller lagen om olycksfallsersättning för statstjänstemän.

Särskilda bestämmelser om datasekretess i fråga om olycksfallsskyddet

Särskilda bestämmelser om datasekretess i fråga om verkställigheten av olycksfallsskyddet finns närmast i lagen om olycksfallsförsäkring och förordningen om verkställigheten av den. Via hänvisningsbestämmelser tillämpas bestämmelserna huvudsakligen också när lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare och lagen om olycksfallsersättning för statstjänstemän verkställs. Procedurbestämmelserna i lagen om olycksfallsförsäkring iakttas också när yrkessjukdomar ersätts.

I lagen om olycksfallsförsäkring finns inte någon systematisk sammanställning av bestämmelser om behandlingen av uppgifter.

I 39-52 § finns bestämmelser om ansökan om samt bestämmande och utbetalning av ersättning. I 39 § sägs att har arbetstagare drabbats av olycksfall skall meddelande därom genast lämnas arbetsgivaren eller dennes företrädare, vilken åligger att ofördröjligen göra anmälan om olycksfall hos försäkringsanstalten. Har ett olycksfall lett till döden eller svårare skada skall arbetsgivaren också göra anmälan om olycksfallet hos polisen för undersökning. I 41 § sägs att för utbetalningen av ersättningen skall försäkringsanstalten tillställas en läkares utredning om skadan eller sjukdomen. Arbetstagaren är också skyldig att på begäran tillstålla försäkringsanstalten utredning om övriga omständigheter som inverkar på ersättningen. I 56 a § lagen om olycksfallsförsäkring bestäms om brott mot tystnadsplikt enligt lagen. Den som olovligen röjer vad han vid fullgörandet av en uppgift enligt nämnda lag fått veta om någons ekonomiska ställning eller hälsotillstånd eller om en affärshemlighet som gäller försäkringstagaren, skall för brott mot tystnadsplikt enligt lagen om olycksfallsförsäkring dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen bestäms i någon annan lag. Brottet är målsägandebrott. Enligt 64 § lagen om olycksfallsförsäkring för Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund statistik över olycksfall i arbete och yrkessjukdomar som avses i lagen om olycksfallsförsäkring, yrkessjukdomslagen och lagen om olycksfallsersättning för statstjänstemän samt över de ersättningar som utbetalts för dem. Detsamma gäller olycksfall och yrkessjukdomar som har inträffat i statens arbete. En försäkringsanstalt och Statskontoret skall lämna Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund behövliga uppgifter för den statistik som avses ovan. Uppgifterna skall innehålla uppgifter om olycksfall i arbete och yrkessjukdomar, de skador och sjukdomar som har orsakats av dem, de ersättningar som utbetalas till varje ersättningstagare och de faktorer som inverkar på ersättningens storlek samt uppgifter om försäkringstagaren, dennes bransch, utbetalda löner och försäkringspremier. Uppgifterna insamlas

och registreras enligt försäkringsanstalt, försäkring och skada och individualiseras med den skadades personbeteckning.

I 64 § 3 mom. lagen om olycksfallsförsäkring sägs att för förande av statistik som hör till Statistikcentralens verksamhetsområde och som beskriver samhällsförhållandena och deras utveckling skall Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund ge Statistikcentralen behövliga uppgifter som baserar sig på anmälan om olycksfall enligt 39 §. Uppgifterna innehåller också den skadades personbeteckning för att uppgifterna skall kunna samköras med Statistikcentralens övriga databaser.

Med stöd av 64 a § kan försäkringsanstalten eller Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund dessutom ge Institutet för arbetshygien uppgifter för registret över arbetsrelaterade sjukdomar. De uppgifter som behövs anges i 22 § lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973).

I 64 b § lagen om olycksfallsförsäkring föreskrivs skyldighet för försäkringsanstalten och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund att för utsökning lämna uppgifter om de ersättningar för inkomstbortfall de betalar till ersättningsstagaren.

I 65 a § bestäms om olika myndigheters och inrättnings skyldighet att till försäkringsanstalt som avses i lagen om olycksfallsförsäkring,

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund och besvärsinstans avgiftsfritt lämna alla uppgifter som de förfogar över och som inverkar på avgörandet av det försäkrings- och ersättningsärende som är under behandling. Bestämmelsen gäller statlig, kommunal eller annat offentligt samfunds myndighet eller anstalt, läkare som innehar en offentlig tjänst, sjukhus, pensionsskyddscentralen och försäkrings- eller pensionsanstalter som bedriver lagstadgad försäkring. Detsamma gäller arbetsgivare och läkare som ansvarar för företagshälsovård och som på grund av sin befattning förfogar över material som angår den skadades hälsotillstånd. För läkarutlåtanden skall dock betalas ett skäligt arvode.

I 65 b § finns bestämmelser om

försäkringsanstaltens och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds rätt att för vetenskaplig forskning lämna ut sådana uppgifter om försäkrings- och ersättningsärenden som de förfogar över. För att sekretessbelagda uppgifter som avses i 56 a § 1 mom. skall kunna lämnas ut för vetenskaplig forskning krävs dock tillstånd av social- och hälsovårdsministeriet.

De uppgifter som Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund skall sköta anges i 30 a § lagen om olycksfallsförsäkring och i förordningen om stadgar för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund (1312/1996), nedan förordningen om förbundets stadgar. Enligt nämnda 30 a § sköter Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund de uppgifter som samarbetet mellan försäkringsanstalter vilka bedriver försäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring förutsätter samt övriga uppgifter, enligt vad som bestäms i lagen om olycksfallsförsäkring eller annan lag eller förordning.

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund sköter också de uppgifter som försäkringsanstalten på boende- eller vistelseorten skall sköta enligt internationella avtal som är bindande för Finland. Särskilda bestämmelser om förbundets uppgifter finns också bl.a. i 10, 11, 11 a, 35, 38 b—38 d, 41 b och 41 c lagen om olycksfallsförsäkring. Olycksfallsförsäkringsanstaltens uppgifter anges närmare i 2 § förordningen om förbundets stadgar. Bestämmelser om förbundets uppgifter finns dessutom bl.a. i förordningen om olycksfallsnämnden (839/1981). Med stöd av 30 a och 65 a § lagen om olycksfallsförsäkring har Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund rätt att få de uppgifter den behöver för att sköta sina uppgifter.

I 53 § lagen om olycksfallsförsäkring bestäms om besvärsinstanser i ärenden som rör olycksfallsförsäkring. Instanserna är olycksfallsnämnden, försäkringsdomstolen och högsta domstolen. I 6 mom. sägs att vid behandlingen av ärenden i olycksfallsnämnden tillämpas förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat bestäms särskilt. Om det behövs

för att ett ärende skall kunna utredas, verkställs i olycksfallsnämnden muntlig förhandling på det sätt som bestäms i 37 § förvaltningsprocesslagen. I lagen om olycksfallsförsäkring eller i 37 § förvaltningsprocesslagen anges inte när en muntlig förhandling skall verkställas bakom stängda dörrar. Närmare bestämmelser om förvaltningsdomstolen finns i lagen om försäkringsdomstolen (14/1958).

Verkställighetsförordningen innehåller också bestämmelser om behandlingen av uppgifter i anslutning till verkställigheten av olycksfallsförsäkringssystemet. Enligt 5 § skall arbetarskyddsmyndigheten och den som begärt undersökningen underrättas om sådan polisundersökning som med anledning av ett allvarligt olycksfall i arbetet skall verkställas enligt 39 § lagen om olycksfallsförsäkring. Dessutom skall en kopia av undersökningsprotokollet tillställas arbetarskyddsmyndigheten,

försäkringsanstalten samt på begäran även parterna. Enligt 7 § i förordningen skall försäkringsanstalten efter erhållen anmälan om olycksfall se till att polisundersökning omedelbart anställs, om sådan är påkallad och den inte enligt 39 § 2 mom. lagen om olycksfallsförsäkring redan ägt rum eller om den verkställda undersökningen visar sig vara bristfällig i något avseende. I 8 § i förordningen sägs att om orsakssammanhanget mellan olycksfall och död inte är klart, skall läkaren eller polismyndigheten omedelbart underrätta försäkringsanstalten eller försäkringsdomstolen för verkställande av nödig medikolegal besiktning.

Om en försäkringsanstalt inte nöjer sig med olycksfallsnämndens eller försäkringsdomstolens utslag, skall anstalten enligt 12 § verkställighetsförordningen före besvärstidens utgång underrätta vederbörande därom. I 13 § 1 mom. föreskrivs att försäkringsanstalten är skyldig att tillställa olycksfallsnämnden och försäkringsdomstolen av dessa infordrade handlingar rörande ett anhängigt ärende. Enligt 2 mom. är försäkringsanstalten skyldig att på anfordran utan dröjsmål, med beaktande av en arbetstagares boningsort och andra omständigheter, bereda arbetstagaren

möjlighet att på något lämpligt sätt ta del av de handlingar som ligger till grund för beslutet. Enligt samma bestämmelse har även arbetsgivaren rätt att få uppgifter ur handlingarna, till den del det är fråga om dennes direkta fördel.

I 14 § verkställighetsförordningen sägs att ersättning som på grund av 12 § 1 och 2 mom. lagen om olycksfallsförsäkring skall erläggas så ock av försäkringsanstalt beslutad ersättning, skall ofördröjligen utgivas, ändå att itu försäkringsanstaltens beslut söks ändring. Med stöd av 17 § kan försäkringsanstalten då livränta, olycksfallspension, menersättning, försörjningspension eller familjepension skall erläggas fordra att genom intyg av registermyndighet styrks att den till ersättning berättigade var i livet den dag ersättningen förföll till betalning samt, såvida fråga är om änka, att hon inte ingått nytt äktenskap. Dessutom gäller att om en sådan förändring i ersättningstagarens omständigheter inträffar att den skulle medföra upphörande av hans ersättning eller justering av dess belopp, skall han ofördröjligen underrätta försäkringsanstalten.

Enligt 18 § verkställighetsförordningen är arbetsgivaren skyldig att över lön och andra förmåner som arbetare erhållit föra bok eller annorledes dra försorg om att full utredning om arbetarens arbetsförtjänst enligt varje arbetares arbetstid och arbetets art erhålls och uppvisa uppgifterna för de fyra senaste åren för arbetarskyddsmyndigheten, försäkringsanstalten eller besvärinstanserna.

I 19 § föreskrivs skyldighet för arbetsgivaren att föra en olycksfallsförteckning, som innehåller uppgifter om de olycksfall som inträffat i arbetsgivarens arbete. Likaså föreskrivs att arbetsgivaren på begäran skall visa olycksfallsförteckningen för arbetarskyddsmyndigheten och polisen samt för arbetstagarnas och försäkringsanstaltens företrädare. Besvärinstanserna har också rätt att på begäran tillställas uppgifter ur förteckningen.

Enligt 22 § skall arbetarskyddsmyndigheten övervaka att arbetsgivarna uppfyller sin försäkringsplikt och utan dröjsmål underrätta Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund om försummelser. I 25 § sägs att för sådan

behandling som avses i lagen om olycksfallsförsäkring skall en läkare enligt en av Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund godkännt formulär ge utlåtande om skada, sjukdom eller död som förorsakats av olycksfall i arbete eller yrkessjukdom.

Närmare bestämmelser om uppgifterna för ersättningsnämnden för olycksfallsärenden finns i 1 och 2 § förordningen om stadgar för ersättningsnämnden för olycksfallsärenden (1313/1996), nedan förordningen om ersättningsnämndens stadgar.

På privata försäkringsbolag som verkställer lagstadgad olycksfallsförsäkring tillämpas utöver de bestämmelser som nämns ovan lagen om försäkringsbolag (1062/1979), till den del inte något annat bestäms i lagen om olycksfallsförsäkring.

Lagen om försäkringsbolag är en allmän lag som gäller försäkringsbolag. Den innehåller bl.a. bolags- och samfundsrättsliga bestämmelser gällande försäkringsbolags bildande, delägarskap, förvaltning, ändring av verksamhetsform, upphörande av verksamhet, placeringsverksamhet, solvens, överföring av försäkringsbeståndet samt tillsyn över försäkringsbolag. I 18 kap. finns dessutom allmänna bestämmelser för försäkringsbolag om tystnadsplikt och utlämnande av uppgifter som omfattas tystnadsplikten.

De sistnämnda bestämmelserna ändrades i enlighet med personuppgifts- och offentlighetslagen genom lag 989/1999. Innevarande år har riksdagen dessutom godkänt ändringar enligt regeringsproposition 161/2001 rd i vissa bestämmelser i 18 kap. Ändringarna gäller utlämnande av uppgifter mellan företag som hör till en försäkringskoncern och till olika sammanslutningar som försäkringsanstalterna bildar inbördes eller tillsammans med andra företag. I lagen om försäkringsbolag finns inte några egentliga bestämmelser om verkställighet av försäkring vid olycksfall i arbetet.

I ärenden som gäller olycksfallsförsäkringsskydd för lantbruksföretagare iakttas enligt 9 och 22 § lagen om olycksfallsförsäkring i tillämpliga delar vad som i lagen om olycksfallsförsäkring bestäms om rätt att ta del av och utlämna uppgifter.

1.2. Bedömning av nuläget

För effektiv verkställighet av det lagstadgade olycksfallsskyddet förutsätts att de sammanslutningar och organ som har hand om skyddet har rätt att så snabbt och smidigt som möjligt få alla de uppgifter som enligt lag skall beaktas vid verkställigheten. I samband med verkställigheten behövs uppgifter om både den försäkrade och försäkringstagaren. Personuppgifter om den försäkrade behövs i första hand för behandlingen av ersättningsärenden. Uppgifter om försäkringstagaren behövs också för fastställandet av försäkringspremien. Dessa uppgifter hänför sig delvis till arbetsgivarens ekonomiska ställning. För olycksfallsförsäkringspremien för lantbruksföretagare behövs uppgifter om lantbruksföretagarens ekonomiska ställning. Enligt personuppgiftslagen får personuppgifter behandlas med samtycke av den registrerade samt när behandlingen föreskrivs i lag eller behandlingen föranleds av en uppgift som föreskrivits för den registeransvarige i lag eller i en bestämmelse som utfärdats med stöd av lag. Enligt offentlighetslagen får uppgifter ur sekretessbelagda handlingar lämnas ut till myndigheter och andra som omfattas av lagen utan samtycke av den vars intressen sekretessplikten är avsedd att skydda bara om i lag särskilt tagits in uttryckliga bestämmelser om rätten eller skyldigheten att lämna ut de sekretessbelagda uppgifterna eller bestämmelser om rätten att få uppgifterna. Särskilda bestämmelser om datasekretess vid verkställigheten av olycksfallsskyddet finns i lagen om olycksfallsförsäkring och i förordningen om verkställighet av lagen. Där ingår bl.a. bestämmelser om hemlighållande av uppgifter, rätt att få uppgifter, rätt och skyldighet att utlämna uppgifter samt brott mot skyldigheten att iakttä sekretess. Bestämmelserna är bristfälliga med tanke på den reviderade datasekretesslagstiftningen. I speciallagstiftning är det nödvändigt att föreskriva om datasekretess bara till den del offentlighets- och personuppgiftslagen förutsätter det eller det föreligger särskilda

skäl att avvika från bestämmelserna. Offentlighetslagen och personuppgiftslagen förutsätter däremot närmare reglering än för närvarande av de uppgifter som behandlas, användningsändamålet och undantag från sekretess. De nuvarande bestämmelserna täcker inte heller alla de behov av att ta del av uppgifter som förutsätts för verkställigheten av olycksfallsskyddet.

I grundlagen förutsätts att genom lag skall utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. Bestämmelser om vissa skyldigheter och uppgifter i fråga om erhållande och utlämnande av uppgifter inom ersättningsystemen vid olycksfall liksom om vissa grunder för individens rättigheter och skyldigheter utfärdas för närvarande på lägre nivå än lag. I lagstiftningen om olycksfallsförsäkring saknas å andra sidan ett tillräckligt bemyndigande att utfärda förordning i vissa fall där det är ändamålsenligare att reglera saken genom författningar på lägre nivå än lag.

Datasekretessbestämmelserna är svårtydda när det gäller att tillämpa dem på försäkringsbolag som bedriver olycksfallsförsäkring. Detta beror delvis på att offentlighetslagen tillämpas på deras verksamhet bara till den del det är fråga om offentlig maktutövning. Därmed faller också en del av försäkringsbolagens uppgifter i anslutning till verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring utanför tillämpningsområdet för offentlighetslagen. På försäkringsbolag som verkställer olycksfallsförsäkring tillämpas å andra sidan också lagen om försäkringsbolag till den del något annat inte bestäms i lagen om olycksfallsförsäkring. Bestämmelserna i lagen om försäkringsbolag har utfärdats med tanke på hela försäkringsverksamhetens behov. Därför lämpar sig bl.a. dess bestämmelser om datasekretess inte till alla delar på verkställigheten av lagstadgad social trygghet. Det är inte heller ändamålsenligt att flera sinsemellan avvikande datasekretessbestämmelser tillämpas vid verkställigheten av lagen om olycksfallförsäkring. Bland annat rätten enligt lagen om försäkringsbolag att internt

utlämna uppgifter inom koncerner och sammanslutningar som försäkringsanstalterna bildar samt inom sammanslutningar som försäkringsanstalterna och andra företag bildar och rätten att använda uppgifterna för annan försäkringsverksamhet vid samma försäkringsbolag är alltför omfattande. Med stöd av lagen fås uppgifter om olycksfall för att tillförsäkra social trygghet. Bestämmelserna i lagen om försäkringsbolag lämpar sig däremot också för olycksfallsförsäkringsbolagens verksamhet till den del det är fråga om deras företags- och bolagsrättsliga verksamhet.

Arbetskraftens ökade rörlighet till följd av integrationen i Europa har också ökat behovet av att snabbt överföra uppgifter som behövs för verkställigheten av socialskyddet i anslutning till arbetet. Antalet fall där en person är berättigad till sociala förmåner i två eller flera länder har också ökat. I rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpning av systemen för social trygghet när anställda egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen och i internationella överenskommelser om social trygghet som är bindande för Finland förutsätts att vid behandling av ärenden som gäller en person som får förmåner från två eller flera länder skall de behöriga myndigheterna i länderna utbyta information. Utvecklingen inom dataöverföringsbranschen tillhandahåller allt effektivare möjligheter att snabbt överföra uppgifter med hjälp av teknisk anslutning också när det lagstadgade olycksfallsskyddet verkställs. I fråga om ett sådant dataöverföringssätt föreligger det inte några grunder för att i fråga om erhållande och utlämnande av sekretessbelagda uppgifter uppställa krav som avviker från de villkor som annars uppställts för dem, förutsatt att det ses till att uppgifterna inte missbrukas.

Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund, vars ställning regleras i lagen om olycksfallsförsäkring, verkställer lagstadgade gemensamma uppgifter inom olycksfallsförsäkringssystemet. En del av uppgifterna innebär offentlig maktutövning, en del är däremot enbart offentliga uppdrag. Av förbundets uppgifter är offentlig

maktutövning bl.a. ersättning av olycksfall i ickeförsäkrade arbeten, uppgifter i anslutning till utfärdandet av påföljder vid försummelse av försäkringsplikten och delvis uppgifter i anslutning till verkställigheten av den garanti- och ersättningsgarantiordning som föreskrivs i lagen om olycksfallsförsäkring. Detsamma gäller uppgifterna för det verk på boende- och vistelseorten som avses i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 och uppgifterna för det kontaktorgan som avses i överenskommelser om social trygghet som gäller Finland och som Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund sköter i ärenden som gäller olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar. Förbundets ställning och uppgifter anges huvudsakligen i lag. Uppgifterna är på många punkter likadana som Pensionsskyddscentralens uppgifter, som är gemensamt organ inom arbetspensionssystemet. Enligt en uttrycklig bestämmelse i lagen tillämpas offentlighetslagen på Pensionsskyddscentralens handlingar bara till den del den utövar offentlig makt när den sköter sitt offentliga uppdrag. Detsamma gäller Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. I propositionen gällande offentlighetslagen har undantaget motiverats med att det är ändamålsenligt att i fråga om offentligheten tillämpa likadana bestämmelser på offentligheten för arbetspensionsanstalternas och Pensionsskyddscentralens handlingar. I offentlighetslagen anges inte något sådant undantag för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund.

2. Propositionens mål och samband med annan lagstiftning

Syftet med denna proposition är att i lagstiftningen om verkställighet av lagstadgat skydd vid olycksfall i arbetet företa de ändringar som grundlagen, offentlighetslagen och personuppgiftslagen förutsätter. I de föreslagna bestämmelserna anges närmare än för närvarande för vilka uppgifter sekretessbelagda uppgifter skall kunna fås, utlämnas eller användas i övrigt. Detsamma gäller definitionen av de uppgifter som är nödvändiga för verkställigheten av uppgifterna. Bland annat på grund av att

uppgifterna är mångsidiga är det dock inte alltid möjligt att ge uttömmande förteckningar. I vissa bestämmelser uppräknas därför bara de viktigaste typerna av uppgifter. Genom exaktare särskild reglering strävar man efter att i fråga om såväl dem som verkställer systemen som de försäkrade och försäkringstagarna förtydliga i synnerhet behandlingen av sådana sekretessbelagda uppgifter som är karaktäristiska och centrala för verkställigheten av olycksfallsskyddet. De föreslagna bestämmelserna syftar till att förebygga att uppgifter som inte behövs för verkställigheten inhämtas och utlämnas och att på så sätt effektivisera skyddet av de försäkrades och försäkringstagarnas uppgifter. Å andra sidan är syftet också att se till att de sammanslutningar och organ som verkställer systemen får behövliga uppgifter så effektivt och smidigt som möjligt utan sådana fördröjningar och extra kostnader som inhämtandet av överlappande uppgifter medför.

Syftet med förslaget är att föreskriva om rätten att erhålla uppgifter samt om rätten och skyldigheten att utlämna uppgifter i första hand bara i sådana fall som hänför sig till verkställigheten av systemen för olycksfallsersättning. När det uteslutande är fråga om uppgifter som behövs för verkställigheten av andra socialförsäkringssystem är det lämpligt att rätten att erhålla uppgifter i regel föreskrivs i speciallagstiftningen om dessa system.

Propositionen syftar också till att förtydliga tillämpningen av bestämmelserna i offentlighetslagen i fråga om verksamheten för de sammanslutningar som verkställer olycksfallsersättningssystemen. Detta eftersträvas genom att offentlighetslagens bestämmelser om handlings- och uppgiftssekretess, undantag från sekretess och brott mot sekretessplikten görs enhetligt tillämpliga på verkställigheten av olycksfallsskyddet också till den del det inte är fråga om offentlig maktutövning. Avsikten är dock inte att verkställigheten av systemet eller de sammanslutningar som verkställer det i högre grad skall börja omfattas av tillämpningsområdet för

offentlighetslagen. Förslaget syftar inte heller till att väsentligt utvidga den rätt att erhålla och utlämna sekretessbelagda uppgifter som de sammanslutningar och organ som verkställer olycksfallsskyddet har i dag. I propositionen är det i hög grad fråga om att den praxis som redan tillämpas skrivs in i lagen noggrannare och tydligare än för närvarande. Propositionen syftar också till att nivån på bestämmelserna i lagstiftningen om olycksfallsförsäkring också i övrigt skall bringas i överensstämmelse med kraven i grundlagen.

Vid beredningen har beaktats de särdrag som hänför sig till arbetsgivarens ställning inom olycksfallsersättningssystemet. Ett av systemets syften är att täcka också den ersättningsplikt som olycksfall i arbetet eller yrkessjukdomar medför för arbetsgivaren. Arbetsgivaren skall anhängiggöra ersättningsärenden som gäller arbetstagarna genom att till försäkringsanstalten lämna in en anmälan om olycksfall, som innehåller uppgifter om olycksfallet och yrkessjukdomen, om deras verkningar samt om orsaker som hänför sig till arbetet. För arbetsgivaren gäller å andra sidan också sådana skyldigheter i anslutning till arbetarskyddet som gäller förebyggande av olycksfall och yrkessjukdomar samt rätt att erhålla uppgifter i anslutning till dem. Möjligheterna för en skadad arbetstagare att återvända till arbetet måste också ofta utredas med arbetsgivaren. Arbetsgivaren kan också själv stå i ersättningssökandens ställning med anledning av en olycka som drabbat arbetstagaren t.ex. till den del arbetsgivaren har betalat lön för sjukdomstid för den tid arbetstagaren varit arbetsoförmögen på grund av olycksfallet. Som privat näringsidkare kan arbetsgivaren dessutom själv stå i den försäkrades ställning.

3. De viktigaste förslagen

3.1. Fastställande av sekretessplikt

Tillämpliga bestämmelser

Enligt offentlighetslagen skall lagens bestämmelser tillämpas på försäkringsbolag som verkställer lagen om olycksfallsförsäkring till den del de utövar offentlig makt när de utför sina uppgifter. Handlingar i anslutning till den offentliga maktutövningen är offentliga, om inte något annat bestäms i offentlighetslagen eller lagen om olycksfallsförsäkring. Till denna del behövs inte någon särskild reglering. När Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund verkställer lagen om olycksfallsförsäkring sköter den delvis likadana uppgifter som de försäkringsbolag som verkställer lagen. För att likadana offentlighets- och datasekretessbestämmelser skall tillämpas på dessa föreslås i lagen om olycksfallsförsäkring bli bestämt att offentlighetslagen skall tillämpas på Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund bara till den del den utövar offentlig makt när den verkställer sina uppgifter. Det är inte nödvändigt att utfärda några särskilda bestämmelser för Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. Enligt bestämmelserna i offentlighetslagen skall nämnda lag tillämpas på pensionsanstalten till den del den utövar offentlig makt när den verkställer lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. Av uppgifterna för verkställigheten av olycksfallsskyddet hör bl.a. uppgifter i anslutning till upptagande av försäkring, försummelse av försäkringsplikten och ersättningsverksamhet till offentlig maktutövning. Offentlig maktutövning är däremot inte t.ex. placering av de försäkringsanstalters tillgångar som verkställer olycksfallsskyddet eller forskningsverksamhet och statistisk verksamhet som utförs av Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. För att datasekretessen vid verkställigheten av olycksfallsförsäkring dock skall omfattas av enhetliga bestämmelser föreslås att offentlighetslagens bestämmelser om sekretessplikt och brott mot dem skall iakttas vid verkställigheten av olycksfallsskyddet också när det inte är fråga om utövande av offentlig makt. Detsamma gäller i tillämpliga delar också offentlighetslagens bestämmelser om

undantag från sekretess. De nämnda bestämmelserna i offentlighetslagen skall också tillämpas när det är fråga om handlingar i anslutning till verkställighetsuppgifter inom olycksfalls-skyddet som inte har upprättats eller erhållits för en uppgift som hör till offentlig maktutövning. Utvidgningen syftar trots allt inte till att utsträcka offentlighetsprincipen enligt offentlighetslagen eller bestämmelserna i nämnda lag i högre grad till de sammanslutningar som verkställer olycksfallsskyddet eller till deras handlingar. Däremot skall offentlighetslagen, så som föreskrivs i dess 4 § 1 mom., tillämpas på hela verkställigheten för Statskontoret, som verkställer olycksfallsskyddet för statstjänstemän och statsanställda. I syfte att förtydliga tillämpningsområdet för datasekretessbestämmelserna föreslås bestämmelserna om tystnadsplikt, undantag från tystnadsplikt och brott mot tystnadsplikten i 18 kap. lagen om försäkringsbolag inte skall tillämpas på verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring eller lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. Bestämmelserna är inte till alla delar tillämpliga när sammanslutningar och inrättningar som verkställer lagstadgat socialskydd utövar offentlig makt. Däremot föreslås att bestämmelser om skyldighet att iakta sekretess, undantag från skyldigheten och brott mot skyldigheten skall tas in i lagen om olycksfallsförsäkring till den del det är nödvändigt att utfärda särskilda bestämmelser som avviker från eller kompletterar offentlighetslagen. Datasekretessbestämmelserna i lagen om försäkringsbolag skall dock fortfarande i tillämpliga delar iakttas i fråga om försäkringsanstalter som verkställer olycksfallsskydd till den del det i deras verksamhet t.ex. är fråga om i lagen om försäkringsbolag reglerade bolagsrättsliga besluts- och förvaltningsuppgifter, placering av tillgångar, solvens och återförsäkring. Detsamma gäller Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. I offentlighetslagen föreskrivs om rätt att ta

del av myndigheternas offentliga handlingar, myndigheternas skyldigheter att iakta sekretess samt myndigheternas skyldigheter i fråga om verkställigheten av lagens syfte. I personuppgiftslagen bestäms också om annan behandling av personuppgifter om fysiska personer i personregister liksom om insamling och utlämnande av uppgifterna. Till den del inte något annat bestäms i offentlighetslagen eller lagstiftningen om olycksfallsförsäkring skall bestämmelserna i personuppgiftslagen tillämpas på behandlingen av personuppgifter också när olycksfallsskyddet verkställs. Vid verkställigheten av olycksfallsskyddet blir i allmänhet arbetstagarens personuppgifter aktuella. Bestämmelserna i personuppgiftslagen kan dock också lämpa sig för behandlingen av uppgifter som gäller försäkringstagaren. En sådan situation föreligger t.ex. när en privat näringsidkare som tecknat frivillig försäkring för sig själv enligt lagen om olycksfallsförsäkring söker ersättning för ett olycksfall i arbetet för egen del.

Av bestämmelserna i personuppgiftslagen är bl.a. bestämmelserna om planering av behandlingen av personuppgifter, ändamålsbundenhet, information till den registrerade och den registrerades rätt att kontrollera sådana uppgifter om sig själv som finns i personregister som förs av sammanslutningar och organ som verkställer olycksfallsförsäkring direkt tillämpliga när olycksfallsförsäkring verkställs. I förslaget ingår dock vissa kompletterande bestämmelser, som bl.a. syftar till att garantera att arbetstagaren kan få information om den för verkställigheten nödvändiga behandlingen av personuppgifterna på den egna arbetsplatsen. I förslaget föreskrivs inte uttryckligen om rätt till annan behandling av uppgifterna än för erhållande av information eller utlämnande av uppgifterna. Det bör anses att bestämmelserna redan i sig inbegriper rätt att använda uppgifterna på det sätt som det ändamål förutsätter för vilket uppgifterna enligt bestämmelserna kan erhållas.

Sekretessplikt

Utgångspunkten för offentlighetslagen är att handlingarna är offentliga. Myndighetshandlingar är offentliga om inte något annat bestäms särskilt i nämnda lag eller någon annan lag. I propositionen föreslås bli bestämt att de skyldigheter att iaktta sekretess som skall följas när olycksfallsskyddet verkställs med vissa smärre undantag skall bestämmas enligt 6 kap. offentlighetslagen. Vid verkställigheten skall således i princip iakttas vad som i offentlighetslagen bestäms om handlingssekretess, tystnadsplikt och förbud mot utnyttjande. Det föreslås att de nuvarande särskilda bestämmelserna om tystnadsplikt i lagen om olycksfallsförsäkring upphävs. Enligt bestämmelsen om handlingssekretess i 22 § offentlighetslagen skall en myndighetshandling sekretessbeläggas, om det i offentlighetslagen eller någon annan lag föreskrivs eller en myndighet med stöd av lag har föreskrivit att den skall vara sekretessbelagd eller om handlingen innehåller uppgifter för vilka tystnadsplikt föreskrivs genom lag. Enligt den tystnadsplikt som föreskrivs i 23 § är det förbjudet att röja en handlings sekretessbelagda innehåll eller en uppgift som vore sekretessbelagd om den ingick i en handling. Enligt det förbud mot utnyttjande som föreskrivs i samma paragraf är det förbjudet att använda sekretessbelagda uppgifter för att skaffa sig själv eller någon annan fördel eller för att skada någon annan. Enligt förslaget bestäms de handlingar som skall sekretessbeläggas vid verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring, lagen om olycksfallsersättning för statstjänstemän och lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare med vissa undantag enligt 24 § offentlighetslagen. I 24 § 1 mom. uppräknas sekretessbelagda handlingar. De viktigaste sekretessbelagda handlingarna och uppgifterna inom olycksfallsförsäkringssystemet är uppgifter enligt 24 § 1 mom. 20, 23 och 25 punkten. Sådana är bl.a. uppgifter om en arbetstagare eller lantbruksföretagare som skadats genom olycksfall i arbetet eller drabbats av en yrkessjukdom och som gäller personens hälsotillstånd, handikapp, den vård,

socialvårdsservice och stödåtgärder, rehabilitering, vederlag och förmåner denne fått. När olycksfallsförsäkring verkställs behövs i allmänhet också andra uppgifter om hälsotillståndet än sådana som gäller den egentliga skada som ådragits vid olycksfallet eller den egentliga yrkessjukdomen. Detta beror på att vid avgörandet av ersättningsfrågan måste orsaksförhållandet mellan arbetet och skadan eller sjukdomen bedömas. Då skall också den skadades övriga skador och sjukdomar samt sjukdomsrelaterad faktorer beaktas. Den skadades totala hälsotillstånd skall också beaktas vid bedömning av arbetsförmågan och rehabiliteringsmöjligheterna. Från fall till fall behövs dock inte alltid alla uppgifter om hälsotillståndet.

Enligt offentlighetslagen är utöver affärs- och yrkeshemligheter andra motsvarande uppgifter om privat näringsverksamhet sekretessbelagda bara om utlämnande av uppgifterna skulle medföra ekonomisk skada för näringsidkaren, och det inte är fråga om t.ex. uppgifter om näringsidkarens skyldigheter eller fullgörande av dessa. Det föreligger inte något allmänt behov av offentlighet för uppgifter som hänför sig till ett försäkringsförhållande och som gäller arbetsgivarens ekonomiska ställning. Det är svårt att dra upp en gräns för när uppgifter om arbetsgivarens ekonomiska ställning kan betraktas som en affärs- eller yrkeshemlighet. I praktiken är det också mycket svårt för försäkringsanstalten att bedöma när utlämnande av t.ex. arbetsgivarens löneuppgifter eller andra uppgifter som hänför sig till försäkringen kan medföra konkret ekonomisk skada för arbetsgivaren. Det föreslås därför bli bestämt att handlingar och uppgifter om arbetsgivarens ekonomiska ställning till skillnad från offentlighetslagen alltid skall vara sekretessbelagda, inte bara när utlämnande av uppgifterna kan medföra ekonomisk skada för en privat näringsidkare.

3.2. Undantag för sekretessplikt

3.2.1. Allmänna grunder

I 7 kap. offentlighetslagen bestäms om undantag från sekretess. Bestämmelserna

gäller i tillämpliga delar också uppgifter som omfattas av tystnadsplikt. Enligt offentlighetslagen kan sekretessbelagda uppgifter utlämnas bl.a. med samtycke av den vars intressen sekretessplikten är avsedd att skydda eller om i lag särskilt tagits in uttryckliga bestämmelser om rätten att lämna ut eller att få uppgifter. Det föreslås att uttryckliga bestämmelser om rätten att få uppgifter som behövs för verkställigheten tas in i lagen om olycksfallsförsäkring och lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. I lagarna föreslås likaså bli bestämt om rätten att lämna ut uppgifter i första hand i de fall där den åtminstone delvis hänför sig till uppgifterna och målen för olycksfallsersättningssystemen. De föreslagna bestämmelserna om utlämnande av uppgifter är således inte uttömmande. Om bl.a. andra lagstadgade försäkringssystem rätt att för sina egna uppgifter få uppgifter som hänför sig till verkställigheten av olycksfallsförsäkring bör i princip bestämmas i speciallagstiftningen om dessa.

3.2.2. Rätt att få uppgifter

Verkställande organs rätt att få uppgifter

Nödvändiga för verkställigheten av det lagstadgade olycksfallsskyddet är bl.a. uppgifter som enligt lagen om olycksfallsförsäkring och lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare skall beaktas när försäkrings- eller ersättningsärenden avgörs. Enligt offentlighetslagen är sådana uppgifter i allmänhet sekretessbelagda. När det lagstadgade olycksfallsskyddet verkställs är det fråga om konstaterande av att lagstadgade ersättningsvillkor uppfylls. De organ och sammanslutningar som verkställer skyddet skall enligt lag själva ombesörja anskaffningen av sådana uppgifter med stöd av vilka grunderna för beviljande av ersättning kan avgöras. För effektiva sociala trygghetssystem förutsätts att de uppgifter som behövs för verkställigheten kan fås smidigt utan samtycke av den som söker en förmån och även från annat håll än från själva sökanden. Det föreslås bli bestämt att de som verkställer olycksfallsskyddet

alltjämt, liksom nu, skall ha rätt att också få sekretessbelagda uppgifter om arbetstagaren utan dennes samtycke. Uppgifter skall kunna erhållas av bl.a. arbetsgivare, myndigheter, inrättningar, sammanslutningar och inrättningar som verkställer socialskyddet samt av instanser som deltar i vården och rehabiliteringen av den skadade.

Det föreslås dock att de nuvarande bestämmelserna om erhållande av uppgifter i lagen om olycksfallsförsäkring skall revideras. Det föreslås att de ändamål för vilka sekretessbelagda uppgifter skall kunna fås och arten av uppgifter som avses i bestämmelserna anges mera övergripande och närmare. I förslaget ingår en allmän bestämmelse om rätten för de organ som verkställer olycksfallsförsäkring att få uppgifter på egen begäran. Dessutom föreslås särskilda bestämmelser som förpliktar bl.a. arbetsgivaren och ersättningstagaren till att på eget initiativ lämna uppgifter till sammanslutningar och organ som verkställer olycksfallsskyddet.

Enligt den nämnda allmänna bestämmelsen skall försäkringsanstalter som bedriver försäkring vid olycksfall i arbetet, Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund och besvärsinstanser enligt lagen om olycksfallsförsäkring, liksom nu, ha rätt att få uppgifter. Rätten att få uppgifter för ersättningsnämnden för olycksfallsärenden, som ger utlåtanden och anvisningar, anges i en särskild bestämmelse, eftersom nämnden ger utlåtanden bara på basis av de uppgifter som den får av försäkringsanstalten i samband med begäran om utlåtande. I lagen föreslås dessutom bli bestämt att ersättningstagaren, arbetsgivaren och försäkringsanstalten skall lämna uppgifter på eget initiativ. De föreslagna bestämmelserna i lagen om olycksfallsförsäkring gäller via hänvisningsbestämmelser även Statskontoret och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. I de föreslagna bestämmelserna förutsätts att de sekretessbelagda uppgifterna skall vara nödvändiga för avgörandet av ett anhängigt ärende eller att de i övrigt skall beaktas vid verkställigheten av uppgifter som föreskrivs i lagen om olycksfallsförsäkring, i avtal om social trygghet som är bindande för Finland eller i internationella författningar om social

trygghet. Med anhängigt ärende avses bl.a. ersättningsärenden och ärenden som gäller försummelse av försäkringspremier och försäkringsplikt. Bestämmelsen är i någon mån mera omfattande än för närvarande för att den skall täcka alla verkställighetsuppgifter. Syftet med kravet på nödvändighet är att betona bl.a. att uppgifterna bör begränsas enbart till sådana uppgifter utan vilka ärendet inte kan avgöras. De instanser från vilka uppgifter skall kunna erhållas har definierats i analogi med tillämpningsområdet för offentlighetslagen. Till myndigheter räknas således sammanslutningar, inrättningar, stiftelser och enskilda personer som sköter ett offentligt uppdrag enligt lag eller förordning eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem. Uppgifter skall dessutom, liksom nu, kunna fås av den skadades arbetsgivare. Uppgifter som påverkar avgörandet av ett ersättningsärende kan eventuellt behövas av t.ex. ögonvittnen till olycksfallet. I sådana fall kan uppgifterna skaffas med hjälp av polisundersökning, om de behövliga uppgifterna inte kan fås på annat sätt.

Av de uppgifter som avses i bestämmelsen nämns de viktigaste typerna, eftersom det inte är ändamålsenligt att göra upp en uttömmande förteckning. Typerna av uppgifter gäller omständigheter som lett till olyckan, den skadades arbete och vederlag och förmåner som betalats till denne.

I den allmänna bestämmelsen om erhållande av uppgifter bestäms särskilt om rätten för de organ som verkställer systemet att också av de instanser som deltar i vården och rehabiliteringen av den skadade få uppgifter som är nödvändiga för avgörandet av ärendet. Detta innebär ett visst mått av utvidgning av den nuvarande bestämmelsen, som berättigar till att få uppgifter bara av läkare som innehar en offentlig tjänst och av sjukhus. Det föreslås bli bestämt att för avgörandet av ett ärende skall utlåtanden och övriga nödvändiga uppgifter om den skadades hälsotillstånd, vård, arbetsförmåga och rehabilitering samt uppgifter ur dennes journalhandlingar kunna fås av alla instanser som deltagit i vården och rehabiliteringen av personen i fråga. Dessa är också andra än läkare som innehar en offentlig tjänst liksom

yrkesutbildade personer som avses i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) samt sådana verksamhetsenheter för hälso- och sjukvården som avses i lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992) och den som verkställer rehabiliteringen av den skadade. Rätten att få uppgifter utsträcks således även till privata sjukhus samt till enheter som ger terapi som upprätthåller eller förbättrar prestationsförmågan.

Genom en särskild bestämmelse föreslås bli bestämt att Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund på begäran skall ha rätt att av försäkringsanstalterna få de uppgifter som behövs för de undersökningar och kalkyler som den utför. Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund skall dessutom ha rätt att av Institutet för arbetshygien och arbetarskyddsmyndigheten få sådana uppgifter om orsakerna till och följderna av olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar som behövs för dess forskningsarbete kring förebyggande av olycksfall och yrkessjukdomar.

Skyldighet att lämna ut uppgifter på eget initiativ

Som komplettering till den allmänna bestämmelsen föreslås bestämmelser som förpliktar den som söker ersättning och arbetsgivaren till att lämna ut uppgifter på eget initiativ. Ersättningstagaren skall att utan dröjsmål underrätta försäkringsanstalten om sådana förändringar i sitt hälsotillstånd, sina arbetsinkomster, sina familjeförhållanden och övriga faktorer som inverkar på ersättningstagarens rätt att få ersättning vid olycksfall eller på ersättningsbeloppet. I den aktuella bestämmelsen anges närmare än i den gällande bestämmelsen på förordningsnivå vilka uppgifter anmälningsplikten gäller. För arbetsgivaren föreskrivs skyldighet att årligen ge försäkringsanstalten för fastställande av försäkringspremien och skötseln av försäkringen nödvändiga uppgifter om branschen, mängden arbete som arbetsgivaren låtit utföra, utbetalda löner för varje art av arbete samt om företagets ägandeförhållanden. Det är inte nödvändigt

att lämna dessa uppgifter så att de gäller enskilda arbetstagare. Trots att den gällande lagen inte innehåller någon dylik bestämmelse har försäkringsanstalten kunnat få motsvarande uppgifter på begäran med stöd av den allmänna bestämmelsen om rätten att få uppgifter.

Genom propositionen ändras också de bestämmelser som gäller arbetsgivarens skyldighet att anhängiggöra ett ersättningsärende gällande ett olycksfall eller en yrkessjukdom som kommit till arbetsgivarens kännedom. Detta skall alljämt ske genom en anmälan om olycksfall till försäkringsanstalten. Anmälan om olycksfall innehåller grundläggande uppgifter som behövs för behandlingen av ärendet och som huvudsakliga är sekretessbelagda. Den nuvarande bestämmelsen ändras så att de viktigaste typer av uppgifter som skall anges i anmälan och de ändamål för vilka uppgifterna kan användas framgår. För arbetstagaren föreskrivs uttrycklig skyldighet att omedelbart underrätta arbetsgivaren om ett olycksfall eller en yrkessjukdom. Preciseringar föreslås också i de bestämmelser som förpliktar arbetsgivaren att anmäla allvarliga olycksfall till polisen för undersökning.

Genom propositionen revideras de bestämmelser som förpliktar försäkringsanstalten att utan särskild begäran ge Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund de uppgifter det behöver för sin statistikföring av olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar. Så som framgår nedan anges även forskning kring orsakerna och följderna av olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar som en uppgift för Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund. En uppgift för förbundet är likaså forskning som bl.a. syftar till att utreda sambandet mellan försäkringspremierna och risken för olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom samt uppföljningen och utvecklandet av systemet. Försäkringsanstaltens nuvarande skyldighet att lämna uppgifter utvidgas på motsvarande sätt till att gälla även sådana uppgifter som behövs för dessa uppdrag. I den aktuella bestämmelsen anges så noggrant som möjligt de uppgifter som behövs för uppdragen och

användningsändamålet. Uppgifterna gäller, liksom nu, arten och omfattningen av det arbete som försäkringstagarna låtit utföra, de löner som anmälts för försäkringen, försäkringspremierna och försäkringspremiesystemen. Bestämmelsen gäller dessutom uppgifter om olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar, t.ex. tidpunkt och plats, orsaker och följder samt betalda ersättningar och grunderna för dem.

En del av de uppgifter som försäkringsanstaltarna behöver för statistikföringen fås av arbetsgivarna. En del av uppgifterna uppkommer vid försäkringsanstaltarna i samband med försäkring och behandling av ersättningar. De uppgifter som fås av arbetsgivarna för upptagande av försäkring och för försäkringspremier är inte specificerade enligt arbetstagarna. Enligt förslaget skall uppgifterna trots allt i allmänhet vara sekretessbelagda, eftersom de gäller arbetsgivarens ekonomiska ställning. De uppgifter om olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar samt om utbetalda ersättningar som fås av arbetsgivarna är i regel sekretessbelagda. För att uppgifterna skall kunna användas för de föreslagna statistikförings- och forskningsändamålen samt för att de skall kunna överlåtas vidare till vissa myndighetsinstanser som avses i offentlighetslagen förutsätts att uppgifterna individualiseras enligt ersättningsstagarna. Därför föreslås bli bestämt att Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund skall ha rätt att få uppgifter om olycksfallen individualiserade med de skadades personbeteckningar.

De uppgifter som omfattas av den föreslagna rätten att få uppgifter skall i allmänhet fås avgiftsfritt. Yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården skall trots att få ett skäligt arvode för de utlåtanden de gett på begäran. Kostnader för utlämnandet av uppgifter skall också annars kunna ersättas, om utlämnandet medför merkostnader därför att uppgifterna behövs i en viss form. Det föreslås bli bestämt att försäkringsanstaltarna och Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund skall ha rätt att i arbetsgivarens handlingar granska riktigheten i de uppgifter som arbetsgivaren lämnat och att få

handräckning för att få dylika uppgifter.

Parts rätt att få information

En parts rätt att få information bestäms också i olycksfallsärenden enligt offentlighetslagens bestämmelser om partsoffentlighet. I offentlighetslagen avses med part sökanden, käranden samt andra vilkas rättighet, fördel eller skyldighet ärendet gäller. En part får inte för en utomstående yppa en sekretessbelagd uppgift som erhållits på grund av ställningen som part och som gäller någon annan än parten själv. En part har rätt att ta del av innehållet i en annan än en offentlig handling som kan eller har kunnat påverka behandlingen av ärendet. En part får också använda uppgifter om en annan person än honom själv när det är fråga om ett ärende som gäller den rätt, det intresse eller den skyldighet som partens rätt att få information har grundat sig på. En parts rätt att ta del av sekretessbelagda handlingar kan dock enligt offentlighetslagen begränsas bl.a. då utlämnande av uppgifterna strider mot ett viktigt allmänt eller enskilt intresse.

Som komplettering till vad som i offentlighetslagen bestäms om utlämnande av handlingar föreslås i lagen om olycksfallsersättning bli bestämt om arbetstagarens rätt att bekanta sig med handlingar som gäller hans eller hennes ersättningsärende på ett med beaktande av arbetstagarens boningsort och andra omständigheter lämpligt sätt. Bestämmelsen syftar till att tillförsäkra arbetstagaren praktiska möjligheter att bekanta sig med ursprungliga ersättningshandlingar också i sådana fall där försäkring bedrivs från utlandet utan att någon representation grundas i Finland. En bestämmelse om detta finns för närvarande på förordningsnivå. Också arbetsgivaren kan ha ställningen som part när arbetsgivaren söker eller får olycksfallsersättning. Arbetsgivaren har rätt att få bl.a. ersättning för inkomstbortfall enligt olycksfallsförsäkringen som motsvarar den lön arbetsgivaren betalat under sjukdomstiden. En privat näringsidkare som tecknat en frivillig försäkring kan vara part på grundval av olycksfall i arbetet som

drabbat honom själv.

På verkställigheten av olycksfallsförsäkring skall också tillämpas de bestämmelser i offentlighetslagen som gäller beslut om utlämnande av uppgifter. Om utlämnande av uppgifter ur en myndighetshandling beslutar den myndighet som förfogar över handlingen, om inte något annat föreskrivs. Beslut om utlämnande av en handling som upprättats vid eller för en myndighets uppdrag fattas av den myndighet som gett uppdraget. En försäkringsanstalt eller ett annat organ som verkställer olycksfallsförsäkringssystemet beslutar således själv om utlämnande av de uppgifter de förfogar över. Om utlämnande av uppgifter förvägras skall försäkringsanstalten eller annat organ underrätta den som begärt uppgifterna om orsaken till förvägran och meddela beslut i saken. Ändring i beslutet får sökas enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

3.2.3. Verkställande organs rätt att lämna ut uppgifter

Allmänt

I lagen om olycksfallsförsäkring föreslås närmare och mera övergripande bestämmelser om rätten för de sammanslutningar och organ som verkställer lagen att utlämna sekretessbelagda uppgifter. Förslaget innehåller preciserade bestämmelser av de bestämmelser om utlämnande av uppgifter som huvudsakligen finns i lagen om olycksfallsförsäkring samt av vissa bestämmelser om utlämnande av uppgifter i 18 kap. lagen om försäkringsbolag till den del de lämpar sig för verkställigheten av olycksfallsskyddet. Bestämmelser om utlämnande av uppgifter uteslutande för verkställigheten av andra lagstadgade system bör utfärdas särskilt i lagstiftningen om systemen. Till den del utlämnandet inte regleras i lagen om olycksfallsförsäkring eller i annan lagstiftning om sociala trygghetssystem iaktas bestämmelserna i offentlighetslagen.

Verkställighet av överenskommelser om social trygghet och internationella rättsakter

Datasekretessdirektivet begränsar utlämnandet av uppgifter till tredje land. Undantag från begränsningarna kan dock föreskrivas i nationella lagar. I förarbetena till personuppgiftslagen har i detta sammanhang hänvisats bl.a. till myndigheternas utbyte av information. Enligt offentlighetslagen får en myndighet lämna ut uppgifter ur en sekretessbelagd handling till en utländsk myndighet eller ett internationellt organ, om samarbetet mellan den utländska och den finska myndigheten regleras i en för Finland bindande internationell överenskommelse eller föreskrivs i en för Finland bindande författning och om uppgifter ur handlingen enligt denna lag kan lämnas ut till den finska myndighet som bedriver samarbetet enligt offentlighetslagen. Finland har ingått överenskommelser om social trygghet med flera EU-medlemsstater och tredje stater. I överenskommelserna om social trygghet och i förordningen om social trygghet (EEG) 1408/71 förutsätts utbyte av socialskyddsuppgifter som gäller personer som arbetar och bor inom medlemsstaternas territorium mellan i överenskommelserna och bilagorna till förordningen nämnda myndigheter och organ i medlemsstaterna. I ärenden som gäller olycksfall i arbetet är Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund ett sådant organ i Finland. Uppgifter som hänför sig till överenskommelserna om social trygghet och förordningen sköts också av Pensionsskyddscentralen och Folkpensionsanstalten. Det föreslås bli bestämt att uppgifter som baserar sig på verkställigheten av olycksfallsförsäkring skall kunna utlämnas till behöriga myndigheter och organ till den del de är nödvändiga för verkställigheten av uppgifter som föreskrivs i avtal om social trygghet och eller i internationella författningar som är bindande för Finland. För verkställigheten av nämnda överenskommelser kan således sekretessbelagda uppgifter utlämnas också till behöriga myndigheter och organ i tredje land.

Förebyggande av missbruk och brott

Den arbetsgrupp för utredning av missbruk av socialskyddet framförde i sin promemoria

(SHM Arbetsgruppspromemorior 1999:22) att lagstiftningen om social trygghet bör kompletteras med bestämmelser om inbördes rätt för myndigheter och olika instanser som sköter verkställigheten av socialskyddet att i syfte att förebygga missbruk av socialskyddet vidareöverlåta de uppgifter de erhållit. Dessutom föreslog arbetsgruppen att instanserna på eget initiativ bör kunna utlämna uppgifter till varandra när det finns anledning att misstänka brott. I denna proposition föreslås bli bestämt att de sammanslutningar och organ som verkställer olycksfallsskyddet skall ha rätt att till myndigheterna utlämna sådana sekretessbelagda uppgifter som behövs för det särskilda utredande arbete som myndigheterna utför för att utreda brott mot och missbruk av socialskyddet samt för väckande av åtal. Uppgifter om hälsotillstånd kan dock inte utlämnas i detta syfte.

Dessutom föreslås bli bestämt att olycksfallsförsäkringsbolag och Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund skall ha rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få utlämna uppgifter för förebyggande av brott mot dem och mot vissa andra lagstadgade system. Utlämnandet kan gälla uppgifter om brott mot försäkringsanstalten och Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund i samband med verkställigheten av olycksfallsskyddet, skador som anmälts till dem samt ersättningar som betalts för skadorna och ersättningstagare. Uppgifter skall kunna utlämnas förutom till försäkringsanstalter och organ som verkställer olycksfallsskydd även till försäkringsanstalter och organ som verkställer trafik- och patientförsäkring. En förutsättning är dessutom att datasekretessnämnden har beviljat tillstånd enligt 43 § personuppgiftslagen. I lagen om olycksfallsförsäkring föreslås likaså bli bestämt att försäkringsanstalterna och Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund skall ha rätt att utlämna sådana sekretessbelagda uppgifter till skatteförvaltningen som den behöver för uppfyllandet av den övervakningsskyldighet som föreskrivs i lagen om förskottsutbetalning, om det finns skäl att misstänka att

arbetsgivaren inte har fullgjort sin innehållningsskyldighet.

Utnyttjande av uppgifter i försäkringsanstaltens sammanslutningar och annan verksamhet

I propositionen föreslås uttryckliga bestämmelser som preciserar möjligheterna att i försäkringsbolagets övriga verksamhet utnyttja de uppgifter som erhållits i samband med verkställigheten av olycksfallsskyddet samt möjligheterna att överlåta uppgifterna till koncerner och ekonomiska sammanslutningar som försäkringsanstaltarna bildar samt till en annan försäkringsanstalt eller ett annat företag som hör till grupperingar som finansiella institut bildar. Enligt förslaget skall olycksfallsförsäkringsbolaget få använda i sin övriga verksamhet samt till en annan försäkringsanstalt eller ett annat företag som hör till samma koncern som försäkringsanstalten, till samma ekonomiska sammanslutning eller försäkringsföretagsgrupp samt till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (44/2002) avsedda finans- och försäkringskonglomerat lämna ut bara sådana uppgifter som är nödvändiga för skötseln av uppgifterna enligt lagen om olycksfallsförsäkring eller om bestämmelser om detta finns särskilt i lag. Begränsningen hindrar dock inte att sådana uppgifter om försäkringstagarna som behövs för kundbetjäningen, skötseln av kundförhållanden och annan kundhantering utlämnas eller utnyttjas inom den övriga verksamheten. Sådana uppgifter är t.ex. namn och adressuppgifter för den arbetsgivare eller företagare som är försäkringstagare, uppgifter om ägarförhållanden och försäkringsarrangemang enligt lagen om olycksfallsförsäkring för det företag som tecknat försäkring samt den lönesumma som arrangemangen grundar sig på. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt verkställer utöver olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare på grundval av lagen även lagen om pension för lantbruksföretagare och system för

avträdelsetöd. I propositionen föreslås bli bestämt att Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt skall ha rätt att vid behandlingen av ett försäkrings- eller ersättningsärende enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare i enskilda fall använda uppgifter som den fått för skötseln av övriga föreskrivna uppdrag. Ett villkor är dock att det är uppenbart att uppgifterna påverkar avgörandet i ärendet och uppgifterna enligt lag skall beaktas vid beslutsfattandet. Ytterligare förutsätts att Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt också annars separat har rätt till dessa uppgifter.

Uppgifter som påverkar försäkringspremien

Enligt lagen om olycksfallsförsäkring påverkas arbetsgivarens försäkringspremie i vissa fall av olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar som direkt ersatts av försäkringen. Det föreslås bli bestämt att arbetsgivare som upptagit försäkring skall ha rätt att av försäkringsanstalten få de skadeuppgifter som behövs för att bedöma riktigheten hos en sådan försäkringspremie.

Vetenskaplig forskning, statistikföring och myndigheternas planerings- och utredningsarbete

Enligt offentlighetslagen kan en myndighet i enskilda fall beviljas tillstånd att ta del av en sekretessbelagd handling för vetenskaplig forskning eller statistikföring eller för ett sådant planerings- och utredningsarbete som myndigheten utför. Bestämmelsen är direkt tillämplig på verkställigheten av olycksfallsskyddet. Tillstånd kan beviljas om det är uppenbart att utlämnandet inte kränker de intressen som sekretessplikten är avsedd att skydda. Beslut om utlämnande av uppgifter i anslutning till verkställigheten av olycksfallsskyddet fattas således av försäkringsanstalten i fråga, Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund eller ett annat organ som förfogar över uppgifterna. Om det är fråga om flera försäkringsanstalters handling fattar social- och häsovårdsministeriet beslut om tillståndet. Tillståndet skall åtföljas av föreskrifter som behövs för skydd av ett

allmänt eller enskilt intresse. Skyldigheterna att iaktta sekretess gäller även de instanser som fått tillgång till sekretessbelagda uppgifter med stöd av tillståndet. I förslaget ingår dessutom, på samma sätt som i den gällande lagen, en uttrycklig bestämmelse om utlämnande av uppgifter till Statistikcentralen för statistik som hör till Statistikcentralens verksamhetsområde och som beskriver samhällsförhållandena och deras utveckling och till Institutet för arbetshygien för registret över arbetsrelaterade sjukdomar. För att förhindra att överlappande uppgifter samlas in föreslås bli bestämt att Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund skall ha rätt att till Pensionsskyddscentralen utlämna uppgifter om ersättning för inkomstbortfall som beviljats av försäkringsanstalten och som inverkar på arbetspensionstillägget.

Försäkringsanstaltens inbördes ansvar och regressrätt

I lagen om olycksfallsförsäkring föreslås bestämmelser som medger rätt att också lämna ut sekretessbelagda uppgifter för utredning och fullgörande av försäkringsanstaltens och Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbunds inbördes ersättningskyldighet och rätt att återfå ersättningar.

Uppdrag

Uppgifter som hör till verkställigheten av olycksfallsskyddet sköts av bl.a. ombud och serviceföretag som uppdrag av olycksfallsförsäkringsbolag och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. På verkställigheten tillämpas också till denna del bestämmelserna i offentlighetslagen. Enligt bestämmelserna kan en myndighet lämna ut uppgifter ur en sekretessbelagd handling om sitt uppdrag eller annars för en uppgift som utförs för myndighetens räkning, om det är nödvändigt för utförandet av uppdraget. En försäkringsanstalt eller en annan instans som verkställer systemet kan således utlämna sekretessbelagda uppgifter

för t.ex. utförandet av tekniska hjälpfunktioner till ett ADB-serviceföretag samt för skötseln av ett försäkrings- eller ersättningsärende till sitt ombud, om det är nödvändigt för utförandet av uppgifterna. De skyldigheter att iaktta sekretess som föreskrivs i lagen om olycksfallsförsäkring och offentlighetslagen utsträcks också till dem som utför dylika uppdrag och personer som är anställda hos dem.

Teknisk anslutning

Teknisk anslutning innebär möjlighet att ta del av uppgifter om en registrerad direkt i det aktuella registret. Den påskyndar utbetalningen av lagstadgade förmåner och säkerställer att uppgifterna är korrekta. Den tekniska utvecklingen har ökat behovet av tekniska anslutningar. Enligt offentlighetslagen kan en myndighet öppna en teknisk anslutning för en annan myndighet till sådana uppgifter i sina personregister som den andra myndigheten enligt i lag särskilt bestämd skyldighet skall beakta när den fattar beslut. Sammanslutningar och organ som beviljar lagstadgade förmåner behöver så snabbt och smidigt som möjligt få de uppgifter som påverkar deras ersättningar också i fråga om förmåner som beviljas på basis av lagstadgat olycksfallsskydd. För att förhindra att uppgifter insamlas i flera omgångar är det motiverat att också Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund vid behov med hjälp av en teknisk anslutning får vidareöverlåta de uppgifter det fått från försäkringsanstalterna till sådana instanser som har rätt att få uppgifterna med stöd av lag. Enligt offentlighetslagen får sekretessbelagda personuppgifter sökas med hjälp av en teknisk anslutning bara med samtycke av den registrerade, om inte något annat uttryckligen föreskrivs särskilt i lag om utlämnande av en sekretessbelagd uppgift. Det lagstadgade olycksfallsskyddets mål, karaktär, det stora antalet ärenden som behandlas inom olycksfallsskyddet och utredningsskyldigheten för de sammanslutningar och inrättningar som verkställer skyddet förutsätter att också sekretessbelagda uppgifter kan fås med hjälp av en teknisk anslutning utan samtycke av

den som saken gäller. Det föreslås bli bestämt att olycksfallsförsäkringsbolag och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund skall kunna öppna en teknisk anslutning för sammanslutningar och inrättningar som verkställer lagstadgad försäkring samt för myndigheter och organ som genomför överenskommelser om social trygghet och internationella författningar så att de kan få de uppgifter de behöver för sina uppdrag. Med hjälp av den tekniska anslutningen skall sekretessbelagda uppgifter kunna sökas också utan samtycke av den registrerade.

Ansvar för dem som lämnar ut uppgifter

I syfte att skydda de registrerade föreslås i lagen om olycksfallsförsäkring bli bestämt om vem som ansvarar för att de uppgifter som överläts vidare är korrekta. Det föreslås bli bestämt att de som överläter uppgifter vidare ansvarar för att innehållet i de uppgifter som lämnas ut motsvarar de uppgifter som de fick av den som gav dem.

3.3. Straffbestämmelser

Det föreslås att straffbestämmelserna i lagen om olycksfallsförsäkring ses över. För arbetsgivare och dennes företrädare samt för företagare som frivilligt försäkrat sig själv enligt lagen om olycksfallsförsäkring föreskrivs hot om straff för uppsåtligt brott mot skyldigheten att lämna uppgifter enligt lagen. För arbetsgivaren eller dennes företrädare föreskrivs dessutom hot om straff för brott mot försäkringsplikten samt för försummelse av att omedelbart lämna in anmälan om olycksfall eller anmälan om allvarliga olycksfall i arbetet till polisen. I fråga om inriktningen av ansvaret för arbetsgivaren och dennes företrädare iaktas bestämmelser som motsvarar bestämmelserna om arbetsbrott i 47 kap. 7 och 8 § strafflagen. De möjliggör att straff riktas också till arbetsgivare i form av juridiska personer. Hotet om straff är böter, om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag. Brotten hör, liksom nu, under allmänt åtal. Brott mot sekretessplikt i anslutning till

verkställigheten av olycksfallsersättningssystemen skall bestraffas enligt 35 § offentlighetslagen. Hotet om straff utsträcks dessutom till att gälla personer som får sekretessbelagda uppgifter med stöd av särskilda bestämmelser om sammanslutningar av försäkringsanstalter.

3.4. Överföring av bestämmelser på förordningsnivå till lagnivå

Enligt grundlagen skall bestämmelser om skydd för personuppgifter utfärdas genom lag liksom bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. I denna proposition föreslås i fråga om skydd för personuppgifter samt i fråga om individens rättigheter och skyldigheter att vissa bestämmelser som nu finns på förordningsnivå överförs till lagnivå. Sådana bestämmelser finns bl.a. i verkställighetsförordningen, förordningen om stadgar för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, förordningen om stadgar för ersättningsnämnden för olycksfallsärenden samt i förordningen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. Till lagnivå föreslås överförda bl.a. vissa bestämmelser om ersättningstagarens anmälningsskyldighet för uppgifterna för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund och ersättningsnämnden för olycksfallsärenden samt arbetsgivarens olycksfallsförteckning. En del av bestämmelserna på förordningsnivå är föråldrade och en del strider också mot gällande lag. De föreslås därför bli upphävda.

3.5. Tillämpningen av bestämmelserna på lantbruksföretagare och statsanställda

Genom ändringarna i hänvisningsbestämmelserna i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare blir de föreslagna ändringarna i lagen om olycksfallsförsäkring till största delen tillämpliga också i fråga om olycksfallsförsäkringssystemet för

lantbruksföretagare. Bestämmelserna blir likaså tillämpliga även på statsanställda.

4. Propositionens verkningar

Genom de föreslagna bestämmelserna ändras speciallagstiftningen om datasekretess i fråga om olycksfallsförsäkring så att den motsvarar kraven i grundlagen, personuppgiftslagen och offentlighetslagen. I förslaget har särdrag och behov av att få uppgifter i anslutning till verkställigheten av olycksfallsskyddet beaktats. Närmare och detaljerade bestämmelser än för närvarande om grunderna för utlämnande av sekretessbelagda uppgifter och om vilka uppgifter som får utlämnas underlättar tillämpningen av bestämmelserna om datasäkerhet på det praktiska planet. De förtydligar också tillämpningen av personuppgiftslagens och offentlighetslagens principer när olycksfallsskyddet verkställs. Propositionen ändrar inte nämnvärt den nuvarande rätt som de instanser som verkställer olycksfallsskyddet har att få och utlämna uppgifter. Bestämmelserna motsvarar huvudsakligen gällande praxis. De uppgifter som behövs för verkställigheten av olycksfallsersättningssystemen har redan med stöd av nuvarande bestämmelser på vissa undantag när kunnat fås och utlämnas i den omfattning som förutsätts i förslaget. De föreslagna bestämmelserna ger också den skadade och försäkringstagarna en klarare uppfattning än för närvarande om vilka typer av uppgifter om dem själva som bör behandlas när olycksfallsskyddet verkställs. Propositionen antas inte öka kostnaderna för verkställigheten av olycksfallsskyddet i någon väsentlig grad med beaktande av att personuppgiftslagen och offentlighetslagen

redan nu tillämpas på de sammanslutningar och organ som verkställer skyddet. Av ovan nämnda orsaker antas propositionen inte heller ha några väsentliga statsekonomiska verkningar via olycksfallsskyddet för statsanställda och statstjänstemän.

5. Beredningen av propositionen och andra omständigheter som inverkat på propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet. Beredningen har skett tillsammans med revideringen av datasekretessbestämmelserna för arbetspensions- och folkpensionssystemet. I anslutning till detta har regeringen avlåtit till riksdagen en proposition med förslag till ändring av bestämmelserna om erhållande, utlämnande och hemlighållande av uppgifter inom den privata, den statliga och den kommunala sektorns pensionssystem samt ändring av vissa andra bestämmelser i lag (RP 8/2002 rd) samt en proposition med förslag till ändringar av bestämmelserna om erhållande och utlämnande av uppgifter i anslutning till de förmåner som Folkpensionsanstalten verkställer (RP 9/2002 rd). De centrala arbetsmarknadsorganisationerna, justitieministeriet, dataombudsmannen, Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund, Statskontoret, Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Pensionsskyddscentralen och Folkpensionsanstalten har hörts i samband med beredningen av denna proposition.

I propositionen har för "korvaus" tagits i bruk "ersättning", som motsvarar korrekt språkbruk i detta sammanhang. "Skadestånd" har här ansetts var fel term.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1. Lagen om olycksfallsförsäkring

8 §. Till paragrafens nya 3 mom. överförs de bestämmelser som för närvarande finns i 22 § 1 mom. verkställighetsförordningen. Enligt

bestämmelserna skall arbetarskyddsmyndigheten övervaka att arbetsgivarna uppfyller sin försäkringsplikt och anmäla försummelser i den till Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund för fastställande av de påföljder som följer därpå. Det föreslås att 22 § 1 mom. verkställighetsförordningen upphävs som obehövlig.

12 §. Till paragrafen fogas ett nytt 6 mom. Till momentet överförs de bestämmelser som för närvarande ingår i verkställighetsförordningens 14 § och som gäller den tidpunkt då arbetsgivaren skall betala den självriskandel som ankommer på arbetsgivaren enligt 1 och 2 mom. i denna paragraf. I övrigt är bestämmelserna i 14 § verkställighetsförordningen obehövlige och delvis motstridiga med lagens 41 b § 3 mom. Därför föreslås att 14 § verkställighetsförordningen upphävs som obehövlig.

30 §. Paragrafens 1 mom. ändras så, att det som föreslås bli föreskrivet nedan i 64 h § 1 och 2 mom. inte tillämpas på Statskontoret. I fråga om verksamhet som hänför sig till verkställigheten av denna lag tillämpas offentlighetslagen på Statskontoret.

30 a §. De nuvarande bestämmelserna i paragrafen om Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds organisation och förvaltning överförs till 30 b §. Den föreslagna paragrafens 1 mom. innehåller en allmän bestämmelse om Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds uppgifter. Enligt bestämmelsen sköter förbundet de uppgifter förutsätts av samarbetet mellan försäkringsanstalter vilka bedriver försäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring.

Med beaktande av bestämmelserna i grundlagen samt offentlighets- och personuppgiftslagen har mer detaljerade bestämmelser än tidigare om Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds uppgifter som olycksfallsförsäkringssystemets lagstadgade gemensamma organ intagits i paragrafens 2 mom. I momentet ingår en förteckning över Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds uppgifter. I förteckningen ingår i behövlige delar de uppgifter som för närvarande nämns

i 2 § förordningen om stadgar för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund och som det inte finns särskilda bestämmelser om i denna eller någon annan lag och som kan vara förknippade med behandlingen av sekretessbelagda uppgifter. Specialbestämmelser om förbundets uppgifter ingår bl.a. i lagens 10, 11, 41 b, 41 c och 64 §. Dessutom finns det bestämmelser om Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds uppgifter i annan lagstiftning, t.ex. i lagen om olycksfalls- och pensionsskydd för idrottsutövare (575/2000) och lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998). Enligt förslagets 30 b § 4 mom. skall närmare föreskrifter om förbundets uppgifter ges i förbundets stadgar. Stadgarna utfärdas genom förordning av statsrådet. Det föreslås att 2 § i den nuvarande förordningen om stadgar för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund skall upphävas som obehövlig.

Paragrafens 3 mom. motsvarar med vissa preciseringar paragrafens nuvarande 6 mom. I momentet utsträcks de rättigheter och skyldigheter som gäller en försäkringsanstalt som bedriver försäkring enligt denna lag till att i tillämpliga delar gälla Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund när förbundet sköter uppgifter i anslutning till den ersättnings- och försäkringsplikt som avses i lagen om olycksfallsförsäkring.

30 b §. Till paragrafens 1 mom. har från 30 a § 2 mom. överförts de bestämmelser som gäller Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds organ och förvaltning. I momentet bestäms också om förbundets verkställande direktör, som leder förbundets verksamhet och som är underställd styrelsen. Om det sistnämnda bestäms för närvarande i 4 § i förordningen om förbundets stadgar. Det föreslås att denna 4 § upphävs som obehövlig.

Till paragrafens 2 mom. överförs som sådana de bestämmelser i nuvarande 30 a § 3 mom. som gäller sammansättningen i Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds styrelse.

Till paragrafens 3 mom. överförs som sådana de bestämmelser i nuvarande 30 a § 5 mom. som gäller försäkringsanstalternas, Statskontorets och lantbruksföretagarnas

olycksfallsförsäkringsanstalts deltagande i Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds verksamhet och kostnader.

Enligt paragrafens 4 mom. ges närmare föreskrifter om Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds förvaltning och uppgifter i förbundets stadgar. Stadgarna utfärdas genom förordning av statsrådet sedan förbundet har gjort en framställning därom till social- och hälsovårdsministeriet. En bestämmelse om detta ingår för närvarande i 30 a § 4 mom.

30 c §. Till lagens nya 30 c § överförs de bestämmelser om ersättningsnämndens för olycksfallsärenden uppgifter och om skyldigheten att be om ett utlåtande av nämnden som för närvarande ingår i 30 b § och delvis i 1 § förordningen om stadgar för ersättningsnämnden för olycksfallsärenden. I sak motsvarar paragrafen nuvarande bestämmelser.

I paragrafens 1 mom. ingår en allmän bestämmelse om ersättningsnämndens för olycksfallsärenden uppgifter. Nämnden har till uppgift att främja ett enhetligt ersättningsförfarande i enlighet med denna lag genom att meddela allmänna anvisningar och utlåtanden. De utlåtanden och anvisningar som ersättningsnämnden för olycksfallsärenden meddelar är inte bindande för försäkringsanstalterna och därmed är det inte heller möjligt att med dem avgöra en skadad persons rätt till dycksfallsersättning. Sedan försäkringsanstalten fått utlåtandet fattar den självständigt ett ersättningsbeslut och lagenligheten i detta kan den som söker ersättning föra till en besvärsinstans för avgörande. Ersättningsförfarandet omfattar bl.a. inhämtande av de utredningar som behövs i ett ersättningsärende, bedömning av dem, fattande av ersättningsbeslut och utbetalning av ersättningen. Om rättigheten och skyldigheten att be om ett utlåtande av nämnden bestäms i paragrafens 2 och 3 mom.

Enligt paragrafens 2 mom. skall en försäkringsanstalt som bedriver försäkring vid olycksfall i arbetet före avgörandet av ett ersättningsärende som grundar sig på denna lag be nämnden om ett utlåtande, i fall ärendet gäller en principiell, medicinsk eller rättslig fråga eller om det annars med tanke

på en enhetlig ersättningspraxis är nödvändigt att behandla ärendet i nämnden. Med stöd av hänvisningsbestämmelsen i 30 a § 3 mom. gäller skyldigheten att be nämnden om ett utlåtande också Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund i ersättningsärenden som hänför sig till ickeförsäkrade olycksfall i arbetet. Förutom i ersättningsärenden skall Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund också be nämnden om ett utlåtande i sådana ärenden som avses i 11 a § och som gäller tillämpningen av denna lag på arbetet i fråga. Med stöd av 30 § utsträcks bestämmelserna i momentet till att gälla även Statskontoret när det tillämpar lagen om olycksfallsförsäkring. Närmare bestämmelser om de ärenden i vilka ett utlåtande av nämnden skall begäras utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

I paragrafens 3 mom. bestäms dessutom att ersättningsnämnden för olycksfallsärenden har självständig rätt att för främjande av ett enhetligt ersättningsförfarande ålägga försäkringsanstalterna att inhämta nämndens utlåtande även i andra ärenden än de förslag till ersättningsbeslut som avses i 2 mom. Avsikten med bestämmelsen är att ge nämnden en av prövning beroende och flexibel möjlighet att reda ut och ge riktlinjer för försäkringsanstalternas ersättningspraxis även i andra fall än sådana som avses i 2 mom. På motsvarande sätt kan även försäkringsanstalterna på eget initiativ vid behov be nämnden om ett utlåtande även i sådana ersättningsärenden i vilka de inte har denna skyldighet. Dessutom har även en besvärsinstans inom olycksfallsförsäkringen rätt att vid behandlingen av ett besvärsärende inhämta nämndens utlåtande om tillämpningspraxisen. Eftersom de bestämmelser som föreslås i paragrafen i sak motsvarar 1 och 2 § i förordningen om ersättningsnämndens stadgar föreslås att de upphävs som obehövliga.

30 d §. Paragrafens 1 mom. innehåller bestämmelser om ersättningsnämndens för olycksfallsärenden sammansättning och tillsättandet av den samt om kompetenskraven för ordföranden, medlemmarna och de medicinskt sakkunniga. Bestämmelserna motsvarar

bestämmelserna i nuvarande 30 b § 1 mom. I paragrafens 2 mom. ingår bestämmelser om på vilkas förslag nämndens ordförande, medlemmar och medicinskt sakkunniga samt deras ersättare utses. Till skillnad från nuvarande 30 b § 2 mom. bestäms att av arbetsmarknadsmedlemmarnas ersättare utses hälften på förslag av arbetsgivarnas och hälften på förslag av arbetstagarnas och tjänstemännens viktigaste centralorganisationer. Ändringen beror på att det i praktiken behövs fler ersättare för arbetsmarknadsmedlemmarna än två. Dessutom har kravet på att förslagen till lagfarna medlemmar och andra medicinsk sakkunniga än de som utses på förslag av arbetsmarknadsorganisationerna skall omfatta dubbelt så många kandidater som behövs slopats som obehövligt. Paragrafens 3 mom. motsvarar nuvarande 30 b § 3 mom., med en precisering av författningshänvisningen. Enligt paragrafens 4 mom. utfärdas närmare bestämmelser om formen för utlåtandet av ersättningsnämnden för olycksfallsärenden, förfarandet vid givande av utlåtande samt nämndens uppgifter och förvaltning genom förordning av statsrådet. I paragrafens 5 mom. bestäms om ersättningsnämndens för olycksfallsärenden rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av en försäkringsanstalt och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund få de uppgifter som de förfogar över och som är nödvändiga för behandlingen och avgörandet av ett ärende som gäller givande av utlåtande. Försäkringsanstalten och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund är enligt 41 a § 1 mom. skyldiga att så snabbt som möjligt inhämta de uppgifter som behövs för avgörandet av ett ersättningsärende. Från andra håll har nämnden inte rätt att få sekretessbelagda uppgifter. I momentet bestäms dessutom om ersättningsnämndens för olycksfallsärenden rätt att ge försäkringsanstalterna och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund tekniska föreskrifter om de blanketter som skall användas och om annat förfarande som skall iakttas vid begäran om utlåtande. 31 §. En sådan försäkring enligt denna lag

som arbetsgivaren tecknat för sina arbetstagare är en s.k. kollektivförsäkring, i vilken de försäkrade personerna inte är individualiserade. Försäkrade är de arbetstagare som finns i arbetsgivarens tjänst vid respektive tidpunkt. Därför behandlas personuppgifter om försäkrade arbetstagare inte förrän ersättning söks hos försäkringsanstalten till följd av ett olycksfall i arbetet eller en yrkessjukdom. Ersättningsärendet anhängiggörs med en anmälan om olycksfall som arbetsgivaren inlämnar. Enligt 24 § 1 mom. personuppgiftslagen skall den registeransvarige vid insamling av personuppgifter se till att den registrerade kan få uppgift om den registeransvarige, ändamålet med behandlingen av personuppgifterna samt vart uppgifter i regel lämnas ut, liksom om de uppgifter som behövs för att utöva den registrerades rättigheter vid behandlingen av personuppgifter. Enligt 2 mom. i nämnda paragraf får undantag från denna upplysningsplikt göras bl.a. om insamling, registrering eller utlämnande av uppgifter uttryckligen har reglerats i lag. Förslaget innehåller dylika bestämmelser om insamling, utlämnande och annan behandling av uppgifter som verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring förutsätter. Därför kan inte olycksfallsförsäkringsanstalten, Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund eller ersättningsnämnden för olycksfallsärenden anses ha någon särskild skyldighet att informera den registrerade. För att arbetstagaren dock skall kunna få information om den behandling av personuppgifter som verkställigheten av denna lag förutsätter på sin arbetsplats bestäms i paragrafens nya 3 mom. att försäkringsanstalten, när den beviljar en försäkring, skall ge försäkringstagaren en utredning över behandlingen av den skadades personuppgifter. Den skall ges i sådan form att arbetsgivaren på det sätt som bestäms nedan i 65 § kan se till att utredningen finns tillgänglig för arbetstagarna på arbetsplatsen. Avsikten är att ovan nämnda utredning skall innehålla information om behandlingen av personuppgifter även i fråga om andra organ som normalt behandlar ersättningsärenden

inom olycksfallsförsäkringen, t.ex. ersättningsnämnden för olycksfallsärenden. 37 §. I 1 mom. bestäms om arbetsgivarens skyldighet att utan särskild begäran ge försäkringsanstalten uppgifter som är nödvändiga för fastställande av försäkringspremien och för övrig skötsel av försäkringen. Enligt 35 och 35 a §, som gäller fastställande av försäkringspremien, ligger den lön som arbetsgivaren betalar sina anställda till grund för försäkringspremien. I försäkringspremien skall dessutom beaktas den risk för olycksfall och yrkessjukdom som arbetet medför samt under vissa förutsättningar också de olycksfall och yrkessjukdomar som förekommit i arbetsgivarens eget arbete. Försäkringsanstalten behöver således uppgifter om arbetsgivarens bransch, arten och mängden av det arbete som arbetsgivaren låtit utföra samt utbetalda löner för varje art av arbete under försäkringsperioden. Likaså måste försäkringsanstalten ha uppgifter om ägandeförhållandena i det företag som är försäkringstagare och om ändringar i ägandeförhållandena, för att det skall kunna bedömas om ägarna av företaget omfattas av den obligatoriska olycksfallsförsäkringen. För skötseln av försäkringen behövs också t.ex. uppgifter om ändringar i företagets namn eller kontaktuppgifter. I den obligatoriska olycksfallsförsäkringen specificeras inte den försäkrade arbetstagaren, och fastställandet av försäkringspremien kräver inte heller i övrigt att de betalda lönerna specificeras enligt arbetstagare. Därför förutsätter regeln inte att de ovan nämnda löneuppgifterna och övriga uppgifterna specificeras enligt arbetstagare. Om rätten att få uppgifter om skadefall relaterade till en enskild arbetstagare när en försäkring överförs från en försäkringsanstalt till en annan bestäms i 35 § 3 mom., som inte föreslås bli ändrat. De uppgifter som avses i det föreslagna 1 mom. skall utan särskild begäran ges till försäkringsanstalten när försäkringsavtalet ingås och därefter varje år. I momentet ingår dessutom ett bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om innehållet i de uppgifter som avses i paragrafen samt om när och i vilken form

uppgifterna skall ges in. Genom förordning kan det således t.ex. bestämmas att uppgifterna skall ges specificerade enligt en viss yrkesklassificering. Verkställighetsförordningens 20 §, som gäller arbetsgivarens anmälningsskyldighet, föreslås bli upphävd eftersom den står i strid med lagens gällande 32 § 3 mom. Bestämmelserna i nuvarande 1 mom. flyttas med ändrad lydelse till den nya 2 mom. 38 d §. Lagens 38 a—38 d § gäller s.k. garantiordning. Syftet med den är att trygga den försäkrades ställning vid ett försäkringsbolags insolvens till följd av konkurs eller likvidation. Det ersättningsansvar som ett försäkringsbolag som har råkat i svårigheter har täcks i sista hand genom en garantiavgift som tas ut av övriga försäkringstagare i försäkringsbolaget eller av de andra olycksfallsförsäkringsbolagen. Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund sköter enligt de nämnda bestämmelserna fastställandet och redovisningen av garantiavgiften samt handhar de ersättningsärenden som baserar sig på försäkringsbeståndet hos det försäkringsbolag som har försatts i likvidation eller konkurs. Paragrafen preciseras på så sätt att Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har rätt att få den information om försäkringsbolagets administrations- eller konkursbo som förbundet behöver för att kunna sköta sina uppgifter. Sådan information är bl.a. uppgifter utifrån vilka försäkringstagarens och försäkringsanstaltens skyldighet att betala tillskottspremie och denna premies storlek kan bedömas, liksom även uppgifter om storleken av och grunderna för de försäkringspremier som det försäkringsbolag som har blivit insolvent tar ut. Momentet ger också Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund rätt att få information utifrån vilken det kan sköta betalningen av ersättningar som baserar sig på det försäkringsbestånd som har överförs till förbundet. På Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund tillämpas då samma bestämmelser om förvaring och annan behandling av uppgifter

som de som tillämpas på försäkringsanstalter. 39 §. Syftet med anmälan om olycksfall är att anhängiggöra ett ersättningsärende som gäller ett olycksfall eller en yrkessjukdom och till försäkringsanstalten förmedla de basuppgifter som behövs för behandlingen av ersättningsärendet. Utöver de upplysningar som lämnas i anmälan måste försäkringsanstalten vanligen skaffa kompletterande och preciserande uppgifter av dem som deltagit i vården eller behandlingen av den skakade, av skattemyndigheterna och av andra instanser som betalar ut socialförsäkringsförmåner. Det är arbetsgivaren som är skyldig att göra anmälan om olycksfall.

Genom 1 mom. preciseras skyldigheten att göra anmälan om olycksfall. Enligt momentet skall en arbetstagare som drabbats av ett olycksfall genast meddela detta till arbetsgivaren eller dennes företrädare. Arbetsgivaren skall på begäran utfärda ett bevis över meddelandet. Bestämmelsen är skriven på så sätt att den gäller alla olycksfall som kan ersättas med stöd av denna lag. Det obligatoriska försäkringsskyddet enligt lagen om olycksfallsförsäkring kan frivilligt utvidgas till att gälla också sådana olycksfall bland de anställda som inträffar någon annanstans än i arbetet eller under förhållanden som hänför sig till det. Strävan med den föreslagna bestämmelsen är att de uppgifter om förhållandena som är nödvändiga för avgörandet av ersättningsskyldigheten skall kunna utredas och registreras så snart som möjligt efter olycksfallet. Enligt momentet skall arbetsgivaren utan dröjsmål meddela försäkringsanstalten om ett olycksfall som kommit till arbetsgivarens kännedom och på grund av vilket försäkringsanstalten kan vara ersättningsskyldig enligt denna lag. Anmälan skall göras på en blankett enligt formulär som godkänts av Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund. Med stöd av hänvisningarna till yrkessjukdomslagen gäller bestämmelserna om anmälan om olycksfall också yrkessjukdomar.

I 2 mom. bestäms vilka uppgifter som skall anges i anmälan om olycksfall. Dessa uppgifter, som bl.a. inkluderar den skadades

personuppgifter och uppgifter om de förhållanden under vilka olycksfallet inträffat och orsakerna till det, utgör samtidigt en del av det datamaterial som försäkringsanstalterna enligt den föreslagna 64 § varje år skall tillstålla Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund för dess statistikföring och forskning. I momentet bestäms noggrannare än för närvarande om syftet med insamlandet av uppgifter och om de uppgifter som skall anges i anmälan om olycksfall. I momentet nämns de viktigaste typerna av uppgifter som avses. I anmälan om olycksfall skall utöver namnet på den arbetstagare som skadats vid olycksfallet och dennes personbeteckning uppges andra individualiserings- och kontaktuppgifter som är nödvändiga för behandlingen av ersättningsärendet. Också arbetsgivarens namn och andra individualiserings- och kontaktuppgifter skall uppges. Sådana uppgifter är bl.a. den skadades och arbetsgivarens adressuppgifter för sändande av beslut samt bankförbindelse för betalning av ersättning. I momentet nämns vidare uppgifter om olycksfallets art, platsen och tidpunkten för olycksfallet samt förhållandena under vilka olycksfallet inträffat och orsakerna till det. Med uppgifter om olycksfallets art avses bl.a. sättet på vilket det inträffade och var skadan sitter samt sådana uppgifter om skadans art genom vilka olycksfallet kan specificeras och kausalitetsförhållandet mellan skadan och arbetet bedömas. Närmare uppgifter om skadans art fås genom separata utredningar, t.ex. läkarutlåtanden och sjukjournaler. I momentet nämns dessutom uppgifter om den skadades arbete och om det vederlag som betalats för det. Med uppgifter om den skadades arbete avses bl.a. uppgifter om arbetets art samt anställningsförhållandets längd och natur. Med det vederlag som betalats avses de löner och andra vederlag som betalats för arbetet i fråga samt grunderna för dem. Denna information behövs bl.a. för fastställandet av årsarbetsförtjänsten.

I anmälan om olycksfall skall arbetsgivaren också ange de uppgifter om den skadades arbete i andra arbetsförhållanden eller som företagare som arbetsgivaren har kännedom

om. Uppgifter om andra arbetsförhållanden och om arbete som företagare behövs bl.a. för att inkomsterna från dessa kan påverka storleken av ersättningen för inkomstbortfall. Andra arbetsgivare kan också ha rätt till ersättning för inkomstbortfall som motsvarar den lön för sjukdomstiden som de betalar till den anställda. Förteckningen i momentet är inte uttömmande, utan i anmälan om olycksfall skall också antecknas andra uppgifter som är jämförbara med de uppräknade uppgifterna och som är nödvändiga för behandlingen av ersättningsärendena, för den i 64 § avsedda statistikföring och forskning som Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund bedriver eller i övrigt för verkställigheten av denna lag. Med det sistnämnda avses t.ex. utredningar om arbetsgivarens betalningar direkt till den anställda med stöd av 48 §.

I 3 mom. ingår ett befullmäktigande att genom förordning av statsrådet meddela närmare bestämmelser om de uppgifter som skall anges i olycksfallsanmälan.

Till 4 mom. överförs paragrafens nuvarande 2 mom., i vilket vissa smärre ändringar har gjorts. I momentet ingår dessutom i behövliga delar adekvata bestämmelser från verkställighetsförordningens 5 §, som samtidigt föreslås bli upphävd som överflödiga. I det föreslagna momentet bestäms om arbetsgivarens skyldighet att för undersökning till polisen anmäla allvarliga olycksfall i arbetet, om instanser som skall kallas till undersökningen samt om att undersökningsprotokollet skall tillställas försäkringsanstalten, den som begärt undersökningen och parterna. De nuvarande bestämmelserna i 3 mom. behövs inte, eftersom besvärinstansen kan ålägga försäkringsanstalten att se till att polisundersökning förrättas när det är motiverat för att ersättningsärendet skall kunna avgöras. Försäkringsanstalten i fråga har i sin tur med stöd av polislagen (493/1995) rätt att yrka på polisundersökning av ett olycksfall i arbetet också utan några särskilda bestämmelser. Också

verkställighetsförordningens 7 §, som gäller polisundersökning av olycksfall, föreslås bli upphävd som överflödiga eftersom bestämmelserna i dess 2 mom. också ingår i

lagens gällande 41 a § 1 mom.

41 §. I paragrafens nya 6 mom. anges i vilken form läkare skall ge försäkringsanstalten utlåtanden om skadans eller sjukdomens art för behandlingen av ett ärende som gäller olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom. Utlåtanden skall ges på en blankett enligt formulär som godkänts av Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund. Strävan med denna bestämmelse är att för behandlingen av ersättningsärenden bättre få fram just de uppgifter om den skadades hälsotillstånd som påverkar avgörandet av ärendet. Till innehållet motsvarar bestämmelsen verkställighetsförordningens nuvarande 25 §, som föreslås bli upphävd som överflödiga.

45 §. Om ersättningstagarens skyldighet att underrätta om sådana förändringar i sin situation som inverkar på ersättningen bestäms för närvarande i 17 § 2 mom. verkställighetsförordningen. Eftersom frågan gäller skadades och andra förmånstagares rättigheter och skyldigheter, är det motiverat med bestämmelser i lag om denna fråga. Därför föreslås en bestämmelse om detta i stället för den 45 § som upphävdes genom lag 1204/1996. Enligt den föreslagna bestämmelsen är ersättningstagaren skyldig att utan dröjsmål underrätta försäkringsanstalten om sådana förändringar i sitt hälsotillstånd, sina arbetsinkomster, sina familjeförhållanden och övriga faktorer som inverkar på ersättningstagarens rätt att få ersättning eller på ersättningens belopp. Med stöd av lagens ikraftträdelsebestämmelse gäller paragrafen också skador som inträffat före ikraftträdandet. Bestämmelsen tillämpas också på Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund när det betalar ersättningar enligt denna lag. Om de uppgifter som den skadade för ansökan om ersättning skall tillställa försäkringsanstalten bestäms i 41 § 5 mom., som inte föreslås bli ändrat.

Utbetalningen av olycksfallspension, menersättning och familjepension upphör när ersättningstagaren avlider. Till den föreslagna paragrafens 2 mom. överförs bestämmelserna i 17 § 1 mom. verkställighetsförordningen, i något ändrad form. Enligt momentet skall den som får olycksfallspension, menersättning och

familjepension på försäkringsanstaltens begäran årligen tillstålla försäkringsanstalten ett av en befolkningsregistermyndighet givet intyg eller annan tillförlitlig utredning över att ersättningstagaren varit vid liv under den tid för vilken ersättning betalas. Försäkringsanstalten kan också av den som får efterlevandepension enligt denna lag kräva en motsvarande utredning över att han eller hon inte har ingått nytt äktenskap eller börjat leva i ett samboförhållande enligt 23 d §. För att efterlevandepensionen skall upphöra på grund av ett samboförhållande krävs att samboparet har fått ett gemensamt barn eller ingått ett avtal om inbördes underhåll. Ersättningstagaren skall lämna intyget eller utredningen på egen bekostnad. Verkställighetsförordningens 17 § föreslås bli upphävd som överflödig.

47 §. I 3 mom. bestäms på vilket sätt ersättning beviljad med stöd av denna lag skall betalas. Enligt den nuvarande bestämmelsen skall ersättningen betalas in på ett konto på den penninginrättning i landet som ersättningstagaren bestämmer. Om ingen sådan har bestämts, tillhandahålls den ersättningsberättigade ersättningen på boningsortens postanstalt. Det sistnämnda förfarandet är sällsynt. Det medför också praktiska problem, eftersom alla postombud inte har de datasystem som behövs för expeditionen av postanvisningar. Bestämmelsen ändras för att göra det möjligt att betala ersättningen på ett smidigt sätt också i de sällsynta fall då ersättningstagaren saknar bankkonto eller av grundad anledning inte vill använda ett bankkonto.

I 15 § verkställighetsförordningen bestäms för närvarande dessutom om betalning av ersättning till utlandet. Om inte något annat överenskommit eller något annat förfarande förutsätts i ett fördrag med en främmande makt, betalas ersättning till en person som är bosatt utomlands genom förmedling av det finska konsulat som ersättningstagaren bestämmer. Detta förfarande är föråldrat och tillämpas inte längre. Betalningar till utlandet sker i praktiken som gireringar. Betalning genom förmedling av ett konsulat kräver inte heller en uttrycklig bestämmelse i lag, utan förfarandet baserar sig på prövning från fall till fall. Det föreslagna momentet är skrivet

på ett sådant sätt att det medger smidighet också när ersättningar betalas till utlandet. Verkställighetsförordningens 15 § föreslås bli upphävd som överflödig.

53 §. Enligt paragrafens gällande 6 mom. tillämpas förvaltningsprocesslagen (586/1996) vid behandlingen av ärenden i olycksfallsnämnden, vilket också gör det möjligt att behandla ett ärende muntligen. Förvaltningsprocesslagen saknar likväl bestämmelser om offentligheten vid behandlingen. Inte heller lagen om olycksfallsförsäkring har bestämmelser om när muntlig förhandling skall hållas utan närvaro av publik. Besvärärenden som behandlas i olycksfallsnämnden hänför sig ofta till ändringssökandens arbetsförmåga, skador, behandling och arbetsinkomster. Detta förutsätter att utredningar av ändringssökandens hälsotillstånd eller inkomster behandlas. Tystnadsplikten enligt offentlighetslagen är absolut bl.a. när det gäller uppgifter om en persons hälsotillstånd och ekonomiska läge. Med tanke på ändringssökandens integritetsskydd ändras momentet på så sätt att muntlig förhandling skall ske utan publik i olycksfallsnämnden, om sekretessbelagda uppgifter behandlas i detta sammanhang. Tystnadsplikten gäller uppgifterna, inte behandlingen av ärendet i sig. Behandlingen av ett ärende i olycksfallsnämnden kan således ske inom stängda dörrar till den del sekretessbelagda uppgifter behandlas.

I momentet ges olycksfallsnämnden dessutom rätt att enligt prövning bestämma att ett ärende skall behandlas inom stängda dörrar i situationer där inte direkt sekretessbelagda ärenden behandlas men där offentlig behandling kan anses medföra särskild olägenhet för en part. Vid muntlig förhandling skall i övrigt iaktas lagen om offentlighet vid rättegång (945/1984).

Det nya 7 mom. innehåller det bemyndigande att utfärda förordning som för närvarande ingår i 6 mom.

53 c §. Paragrafens 2 mom. utökas med en bestämmelse om försäkringsanstaltens skyldighet att utöver besvärsskriften och sitt utlåtande också sända de handlingar som gäller besvärärendet till olycksfallsnämnden eller försäkringsdomstolen. Om denna

skyldighet bestäms för närvarande i verkställighetsförordningens 13 § 1 mom., som föreslås bli upphävt som överflödigt.

Till 6 mom. fogas bestämmelser om en försäkringsanstalts, olycksfallsnämndens och försäkringsdomstolens skyldighet att på sina beslut anteckna det datum då beslutet har postats samt mottagarens namn och adress. Dessa bestämmelser finns för närvarande i verkställighetsförordningens 11 §, som föreslås bli upphävd som överflödig.

53 g §. I 3 mom. görs en korrigerings som gäller det nummer lagen om förskottsuppbörd har i författningssamlingen.

55 §. Paragrafen innehåller straffbestämmelser om brott mot vissa skyldigheter som baserar sig på lagen om olycksfallsförsäkring. I 1 mom. bestäms om straff för en arbetsgivare, dennes företrädare eller en person vilken tecknat en frivillig försäkring enligt 57 § 1 mom. för uppsåtlig underlåtelse att lämna uppgifter enligt lagen om olycksfallsförsäkring. Detsamma gäller uppsåtligt lämnande av felaktiga uppgifter, om uppgifterna omfattas av skyldigheten att lämna uppgifter. Enligt lagens 57 § 1 mom. har en person som är bosatt i Finland rätt att med tanke på eventuella olycksfall i arbetet frivilligt låta försäkra sig själv, familjemedlemmar och övriga personer som är anställda hos honom och som inte enligt denna lag skall försäkras obligatoriskt. Straffet för brott mot skyldigheten att lämna uppgifter enligt lagen om olycksfallsförsäkring är böter, om inte gärningen med hänsyn till sin menlighet eller skadlighet eller andra omständigheter som har samband med den, bedömt som en helhet är ringa eller om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag. Att i vinningssyfte avsiktligt lämna felaktiga uppgifter eller avsiktligt underlåta att uppfylla skyldigheten att lämna uppgifter kan vara straffbart också i egenskap av bedrägeribrott enligt 36 kap. 1 och 2 § strafflagen. En allmän bestämmelse om arbetsgivarens skyldighet att lämna uppgifter ingår i den föreslagna 64 a §. En specialbestämmelse om arbetsgivarens skyldighet att lämna uppgifter finns bl.a. i den föreslagna 37 §. Straffbestämmelsen

gäller inte arbetstagare. För deras del har det ansetts räcka med strafflagens straffbestämmelser i fråga om bedrägeribrott samt försäkringsanstaltens möjlighet att avbryta behandlingen av ett ersättningsärende eller betalningen av ersättning på grund av försummelse av skyldigheten att lämna uppgifter.

I 2 mom. bestäms om bötesstraff för en arbetsgivare eller dennes företrädare för brott mot vissa andra skyldigheter enligt lagen om olycksfallsförsäkring. Det skall, precis som nu, vara straffbart att uppsåtligt underlåta att sköta arbetsgivarens försäkringsplikt enligt 8 §. Det är motiverat att hålla kvar detta som en straffbar handling, eftersom underlåtelser förvränger finansieringen av det obligatoriska olycksfallsförsäkringssystemet. Det blir huvudsakligen de övriga försäkringstagarna som får stå för ersättningsutgifterna för oförsäkrade olycksfall i arbetet. Till arbetsgivarens skyldigheter hör enligt det föreslagna 39 § 1 mom. att anhängiggöra ett ersättningsärende genom att utan dröjsmål till försäkringsanstalten lämna en olycksfallsanmälan om ett olycksfall som kommit till arbetsgivarens kännedom och på grund av vilket försäkringsanstalten kan vara ersättningsskyldig. Likaså är arbetsgivaren skyldig att enligt 4 mom. i samma paragraf utan dröjsmål för undersökning göra en anmälan till polisen om ett allvarligt olycksfall i arbetet. Också uppsåtliga brott mot arbetsgivarens sådana skyldigheter skall vara straffbara. Inte heller med stöd av 2 mom. skall något straff likväl tilldömas, om gärningen skall anses vara ringa på motsvarande grunder som i 1 mom. eller om strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag.

I momentet har dessutom införts förtydligandet att arbetsgivaren och dennes företrädare också döms till straff för brott mot den tystnadsplikt som anges i denna lag enligt 35 § offentlighetslagen. I offentlighetslagen avses med myndighetshandling en handling som innehas av en myndighet och som har upprättats av myndigheten eller av någon som är anställd hos en myndighet eller som har inkommit till en myndighet för

behandling av ett visst ärende eller i övrigt inkommit i samband med ett ärende som hör till myndighetens verksamhetsområde eller uppgifter. En handling anses ha blivit upprättad av en myndighet även när den har upprättats på uppdrag av myndigheten. En handling anses ha inkommit till en myndighet även när den har inkommit till den som verkar på uppdrag av myndigheten eller i övrigt för myndighetens räkning, för att denne skall kunna utföra sitt uppdrag. Sekretess- och tystnadsplikten samt förbudet mot utnyttjande enligt offentlighetslagen utsträcker sig enligt 22—23 § i den nämnda lagen också till dem som sköter uppgifter på uppdrag av myndigheter eller andra som avses i offentlighetslagen samt till dem som är anställda av dessa, liksom också till dem som har fått uppgifter med stöd av lag eller tillstånd. Således utsträcker sig också straffbestämmelsen i 35 § offentlighetslagen i fråga om brott mot de nämnda skyldigheterna t.ex. till försäkringsbolags tjänsteföretag och dem som är anställda där eller till andra instanser som på uppdrag av en försäkringsanstalt sköter uppgifter i anslutning till verkställigheten av denna lag. Med sådana instanser avses t.ex. Försäkringsbranschens Rehabilitering rf, som är ett sakkunnigorgan som på uppdrag av försäkringsanstalterna utreder skadades rehabiliteringsmöjligheter. Detsamma gäller datatjänsteföretag som tekniskt underhåller och reparerar försäkringsanstalternas datasystem samt enskilda personer som utför dessa uppgifter.

Tystnadsplikten inbegriper skyldigheten att iaktta handlingssekretess. Som brott mot tystnadsplikten betraktas enligt 35 § offentlighetslagen även en överträdelse av en förbindelse som har getts vid utlämnandet av sekretessbelagda uppgifter ur en myndighetshandling som har överförts till ett arkiv i den ordning som föreskrivs i arkivlagen (831/1994) eller en överträdelse av de föreskrifter som har meddelats vid utlämnandet av sekretessbelagda uppgifter för vetenskaplig forskning eller statistikföring eller för ett sådant planerings- eller utredningsarbete som en myndighet utför. Tystnadsplikten omfattar också ett förbud mot att röja information som finns i

någon annan än skriftlig form. Förbudet mot utnyttjande hindrar att sekretessbelagda uppgifter används för att skaffa sig själv eller någon annan en fördel eller för att skada någon annan. Utifrån 35 § offentlighetslagen döms till straff för brott mot denna tystnadsplikt enligt 40 kap. strafflagen, om gärningen inte är straffbar enligt 38 kap. 1 eller 2 § strafflagen eller om strängare straff för gärningen inte föreskrivs någon annanstans i lag.

Enligt 2 kap. 12 § 1 mom. 3 punkten strafflagen förstås i strafflagen med tjänsteman också den som enligt lag eller förordning eller ett med stöd därav utfärdat förordnande utövar offentlig makt i ett annat samfund än de som nämns i momentets 1 punkt. Det blir praxis för tillämpningen av strafflagen som avgör om straffbestämmelserna om tjänstebrott i 40 kap. strafflagen kan tillämpas också på sådana anställda vid privata försäkringsbolag som utövar offentlig makt vid skötseln av uppgifter i anslutning till verkställigheten av lagstadgad olycksfallsförsäkring. Också straffbestämmelserna i 48 § personuppgiftslagen kan tillämpas.

I 3 mom. definieras vad som vid tillämpningen av 1 och 2 mom. avses med arbetsgivare och dennes företrädare. Med arbetsgivare avses den som låter utföra arbete i ett arbetsförhållande eller i ett tjänste- eller därmed jämförbart offentligrättsligt anställningsförhållande samt den som faktiskt utövar den beslutanderätt som hör till arbetsgivaren. Med arbetsgivarens företrädare avses en medlem i ett lagstadgat eller annat beslutande organ hos en juridisk person som är arbetsgivare samt den som i arbetsgivarens ställe leder eller övervakar arbetet. Till innehållet motsvarar momentet bestämmelsen om arbetsbrott i 47 kap. 8 § 1 mom. 1 och 2 punkten strafflagen.

I 4 mom. bestäms vem som bär ansvaret då det gäller en arbetsgivare eller dennes företrädarens förfarande. Momentet motsvarar 47 kap. 7 § strafflagen. Om arbetsgivarens företrädare bestäms i 3 mom. De brott som är straffbara enligt paragrafen hör under allmänt åtal. Det är i alla fall försäkringsanstalten som får bedöma när ett fall skall anmälas till polisen.

56 §. Paragrafen föreslås bli upphävd som överflödig, eftersom straffbestämmelserna i den överförs till den föreslagna 55 §.

56 a §. Paragrafen föreslås bli upphävd som överflödig, eftersom straffbestämmelserna i 35 § offentlighetslagen med stöd av det föreslagna 64 h § 1 mom. skall tillämpas på brott mot tystnadsplikten i fråga om handlingar och uppgifter i anslutning till verkställigheten av denna lag.

64 §. I 1 mom. bestäms om Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds statistik- och forskningsuppgifter och i 2—4 mom. om den rätt att få och den skyldighet att lämna upplysningar som verkställigheten av dessa uppgifter förutsätter. Paragrafen ersätter också de bestämmelser i frågan som för närvarande ingår i verkställighetsförordningen och i förordningen om stadgar för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund.

I 1 mom. bestäms, precis som för närvarande, om Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds uppgift att föra allmän statistik över olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar som avses i denna lag, yrkessjukdomslagen och lagen om olycksfallsersättning för statstjänstemän samt över försäkringar och ersättningar enligt denna lag. Syftet med denna statistik är inte bara att förebygga olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar utan också att betjäna verkställigheten och utvecklandet av denna lag. Det är meningen att denna statistik på samma sätt som nu skall kunna innehålla uppgifter i statistikform om bl.a. mängden och arten av olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar samt om orsakerna till dem, förhållandena under vilka de inträffade, betalda ersättningar enligt ersättningslag och försäkringsgren och faktorer som inverkar på ersättningsbeloppet. Uppgifter för statistikföringen behövs också för den forskning kring orsakerna till olycksfall i arbetet och följderna av dem som Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund enligt momentet bedriver för förebyggande av olycksfall och yrkessjukdomar. Också arbetarskyddsmyndigheterna har nytta av uppgifterna i statistiken över olycksfall i arbetet.

Enligt 35 § skall olycksfallsförsäkringspremierna beakta den

allmänna olycksfallsrisken på det verksamhetsområde eller i den bransch där den arbetsgivare som är försäkringstagare verkar. Under vissa förutsättningar skall också försäkringstagarens egen olycksstatistik beaktas i försäkringspremien. Med denna bestämmelse strävar man efter att sporra arbetsgivarna till åtgärder som förebygger olycksfall och yrkessjukdomar. För att man skall få tillräckligt exakta uppgifter om risken för olycksfall inom olika branscher och yrken och om försäkringspremie-systemets effekter vid förebyggandet av olycksfall och yrkessjukdomar behövs statistiska uppgifter om skador som inträffat hos olika arbetsgivare samt om orsakerna till och följderna av dem, specificerade både enligt verksamhetsområde och bransch samt enligt försäkring och skada. Utifrån dessa uppgifter går det också att göra upp yrkesklassificeringar som baserar sig på riskerna i arbetet och som betjänar bedömningen av försäkringsansvaret. Uppgifter som baserar sig på ett omfattande statistiskt material behövs för att förbättra kunskapen om riskerna och underlätta de enskilda försäkringsanstalternas bedömning av dem i synnerhet i de situationer då en försäkringsanstalt t.ex. på grund av sitt ringa försäkringsbestånd inte kan använda sin egen arbetsgivar- eller försäkringsanstaltsspecifika skadestatistik som grund för premien. Sådana uppgifter behövs också när Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund i enlighet med sina uppgifter beslutar om den försäkringspremie som skall tas ut av den som försummat sin försäkringsplikt.

Statistik och uppgifter för den behövs också i övrigt för verkställigheten, uppföljningen och utvecklandet av systemet med olycksfallsförsäkring. Verkställigheten omfattar bl.a. den årliga finansieringen av indexhöjningar av ersättningar som de olika försäkringsanstalterna beviljar och av vissa sjukvårdskostnader enligt den s.k. fördelningsprincipen.

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund verkar som ett gemensamt organ som sköter uppgifter i anslutning till kalkylering, uppbörd och redovisning av dessa och av vissa andra betalningar, t.ex. premien för

främjande av arbetarskydd och arbetslöshetsförsäkringspremien.

Ersättningsansvaret inom olycksfallsförsäkringen sträcker sig över många decennier. Därför behövs ofta försäkrings- och ersättningsspecifika uppgifter för en mycket lång tid t.ex. för att finansieringen av systemet och bibehållandet av ansvarsförmågan skall kunna följas upp och systemet utvecklas. Också de undersökningar och kalkyler som dessa uppgifter förutsätter skall enligt momentet skötas av förbundet.

I 2 mom. bestäms i detalj vilka uppgifter som försäkringsanstalterna och Statskontoret utan någon särskild begäran kalenderårsvis skall lämna Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund för verkställigheten av de uppgifter som avses i 1 mom. I 1—3 punkten bestäms om de försäkringsspecifika uppgifter som en försäkringsanstalt skall lämna. Uppgifterna gäller arten och omfattningen av det arbete som försäkringstagaren låtit utföra, de löner som försäkringstagaren anmält för försäkringen och de försäkringspremier som försäkringstagaren debiterat samt försäkringstagarens bransch och hemort och tillämpade försäkringspremiestystem. I 4—10 punkten bestäms om de skadespecifika uppgifter som försäkringsanstalten skall lämna. De gäller tidpunkten och platsen för olycksfallet samt de förhållanden under vilka olycksfallet inträffat eller exponeringen skett och orsakerna till detta, arten av yrkessjukdom eller av den skada som olycksfallet orsakat, det arbete som den skadade utförde, de ersättningar som betalas ur försäkringen, särskilt för varje ersättningstagare och varje ersättningslag, faktorer som inverkar på ersättningens storlek samt försäkringsgrenen. En del av de uppgifter som avses i momentet får försäkringsanstalten av arbetsgivaren med stöd av de föreslagna 37 § 1 mom. och 39 §.

I 3 mom. bestäms om rätten för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund att utöver uppgifterna i 2 mom. av försäkringsanstalten och Statskontoret få även andra uppgifter som behövs för undersökningar och kalkyler enligt 1 mom. I momentet bestäms vidare om förbundets rätt att även av Institutet för arbetshygien,

arbetarskyddsmyndigheterna och polisen få uppgifter som behövs för undersökningar och kalkyler enligt 1 mom. Med uppgifter av polisen avses t.ex. sådana detaljerade uppgifter om orsakerna till och följderna av olycksfall och yrkessjukdomar som behövs för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds undersökningar av orsakerna till allvarliga olycksfall. Utgångspunkten för de undersökningar och kalkyler som avses i momentet skall ändå vara att de om möjligt utförs utan att personuppgifter anges. Begärda uppgifter skall också specificeras, så att överflödigt information inte samlas.

I 4 mom. bestäms om skyldigheten att ge uppgifterna i 2 mom. 1—3 punkten särskilt för varje försäkring samt uppgifterna i 4—10 punkten särskilt för varje skada och specificerade med den skadades personbeteckning. Även de uppgifter som avses i 3 mom. skall på begäran ges specificerade med den skadades personbeteckning. Även om privata försäkringsanstalter bedriver olycksfallsförsäkring handlar det om verkställighet av ett system för social trygghet som samhället i sista hand bär ansvaret för. Systemet kännetecknas av försäkrings- och ersättningsansvar som sträcker sig över långa perioder. Med undantag för de uppgifter som Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund samlar in finns det inga sådana samlade uppgifter om försäkringar beviljade av enskilda försäkringsanstalter, om de skador dessa ersätter eller om utbetalda ersättningar som kunde utnyttjas för uppföljningen av systemets ekonomiska bärkraft och funktionsduglighet på lång sikt eller för utvecklandet av systemet. Uppgifter specificerade utifrån den skadade behövs inte bara för systemet med olycksfallsförsäkring utan också i mer omfattande undersökningar och kalkyler som gäller uppföljningen av hur socialförsäkringssystemet fungerar eller utvecklandet av detta system. När t.ex. fördelningen av kostnadsansvaret mellan olika system utreds kan det behövas sådana uppgifter om ersättningar betalda till enskilda försäkrade som går att specificera på så sätt att uppgifterna vid behov kan förenas med ett annat socialförsäkringssystemers databaser.

Uppgifter om de enskilda skadorna behövs också t.ex. vid utredningen av vilken försäkringsanstalt som är skyldig att betala ersättning för en exponering som har inträffat för flera decennier sedan.

De uppgifter som Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund får för statistiken över olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar utnyttjas med stöd av de nuvarande bestämmelserna också av Statistikcentralen när den utarbetar statistik som hör till dess verksamhetsområde och som beskriver förhållandena i samhället och deras utveckling. För att det skall gå att utnyttja uppgifterna genom att förena dem med Statistikcentralens övriga databaser måste uppgifterna specificeras med den skadades personbeteckning. I 64 d § föreslås bestämmelser om lämnande av uppgifter till Statistikcentralen. Också när uppgifter som gäller betalning av arbetspensionstillägg förmedlas från Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund till Pensionsskyddscentralen krävs det en specificering med hjälp av den skadades personbeteckning.

Enligt 5 mom. kan närmare bestämmelser om innehållet i de uppgifter som avses i paragrafen samt om hur och när uppgifterna skall ges in utfärdas genom förordning av statsrådet. På grund av de föreslagna bestämmelserna i detta moment föreslås verkställighetsförordningens 3 §, som gäller lämnande av statistiska uppgifter, bli upphävd.

64 a §. En försäkringsanstalt som bedriver försäkring enligt denna lag är enligt 41 a § 1 mom. skyldig att se till att den så snart som möjligt till sitt förfogande får de utredningar som behövs för avgörandet av ersättningsärendet. Att separat begära den skadades samtycke för att få sekretessbelagda uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av ett ersättningsärende skulle försvåra behandlingen och fördröja utbetalningen av ersättning. Detsamma gäller t.ex. de uppgifter om arbetsgivaren som behövs för att avgöra försäkringsplikten. Att förutsätta ett samtycke skulle inte heller stå i samklang med systemets officialprincip. Därför är det nödvändigt att de sammanslutningar och

organ som verkställer systemet med olycksfallsförsäkring behåller sin nuvarande rätt att utan den skadades eller arbetsgivarens samtycke få de sekretessbelagda uppgifter de behöver av arbetsgivaren, sammanslutningar och inrättningar som verkställer den sociala tryggheten samt olika myndigheter.

Den föreslagna paragrafen innehåller allmänna bestämmelser om rätten för de instanser som verkställer olycksfallsskyddet att utifrån en separat begäran få de uppgifter de behöver utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter. Paragrafen kompletterar de bestämmelser i förslaget som förpliktar t.ex. arbetsgivaren och den som skadats vid ett olycksfall att lämna uppgifter utan någon separat begäran. I paragrafen anges på ett mer heltäckande sätt än hittills var uppgifter går att få och likaså de uppgifter som omfattas av rätten att få uppgifter. De uppgifter som bestämmelsen avser kan inte räknas upp uttömmande. Därför anges i paragrafen bara de viktigaste typerna av uppgifter. Paragrafen ersätter den nuvarande 65 a §.

En försäkringsanstalt som bedriver försäkring enligt denna lag, Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund och en besvärinstans enligt denna lag kan få uppgifter utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter.

Paragrafens 1 mom. 1 punkt gäller rätten att få uppgifter av försäkrings- och pensionsanstalter som bedriver lagstadgad försäkring och av myndigheter som anges i 4 § 1 mom. offentlighetslagen. Dessutom sträcker sig rätten att få uppgifter också till att gälla uppgifter av sammanslutningar, inrättningar, stiftelser och enskilda personer enligt 4 § 2 mom. offentlighetslagen vilka utövar offentlig makt och som enligt en lag, en förordning eller en bestämmelse eller en föreskrift som meddelats med stöd av en lag eller en förordning utför ett offentligt uppdrag. Uppgifter kan fås av t.ex. Pensionsskyddscentralen, Trafikförsäkringscentralen, Folkpensionsanstalten, Statskontoret och

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. Rätten att få uppgifter gäller med stöd av 5 § offentlighetslagen också uppgifter av dem som på uppdrag av ovan nämnda organ utför uppgifter, till den del de innehar handlingar eller information som har samband med uppdraget. Inom verkställigheten av olycksfallsskyddet är det fråga om ett uppdrag t.ex. när Försäkringsbranschens Rehabilitering rf på uppdrag av en försäkringsanstalt gör en rehabiliteringsutredning i fråga om en patient som råkat ur för ett olycksfall eller en yrkessjukdom. Detsamma gäller tekniska datatjänster till en försäkringsanstalt som ett privat tjänsteföretag utför på uppdrag av försäkringsanstalten.

I momentets 1 punkt nämns som exempel uppgifter om arbetstagarens arbetsförhållande och företagsverksamhet, inkomster samt förmåner som betalats till arbetstagaren. Uppgifter om arbetsförhållande och inkomster behövs bl.a. för fastställandet av olycksfallspension. Uppgifterna begärs vanligen från Pensionsskyddscentralens register över pensioner och arbetsförhållanden och av försäkrings- och pensionsanstalter som bedriver lagstadgad försäkring. Av skattemyndigheterna behövs också uppgifter om den skadades inkomster. De uppgifter som behövs gäller närmast skattepliktiga inkomster av arbete samt socialförmåner som betalats till den skadade. Behövliga uppgifter om inkomsterna är också uppgifter från Pensionsskyddscentralen om den arbetsinkomst som fastställts för den skadade enligt lagen om pension för företagare eller lagen om pension för lantbruksföretagare (468/1969). När det gäller de förmåner en skadad får är det vanligen fråga om pensioner enligt arbetspensionslagarna. Också när arbetsgivarens försäkringsplikt utreds kan det behövas uppgifter från t.ex. skattemyndigheterna om betalda löner.

I momentet bestäms också om rätten att få information som i övrigt skall beaktas vid verkställigheten av uppgifter som föreskrivs i denna lag, i överenskommelser om social trygghet som är bindande för Finland eller i internationella rättsakter om social trygghet. Bestämmelsen ger t.ex.

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund rätt att av dem som nämns i bestämmelsen få de uppgifter som förbundet behöver när det är nationellt kontaktorgan enligt internationella överenskommelser om social trygghet samt, i frågor som gäller olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar, institution på bosättnings- och vistelseorten enligt rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen.

I 2 punkten ingår en allmän bestämmelse om rätten för sammanslutningar och organ som verkställer olycksfallsförsäkring att på begäran få uppgifter av arbetsgivaren. I bestämmelsen nämns uppgifter om olycksfallet, de förhållanden under vilka olycksfallet inträffat, orsakerna och följderna, arbetstagarens arbete samt vederlagen för det och grunderna för vederlagen. Bestämmelsen behövs eftersom försäkringsanstalten utöver de uppgifter som framgår av anmälan om olycksfall ofta måste be arbetsgivaren om exaktare och mer detaljerade uppgifter om faktorer som påverkar ersättningen. De ovan nämnda uppgifterna måste ofta också begäras av den skadades övriga arbetsgivare.

Bestämmelsen ger rätt att på begäran få uppgifter av arbetsgivaren också om faktorer som inverkar på försäkringspremien eller försäkringsplikten. De uppgifter som i regel behövs för detta ändamål är arbetsgivaren skyldig att lämna med stöd av det föreslagna 37 § 1 mom. Dessutom kan andra uppgifter behövas för fastställandet av försäkringspremien.

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund har dessutom rätt att utifrån bestämmelsen få sådana uppgifter av arbetsgivaren som behövs för avgörandet av ärenden som gäller försummelser av försäkringsplikten.

I 3 punkten föreskrivs om rätten till sådana uppgifter om den skadades hälsotillstånd som behövs för behandlingen av ett ersättningsärende. För avgörandet av rätten till ersättning och fastställandet av ersättningsbeloppet behövs exakta uppgifter om bl.a. de skador eller sjukdomar som den skadade orsakats samt om de vårdåtgärder

och begränsningar i arbetsförmågan dessa lett till. Uppgifter om den skadades övriga hälsotillstånd behövs för bedömningen av den andel någon annan skada eller sjukdom har i uppkomsten av en yrkessjukdom eller en skada till följd av en olycka eller i nedsatt arbetsförmåga till följd av olycksfall eller yrkessjukdom.

I denna punkt specificeras exaktare än för närvarande av vilka instanser uppgifter om hälsotillstånd kan fås vid verkställigheten av olycksfallsskyddet. Den nuvarande rätten att få uppgifter utvidgas också i någon mån. Rätten att få uppgifter utvidgas till att utöver uppgifter av läkare gälla också andra yrkesutbildade personer som avses i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994), liksom även sådana verksamhetsenheter för hälso- och sjukvården som avses i 2 § 4 punkten lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992). Den nuvarande bestämmelsen gäller bara läkare i offentlig tjänst, läkare som ansvarar för företagshälsovården samt sjukhus. Den föreslagna bestämmelsen gäller utöver privata läkare och sjukhus också enheter som tillhandahåller laboratorie-, röntgen- och ultraljudsundersökningar samt olika slag av terapi och medicinsk rehabilitering.

I denna punkt nämns dessutom separat den som verkställer rehabiliteringen av någon som skadats genom olycksfall i arbetet eller av en patient med en yrkessjukdom. Bestämmelsen behövs för att försäkringsanstalten skall ha rätt att få sekretessbelagda uppgifter som påverkar rehabiliteringsersättningen också t.ex. av en sådan privaträttslig tillhandahållare av utbildning som omskolar en skadad. Bestämmelsen behövs i synnerhet i de fall då det inte finns något uppdragsavtal mellan den som ordnar utbildningen och försäkringsanstalten eller Försäkringsbranschens Rehabilitering rf, som på uppdrag av försäkringsanstalten är sakkunnigorgan i rehabiliteringsfrågor.

Den rätt att få uppgifter som föreskrivs i den föreslagna punkten omfattar förutom läkarutlåtanden för ansökan om ersättning också övriga nödvändiga uppgifter om den skadades hälsotillstånd, vård, arbetsförmåga

och rehabilitering. De sistnämnda är bl.a. sjukjournaler, patientkort, undersökningsresultat samt expertutlåtanden och expertutredningar om rehabiliteringsmöjligheterna och om genomförd rehabilitering. I regel kan bara de uppgifter fås med stöd av 3 punkten som är nödvändiga för behandlingen eller avgörandet av ett enskilt ärende. Därför skall man om möjligt sträva efter att specificera vilka uppgifter som begärs. T.ex. vid bedömningen av nedsatt arbetsförmåga kan likväl de flesta uppgifter som har samband med hälsotillståndet påverka avgörandet av ärendet. Därför är det i praktiken inte alltid möjligt att avgränsa de begärda uppgifterna. Det är inte heller motiverat att den som lämnar uppgifterna skall vara tvungen att bedöma vilka uppgifter som är nödvändiga för avgörandet av ett ärende som gäller olycksfallsersättning.

I 2 mom. bestäms om begränsningar i fråga om lämnandet av uppgifter då arbetsgivaren ombes lämna sådana uppgifter om arbetstagaren som behövs för behandlingen av ett ersättningsärende. Arbetsgivaren är skyldig att göra en anmälan om olycksfall, genom vilken försäkringsanstalten får uppgifter om orsakerna till och följderna av olycksfallet eller yrkessjukdomen. Å andra sidan är arbetsgivaren enligt arbetarskyddsbestämmelserna också ansvarig för att de anställda har en hälsosam arbetsmiljö. Arbetsgivaren har således på grund av sin ställning rätt, och också en faktisk möjlighet, att få uppgifter om olycksfall och yrkessjukdomar på arbetsplatsen samt om orsakerna till och följderna av dem. Å andra sidan blir försäkringsanstalten ofta tvungen att tillsammans med arbetsgivaren utreda den skadades förmåga att utföra sitt tidigare arbete samt möjligheterna att återvända till arbetet med hjälp av arbetsarrangemang eller andra rehabiliteringsåtgärder. Också den som på uppdrag av en försäkringsanstalt utreder en skadads rehabiliteringsmöjligheter, t.ex. Försäkringsbranschens Rehabilitering rf, kan begära uppgifter om arbetsarrangemangen. Syftet med den föreslagna bestämmelsen är att förhindra att sekretessbelagda uppgifter om arbetstagaren i onödan lämnas till

arbetsgivaren på begäran. Den som begär uppgifterna har enligt momentet rätt att till arbetsgivaren utan arbetstagarens samtycke meddela endast de sekretessbelagda uppgifter om arbetstagaren som är nödvändiga för att specificera de uppgifter som behövs i ersättningsärendet och för avgörandet av ersättningsärendet. Arbetsgivarens rätt att i egenskap av part få uppgifter i ärenden som gäller olycksfallsersättning bestäms enligt förslaget utifrån 11 § offentlighetslagen.

64 b §. Enligt 1 mom. har en försäkringsanstalt och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund rätt att i arbetsgivarens handlingar granska riktigheten i de uppgifter som arbetsgivaren lämnar. Begreppet arbetsgivarens handlingar skall tolkas i vid bemärkelse, som i offentlighetslagen. Med handling avses både traditionella dokument och elektroniska dokument och andra dokument som kan uppfattas med ett hjälpmedel. En handling behöver således inte finnas på papper, och det spelar ingen roll hur den har upprättats. Bestämmelsen behövs bl.a. för att riktigheten hos de uppgifter som ligger till grund för en ersättning eller en ersättningsplikt vid behov skall kunna säkerställas.

I momentet ges dessutom försäkringsanstalterna, Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund och besvärinstanserna rätt att få handräckning av polis och övriga myndigheter för att kunna granska och få de uppgifter som arbetsgivaren är skyldig att lämna.

Paragrafens nuvarande bestämmelser om skyldigheten för försäkringsanstalten och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund att på begäran meddela utsköningsmyndigheterna beloppet av ersättning för inkomstbortfall samt de uppgifter som anstalten eller förbundet har om andra anstalter som betalar ersättning föreslås bli upphävda som överflödiga. I 3 kap. 34 f § 1 mom. utsköningslagen bestäms om försäkringsanstaltens skyldighet att i enskilda utsköningsärenden lämna utsköningsmyndigheterna uppgifter om pensioner som har betalats till ersättningstagaren.

Till det nya 2 mom. överförs bestämmelser

om ersättningar för uppgifter som lämnas med stöd av den rätt att få uppgifter som baserar sig på verkställigheten av olycksfallsskyddet. Enligt huvudregeln skall uppgifterna lämnas avgiftsfritt, precis som nu. Men om de uppgifter som avses i 64 a § 1 mom. behövs i en viss form och detta förorsakar den som lämnar ut uppgifterna betydande merkostnader, skall kostnaderna dock ersättas. Avgiftsfriheten gäller sådana sedvanliga sätt att lämna uppgifter som skäligen kan krävas. Sådana är t.ex. sändandet av en sjukjournal eller ett patientkort med uppgifter som inverkar på ersättningen för olycksfall i arbetet eller sändandet av en kopia av ett läkarutlåtande som har skrivits redan tidigare. Enligt denna lag betalar försäkringsanstalten den skadade separat ersättning för kostnaderna för läkarutlåtanden. Avgiftsfriheten gäller också de uppgifter som arbetsgivaren utan någon särskild begäran är skyldig att lämna försäkringsanstalten genom en anmälan om olycksfall eller med stöd av 37 § för fastställande av försäkringspremien. Yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården har rätt att få skäligen ersättning för utlåtanden som ges med stöd av 64 a § 1 mom. 3 punkten. Skyldigheten att betala ersättning för utlåtanden utvidgas till att gälla också andra yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården än läkare, t.ex. psykologer, hälsovårdare och fysioterapeuter. Den nuvarande skyldigheten att betala ersättning gäller bara läkarutlåtanden.

64 c §. Paragrafen är ny. Enligt 26 och 29 § offentlighetslagen kan en myndighet och annan på vilken nämnda lag tillämpas, lämna ut uppgifter ur en sekretessbelagd handling till en annan myndighet bl.a. om det i lag tagits in uttryckliga bestämmelser om rätten att lämna ut eller att få uppgifter. Enligt 32 § i samma lag gäller det som i kapitlet i fråga bestäms om sekretessbelagda handlingar och om upphörande av sekretess i tillämpliga delar även en uppgift för vilken tystnadsplikt gäller. Även enligt personuppgiftslagen är utlämnande av personuppgifter och annan behandling av dem tillåtet bl.a. om detta bestäms i lag.

I den föreslagna paragrafen bestäms på det sätt som offentlighetslagen förutsätter om de

situationer då en försäkringsanstalt som bedriver försäkring vid olycksfall i arbetet och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund har rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, i vissa fall lämna ut uppgifter som anstalten eller förbundet har erhållit eller som har uppkommit i samband med verkställigheten av denna lag. Med sist nämnda uppgifter avses bl.a. uppgifter om olycksfallsersättningar som en försäkringsanstalt beviljat. Paragrafen innehåller uttryckliga bestämmelser om utlämnande av uppgifter närmast i sådana fall då avsikten med utlämnandet av uppgifter åtminstone delvis hänför sig till verkställigheten av olycksfallsförsäkringssystemet och målen med detta. I den föreslagna paragrafen bestäms alltså inte uttömmande om de fall då sekretessbelagda uppgifter i olycksfallsförsäkringssystemet kan lämnas ut.

På ett försäkringsbolag som bedriver försäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring tillämpas enligt 29 § 3 mom. i sagda lag lagen om försäkringsbolag och lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) om inte något annat följer av lagen om olycksfallsförsäkring. Bestämmelserna om utlämnande av uppgifter och sekretess i 18 kap. lagen om försäkringsbolag lämpar sig inte till alla delar som sådana på verkställigheten av försäkringssystemet enligt denna lag. Orsaken därtill är de särdrag som följer av att olycksfallsförsäkringen utgör en del av den lagstadgade sociala tryggheten och att verkställigheten av den delvis också innefattar offentlig maktutövning. Sekretessbelagda uppgifter som hänför sig till verkställigheten av olycksfallsförsäkringen behöver inte lämnas ut för privat försäkringsverksamhet eftersom ersättningarna för olycksfall i arbetet inte inverkar på förmånerna enligt privata försäkringar. Nedan i 64 h § föreslås att bestämmelserna om utlämnande av uppgifter och sekretess i 18 kap. 6, 6 b och 6 c lagen om försäkringsbolag inte tillämpas vid verkställigheten av denna lag. I denna lag

finns de bestämmelser som kompletterar och skiljer sig från bestämmelserna i offentlighetslagen och personuppgiftslagen.

I 1 punkten i momentet bestäms om rätten att utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter som är nödvändiga för myndigheter och organ för verkställandet av uppgifter enligt ett avtal om social trygghet som är bindande för Finland eller en internationell författning om social trygghet. En sådan internationell författning som avses i punkten är bl.a. den tidigare nämnda rådets förordning (EEG) nr 1408/71. Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund deltar i verkställigheten av avtalen om social trygghet och nämnda förordning och sörjer, liksom även Folkpensionsanstalten och Pensionsskyddscentralen, för de uppgifter som enligt dessa avtal och nämnda förordning ankommer på kontaktorgan och anstalter på bonings- och vistelseorten. Detta förutsätter ett utbyte av de uppgifter som uppdragen förutsätter med bl.a. både inhemska och motsvarande utländska myndigheter och inrättningar. Detta gäller bl.a. uppgifter som behövs för behandlingen av ett olycksfallsersättningsärende. Uppgifterna är därmed ofta också sekretessbelagda.

I 2 punkten i momentet bestäms om utlämnande av sekretessbelagda uppgifter som hänför sig till verkställigheten av olycksfallsskyddet för att förhindra brott och missbruk som riktar sig mot socialskyddet. Det lagstadgade socialskyddet bildar en helhet, där de av ett socialförsäkringssystem beviljade förmånerna ofta påverkar också sökandens rätt att få förmåner ur ett annat system. Vilka förmåner som är primära och ansvarsfördelningen mellan systemen har avgjorts via olika samordnings- och regressbestämmelser. Socialskyddet

verkställs dels av myndigheter och offentliga inrättningar, dels av privata försäkrings- och pensionsanstalter. De uppgifter som systemen erhåller för verkställigheten baserar sig delvis på förmånssökandens anmälningsplikt. På grund av detta har socialförsäkringssystemen inte alltid tillräckliga uppgifter om vilka förmåner andra system betalar ut eller om grunderna för förmånerna. De fall av missbruk eller

brott som riktar sig mot socialskyddet gäller i allmänhet situationer där det till en person betalas ut överlappande förmåner från flera olika system på grund av försummelser i anmälningsplikten.

Med hänsyn till syftet med den sociala tryggheten och finansieringen från samhällets sida bör man försöka förebygga att systemen missbrukas i syfte att erhålla överlappande och ogrundade ersättningar. I 2 punkten i momentet bestäms därför att en försäkringsanstalt och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter till en myndighet som avses i 4 § 1 mom. offentlighetslagen lämna ut sådana uppgifter som hänför sig till verkställigheten av lagen och som är nödvändiga för det särskilda utredande arbete som i fråga om missbruk av och brott mot socialskyddet utförs i första hand som myndighetssamarbete. Bestämmelsen gäller däremot inte regelrätt utlämnande av uppgifter. Utredande arbete enligt bestämmelsen kan genomföras t.ex. som samarbete mellan ministerier eller andra förvaltningsmyndigheter. Bestämmelsen gör det också möjligt att i nämnda syfte kombinera uppgifter som är sekretessbelagda enligt denna lag med sådana registeruppgifter om förmånstagarna som andra socialskyddssystem förfogar över.

I punkten föreskrivs dessutom om rätten att lämna ut uppgifter för väckande av åtal. Bestämmelsen har skrivits så att den också gäller möjligheten att till polisen för brottsutredning och åklagarmyndigheter för väckande av åtal lämna ut uppgifter om missbruk och misstänkta brott som erhålls som ett resultat av ovan nämnda utredningar. Till denna del täcker bestämmelsen också andra brott mot bestämmelserna om social trygghet än de misstankar om brott som framkommit vid ovan nämnda enskilda utredningsarbeten.

Uppgifter som skall kunna lämnas ut med stöd av punkten är i fråga om en person som fått ersättning enligt denna lag personbeteckning och övriga individualiserade uppgifter, uppgifter om

utbetalade ersättningar, uppgifter om arbetsgivaren och andra härmed jämförbara uppgifter som är nödvändiga för det särskilda arbete som en myndighet utför för att utreda brott och missbruk som riktar sig mot socialskyddet och för väckande av åtal. I fråga om arbetsgivare handlar det bl.a. om arbetsgivarens namn, företags- och affärssignum och verksamhetsområde. För särskilt utredande arbete enligt bestämmelsen eller för väckande av åtal får dock inte utlämnas uppgifter om hälsotillståndet.

Olycksfallsförsäkringen samt trafik- och patientskadeförsäkringen är lagstadgade obligatoriska försäkringssystem och de ersättningar som betalas ur dem skall beaktas vid betalning av ersättning ur dessa och andra socialskyddssystem. Ersättning för olycksfall i arbetet betalas i första hand ur olycksfallsförsäkringssystemet. Det har dock regressrätt bl.a. i fråga om trafik- och patientförsäkringsersättningar om den skada som ersatts av olycksfallsförsäkringen också hör till trafik- eller patientförsäkringen. Dessa system verkställs i flera olika försäkringsanstalter och de ersättningar som betalats ingår inte i något register mellan eller inom systemen.

I 3 punkten i momentet bestäms om utlämnande av vissa sekretessbelagda uppgifter för förebyggande av brott som riktas mot samfund och organ som bedriver olycksfallsskydd och även trafik- och patientförsäkring. Enligt den föreslagna punkten kan försäkringsanstalterna och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter lämna ut uppgifter om brott som riktats mot dem i samband med verkställigheten av denna lag till varandra och även till försäkringsanstalter som bedriver trafik- och patientförsäkring samt till Trafikförsäkringscentralen och Patientförsäkringscentralen. På motsvarande sätt kan till olycksfallsförsäkringsanstalterna och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund lämnas uppgifter om anmälda olycksfall i arbetet, utbetalda ersättningar samt ersättningssökandens personbeteckning och andra individualiseringsuppgifter. På basis av bestämmelsen kan även

arbetsgivarens identifieringsuppgifter lämnas ut då denna söker ersättning. Utlämnandet av de nämnda uppgifterna kan vara nödvändigt bl.a. för att reda ut om överlappande ersättning har sökts eller betalats ut för samma skada. Utlämnandet av de nämnda uppgifterna förutsätter dessutom att datasekretessnämnden har beviljat tillstånd enligt 43 § personuppgiftslagen att behandla dylika uppgifter. Datasekretessnämnden kan även foga i 43 § 3 mom. personuppgiftslagen avsedda föreskrifter till tillståndet, om detta behövs för att skydda den registrerades personliga integritet. Bestämmelsen motsvarar i huvudsak 18 kap. 6 b § 6 punkten lagen om försäkringsbolag som enligt den föreslagna 64 h § inte skall tillämpas på verkställighet av denna lag.

I 4 punkten i momentet bestäms om försäkringsanstalternas och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av erhållande av uppgifter lämna ut uppgifter som hänför sig till verkställigheten av denna lag till skatteförvaltningen. Utlämnandet kan gälla uppgifter som är nödvändiga för skatteförvaltningen vid uppfyllandet av övervakningsskyldigheten enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Utlämnandet förutsätter att det finns skäl att misstänka att arbetsgivaren inte har fullgjort sin innehållningsskyldighet. Motsvarande bestämmelse finns bl.a. i arbetspensionslagstiftningen. Uppgifter om försummelser i skyldigheten att verkställa förskottsuppbörd kommer fram t.ex. i samband med försummelser av olycksfallsförsäkringsplikten.

Försäkringsplikten, försäkringspremiens storlek och den ersättning för inkomstbortfall som betalas till den skadade baserar sig på det vederlag som betalats för arbetet och som är underkastat förskottsinnehållning.

I 5 punkten i momentet bestäms om försäkringsanstalternas och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter som är nödvändiga för att reda ut olika ersättningspliktiga instansers ansvar för samma försäkringsfall. Uppgifterna kan

lämnas ut till förbundet och olycksfallsförsäkringsanstalterna samt till försäkringsanstalter eller organ som bedriver annan lagstadgad försäkring. Exempel på dessa är försäkringsanstalter som bedriver trafikförsäkring och patientförsäkring samt Trafikförsäkringscentralen och Patientförsäkringscentralen.

Olycksfallsförsäkringsanstalterna måste reda ut den inbördes ersättningsplikten i synnerhet när det gäller yrkessjukdomar som kräver lång exponeringstid. I fråga om dessa fastställs ersättningsskyldigheten på basis av det senaste arbetsförhållande som medfört exponering. Lagens 43 § förutsätter härvid att bl.a. uppgifter om ersättningsökandens hälsa och exponering överförs mellan eventuellt ersättningspliktiga försäkringsanstalter. De olika

försäkringsanstalternas ansvar för samma skada kan man också bli tvungen att reda ut med försäkringsanstalter och organ som verkställer andra lagstadgade försäkringar.

I 6 punkten i momentet bestäms om utlämnande av de uppgifter som är nödvändiga för förverkligande av regressrätten. Enligt 61 § i lagen har en försäkringsanstalt och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund regressrätt gentemot den som orsakat olyckan eller någon annan ersättningsskyldig när det gäller den ersättning som anstalten eller förbundet betalat med stöd av denna lag. Ett regressanspråk förutsätter att även den som orsakat skadan och som berörs av anspråket får tillräckliga uppgifter om den ersatta skadan. Regressrätten kan, t.ex. på basis av en ansvarsförsäkring, även gälla en annan försäkringsanstalt än en sådan som bedriver lagstadgad försäkring.

Med återförsäkring avses att försäkringsbolaget i ett annat försäkringsbolag återförsäkrar den del av en risk som den inte själv kan bära. Härvid behövs uppgifter bl.a. om de risker som försäkras och de kan omfatta sekretessbelagda uppgifter om den arbetsgivare som är primär försäkringstagare. I momentet har inte särskilt intagits några bestämmelser om olycksfallsförsäkringsanstaltens rätt att till en annan försäkringsanstalt lämna ut uppgifter

som är nödvändiga för ordnande av återförsäkringen.

Återförsäkringsverksamheten regleras i lagen om försäkringsbolag och därmed är det inte egentligen fråga om verkställighet av denna lag. Därför tillämpas på utlämnande av dylika uppgifter bestämmelserna i 18 kap. 6 b § lagen om försäkringsbolag.

I 7 punkten i momentet bestäms att en arbetsgivare som tecknat en olycksfallsförsäkring för sina arbetstagare har rätt att av den försäkringsanstalt som beviljat försäkringen få uppgifter om olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar som ersatts ur försäkringen och som inverkar på arbetsgivarens olycksfallsförsäkringspremie. Olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar som ersatts på basis av arbetsgivarens försäkring inverkar under vissa förutsättningar direkt på storleken på arbetsgivarens olycksfallsförsäkringspremie. Därför är det nödvändigt att arbetsgivaren i dylika fall får alla de uppgifter som inverkar på försäkringspremiens belopp. På basis av dessa uppgifter kan arbetsgivaren bedöma riktigheten av försäkringspremien och vid behov anföra ett grundbesvär över premien. Dylika uppgifter är bl.a. uppgifter som behövs för att individualisera de ersatta skadorna samt uppgifter om de ersättningar som inverkar på försäkringspremiens storlek. Med stöd av den föreslagna punkten har arbetsgivaren rätt att få bl.a. namnet på de arbetstagare som drabbats av olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom, personbeteckning, den dag då skadan inträffade och andra uppgifter som är nödvändiga för att specificera de ersatta skadorna. Dessutom har arbetsgivaren rätt att få uppgift om de ersättningsbelopp som inverkar på försäkringspremien. Rätten att få uppgifter gäller endast uppgifter som inverkar på den slutliga försäkringspremien. Bestämmelsen ger inte rätt att lämna ut ovan nämnda uppgifter till arbetsgivaren i fråga om sådana försäkringar där de ersättningar som betalas ur försäkringen inte inverkar direkt på en enstaka arbetsgivares försäkringspremie, utan försäkringspremien fastställs enligt den allmänna olycksfallsrisken i branschen.

I 8 punkten i momentet ingår en bestämmelse

om försäkringsanstaltens och Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbunds rätt att till en registeransvarig som bedriver kreditupplysningsverksamhet lämna ut uppgifter om en utsökningsbar fordran som denna har på försäkringstagaren eller den försäkringspliktige arbetsgivaren med stöd av denna lag. En dylik fordran kan t.ex. vara en försäkringspremiefordran, en ersättningsandel som uppbärs på basis av arbetsgivarens självrisk eller en ersättningsandel som uppbärs av arbetsgivaren på grund av att denna försummat sin försäkringsplikt. En bestämmelse som möjliggör utlämnandet av uppgifterna är nödvändig eftersom det nedan i 64 h § 3 mom. bestäms att även uppgifter om försäkringstagarens ekonomiska ställning skall vara sekretessbelagda. När det är fråga om utlämnande av kreditupplysningar om fysiska personer skall också beaktas vad som i 24 § personuppgiftslagen bestäms om skyldigheten att informera den registrerade. I paragrafens 2 mom. bestäms om utlämnande av uppgifter i koncerner och sammanslutningar som olycksfallsförsäkringsbolag bildar tillsammans med andra försäkringsbolag och företag. Lagen om försäkringsbolag ändrades genom lag 49/2002 (RP 165/2001 rd). Ändringarna trädde i kraft den 1 februari 2002. Till följd av ändringarna har ett försäkringsbolag enligt 18 kap. 6 b § 1 mom. i nämnda lag rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikten i 6 §, med undantag för känsliga uppgifter enligt 11 § personuppgiftslagen, till en försäkrings- eller pensionsanstalt eller en försäkringsholdingsammanslutning som hör till samma koncern eller samma ekonomiska sammanslutning som försäkringsbolaget för skötsel av ersättningsärenden, ingående av försäkringsavtal och skötsel av andra uppgifter som är nödvändiga vid bedrivande av försäkringsrörelse. Dessutom kan försäkringsbolaget lämna ut andra än känsliga uppgifter till ett företag som hör till samma koncern som försäkringsbolaget eller till ett företag som hör till samma i lagen om finans- och försäkringskonglomerat (44/2002) avsedda finans- och försäkringskonglomerat som

försäkringsbolaget för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden, marknadsföring samt konglomeratets riskhantering. Enligt 6 b § 2 mom., som också ändrades i samma sammanhang, kan ett försäkringsbolag dessutom, med undantag för känsliga uppgifter, lämna ut sådana uppgifter ur sitt kundregister som är nödvändiga för marknadsföring samt kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden till ett företag som hör till samma ekonomiska sammanslutning som försäkringsbolaget. En försäkringsgrupp definieras i 14 b kap. lagen om försäkringsbolag. Med ekonomiska sammanslutningar avses enligt motiveringen till sistnämnda regeringsproposition samma som i 94 § kreditinstitutslagen (1607/1993).

Försäkringsbolag som bedriver försäkring enligt denna lag kan ingå i ovan nämnda koncerner, ekonomiska sammanslutningar och försäkringsgrupper samt finans- och försäkringskonglomerat. Verkställigheten av skyddet vid olycksfall i arbetet är en offentlig uppgift som delvis omfattar offentlig maktutövning. De uppgifter som behövs vid verkställigheten kan fås med stöd av en skyldighet i lag. I ovan avsedda koncerner och sammanslutningar kan dessa uppgifter utnyttjas även i annan försäkringsverksamhet samt i annan verksamhet i sammanslutningarna. Rätten att lämna ut uppgifter enligt lagen om försäkringsbolag, vilken bl.a. innebär en möjlighet att inom koncernen och sammanslutningen lämna ut uppgifter om den ekonomiska situationen för den arbetsgivare som tecknat olycksfallsförsäkring och den arbetstagare som försäkrats även i andra fall än då verkställigheten av denna lag förutsätter detta, kan inte anses vara motiverat med tanke på olycksfallsförsäkringens karaktär av socialförsäkring och målen med den. Därför föreslås nedan i 64 h § 1 mom. att bl.a. bestämmelserna i 18 kap. 6 b § lagen om försäkringsbolag inte skall tillämpas på verkställighet av denna lag.

Enligt bestämmelserna i paragrafens 2 mom. är det förbjudet för olycksfallsförsäkringsbolaget eller dess ombud att lämna ut uppgifter som de erhållit med stöd av denna lag och som omfattas av

sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter till ett annat företag som hör till samma koncern, till en försäkringsgrupp som avses i 14 kap. lagen om försäkringsbolag, till ekonomiska sammanslutningar som avses i 18 kap. 6 b § lagen om försäkringsbolag eller till finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat i andra fall än för skötseln av uppgifterna enligt denna lag eller om det finns särskilda bestämmelser om detta i lag. Bestämmelserna i momentet tillåter således i situationer där företag som hör till ovan avsedda sammanslutningar under ett gemensamt namn erbjuder sina kunder heltäckande tjänster att en arbetstagare i ett annat företag inom sammanslutningen som t.ex. tar emot ett ersättningskrav eller ett dokument i registret i det olycksfallsförsäkringsbolag som hör till sammanslutningen kontrollera om ansökan eller handlingen hör till ett ärende som är anhängigt där. I bestämmelsen har man också beaktat att t.ex. ett arbetspensionsbolag som hör till samma sammanslutning som olycksfallsförsäkringsbolaget har rätt att av olycksfallsförsäkringsbolaget få för verkställigheten av arbetspensionssystemet behövliga uppgifter på basis av bestämmelserna om erhållande av uppgifter i arbetspensionslagstiftningen.

Enligt bestämmelserna i paragrafens 3 mom. får ett försäkringsbolag som bedriver försäkring enligt denna lag inte i annan verksamhet utnyttja uppgifter som hänför sig till verkställigheten av denna lag och som omfattas av sekretessbestämmelserna eller andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter om det inte finns särskilda bestämmelser om detta i lag. Lagstadgad olycksfallsförsäkring bedrivs i privata försäkringsbolag där man oftast inom samma organisation även bedriver annan person- och skadeförsäkringsrörelse. Vad som ovan i 2 mom. konstaterades om de faktorer på basis av vilka sekretessbelagda uppgifter i anslutning till verkställigheten av skyddet vid olycksfall i arbetet inte skall kunna utnyttjas i verksamheten i en sammanslutning av försäkringsföretag gäller även utnyttjande av dessa uppgifter i annan verksamhet i ett

försäkringsbolag som bedriver olycksfallsförsäkring. Därför förbjuds uttryckligen utnyttjande av dylika uppgifter i momentet trots att även 7 § personuppgiftslagen ställer begränsningar för användning av uppgifter för andra än deras ursprungliga användningsändamål. Om det är nödvändigt att utnyttja nämnda uppgifter i olycksfallsförsäkringsanstaltens övriga försäkringsverksamhet förutsätter erhållandet av uppgifter parterna godkännande eller en bestämmelse i lag som berättigar utnyttjandet av uppgifterna. I momentet ingår även ett förbud mot att lämna ut motsvarande uppgifter till de organ som har bolagsrättslig beslutanderätt i försäkringsbolaget.

I paragrafens 4 mom. bestäms om vissa undantag från förbudet att lämna ut och utnyttja uppgifter i paragrafens 2 och 3 mom. Med stöd av 24 § offentlighetslagen är uppgifter om arbetsgivarens affärs- eller yrkeshemlighet sekretessbelagda samt enligt det föreslagna 64 § 3 mom. även handlingar och uppgifter som gäller försäkringstagarens och arbetsgivarens ekonomiska ställning. Det är inte skäl att begränsa utlämnandet och utnyttjandet av uppgifter om den arbetsgivare som är försäkringstagare då uppgifterna lämnas ut eller utnyttjas inom de sammanslutningar som avses i 2 mom. för kundbetjäning, skötsel av kundförhållanden och andra uppgifter i anslutning till kundhanteringen. Därför bestäms i momentet att utan hinder av vad som bestäms i 2 och 3 mom. kan ett olycksfallsförsäkringsbolag till ett annat företag som hör till samma sammanslutning lämna ut och i andra sammanhang utnyttja de uppgifter om försäkringstagaren som behövs för kundbetjäning, skötseln av kundförhållanden och annan kundhantering. Uppgifter som kan lämnas ut är den försäkringstagande arbetsgivarens eller företagarens namn, personbeteckning, företags- och organisationsnummer och kundbeteckning, kontaktuppgifter, uppgifter om företagets ägandeförhållanden och försäkringsarrangemang enligt denna lag och den lönesumman som ligger till grund för dem samt sådana uppgifter i anslutning till kundhanteringen som kan jämföras med dessa uppgifter. Andra uppgifter som kan

jämföras med de uppräknade är t.ex. uppgifter om arbetsgivarens adress, hemort, språk och förbud mot direkt marknadsföring. Bestämmelsen hindrar således inte att en koncern, företagsgrupp eller ekonomisk sammanslutning för ett gemensamt kundregister. Däremot får inte uppgifter om arbetsgivarens eller företagarens ekonomiska ställning, lån, lånerättigheter eller t.ex. betalningsstörningar lämnas ut med stöd av det föreslagna momentet. Rätten att lämna ut uppgifter gäller inte uppgifter om olycksfallsförsäkrade arbetstagare. Därmed kan t.ex. uppgifter om lön som försäkringstagaren utbetalat till en enskild arbetstagare inte lämnas ut eller utnyttjas i annan verksamhet.

64 d §. Paragrafen är ny. I den bestäms om sådana situationer då Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund har rätt att lämna uppgifter som förbundet erhållit vidare. Enligt 1 punkten i den föreslagna paragrafen har Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund rätt att till Statistikcentralen lämna ut uppgifter som är nödvändiga för att föra statistik som hör till Statistikcentralens verksamhetsområde och som beskriver samhällsförhållandena och deras utveckling. I bestämmelsen finns exempel på de viktigaste slagen av uppgifter. Uppgifterna gäller tidpunkten och platsen för olycksfallet, förhållandena under vilka olycksfallet inträffat, orsakerna till det, skadans eller yrkessjukdomens art samt uppgifter om arbetsoförmågans varaktighet. Uppgifter som avses i bestämmelsen är även andra uppgifter som är nödvändiga för ändamålet i fråga och som baserar sig på olycksfallsanmälan. De uppgifter som avses i bestämmelsen får Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund av försäkringsanstalterna och Statskontoret med stöd av 64 § 1 och 2 mom. I de uppgifter som nämns i bestämmelsen ingår även den skadades personbeteckning. Det är nödvändigt att lämna ut personbeteckningen i detta sammanhang så att de uppgifter som fås ur olycksfallsförsäkringssystemet i forskningssyfte kan kopplas ihop med andra uppgifter i Statistikcentralens databaser. Detta förfarande, som redan iakttas med stöd av nuvarande 64 § 3 mom., är motiverat bl.a.

för att undvika överlappande administrativt arbete.

I 2 punkten i paragrafen ingår de bestämmelser som för närvarande finns i 64 a §.

De gällande Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds rätt att till Institutet för arbetshygien lämna ut uppgifter som behövs för registret över arbetsrelaterade sjukdomar. De uppgifter som skall lämnas ut fastställs genom en hänvisning till tredje meningen i 22 § 2 mom. lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden. Uppgifterna omfattar personuppgifter för den arbetstagare som drabbats av en yrkessjukdom, uppgifter om arbetsgivaren och arbetsplatsen samt om exponeringens art och varaktighet, liksom även uppgifter om sjukdomens art, konstaterandet av den och det men som den medför samt om försäkringsbolagets namn.

I 3 punkten i paragrafen bestäms om Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds rätt att till Pensionsskyddscentralen lämna ut av försäkringsanstaltarna erhållna uppgifter om de ersättningar för inkomstbortfall som försäkringsanstaltarna beviljat och som inverkar på arbetspensionstillägget. Detta förfarande, som iakttas redan nu, är motiverat för förhindrande av överlappande administrativt arbete.

64 e §. Paragrafen är ny. I 1 mom. bestäms om ansvaret för uppgifternas riktighet då uppgifter enligt denna lag överläts vidare. Enligt momentet ansvarar en försäkringsanstalt eller Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund för att innehållet i uppgifter som hänför sig till verkställigheten av denna lag och som överläts vidare med stöd av 64 c och 64 d § till innehållet motsvarar de uppgifter som anstalten eller förbundet fick av den som gav dem.

Med bestämmelserna i paragrafens 2 mom. utsträcks den tystnadsplikt som hänför sig till verkställigheten av denna lag och bestämmelserna om påföljder vid brott mot den även till de instanser som med stöd av 64 c § 2 och 4 mom. har fått sekretessbelagda uppgifter som hänför sig till verkställigheten av denna lag och som inte i övrigt berörs av bestämmelserna om tystnadsplikten och brott

mot den i denna lag.

64 f §. Paragrafen är ny. I bestämmelsen ges de föreskrifter som kompletterar offentlighetslagen och personuppgiftslagen och som gäller arbetstagarens rätt att få uppgifter. Om parters rätt att få uppgifter ur en myndighetshandling bestäms i 11 § offentlighetslagen. Enligt 16 § offentlighetslagen skall uppgifter ur en handling lämnas ut muntligen eller så att handlingen läggs fram för påseende och kopiering eller får avlyssnas hos myndigheten eller så att en kopia eller utskrift av den lämnas ut. Om den registrerades rätt att granska uppgifter om honom som antecknats i ett personregister bestäms i 26 § personuppgiftslagen och om utövande av rätten till tillsyn i 28 § i samma lag. Den registeransvarige skall utan obefogat dröjsmål ge den registrerade tillfälle att ta del av uppgifterna eller på begäran lämna uppgifterna skriftligen.

Vid ingången av 1999 blev det möjligt att bedriva försäkring enligt denna lag även för utländska försäkringsbolag. De kan bedriva försäkring enligt denna lag i Finland även direkt från utlandet utan verksamhetsställe i Finland. I detta sammanhang gjordes sådana ändringar i 13 § 2 mom. verkställighetsförordningen som syftade till att trygga de praktiska möjligheterna för arbetstagare att ta del av de ursprungliga handlingar som gäller ersättningsbeslutet och som försäkringsanstalten innehar. De bestämmelser som kompletterar ovan nämnda bestämmelser i offentlighetslagen och personuppgiftslagen överförs till den föreslagna paragrafen skrivna så att de utöver ersättningsbeslutet även gäller handlingar som ligger till grund för ersättningsbehandlingen.

Enligt bestämmelsen är försäkringsanstalten och Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund skyldiga att på begäran och utan dröjsmål samt med beaktande av en arbetstagares boningsort och andra omständigheter, bereda arbetstagaren möjlighet att på något lämpligt sätt ta del av försäkringsanstaltens och Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbunds handlingar som gäller arbetstagarens ersättningsärende.

Enligt bestämmelsen gäller i övrigt

offentlighetslagen vad gäller arbetstagarens och andra parter rätt att få och lämna ut uppgifter i en handling. Enligt 11 § 1 mom. offentlighetslagen har den som i ett ärende är sökande eller anför besvär eller någon annan vars rätt, fördel eller skyldighet ärendet gäller rätt att hos den myndighet som behandlar eller har behandlat ärendet ta del av en myndighetshandling som har eller har kunnat påverka behandlingen, även om handlingen inte är offentlig. Partens rätt att få uppgifter är dock enligt 2 mom. i nämnda paragraf begränsad när utlämnande av uppgifter strider mot ett synnerligen viktigt privat intresse. Därför måste man i varje enskilt fall särskilt bedöma till vilka delar det är nödvändigt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter för att tillgodose parternas rättigheter och huruvida utlämnande av vissa uppgifter strider mot t.ex. den skadades arbetstagarens synnerligen viktiga intresse. Detta gäller i synnerhet uppgifter om hälsotillståndet och andra känsliga uppgifter. Då arbetsgivaren är part i ett ersättningsärende har denna enligt 41 e § lagen om olycksfallsförsäkring rätt att få ett överklagbart beslut av försäkringsanstalten. Härvid är det alltid i varje enskilt fall skäl att bedöma vilka uppgifter det är motiverat att ta in i beslutet till arbetsgivaren, med iakttagande av nämnda bestämmelser.

En part har enligt 11 § 1 mom. 3 punkten offentlighetslagen inte i paragrafens 1 mom. avsett rätt att få uppgifter när det är fråga om en föredragningspromemoria, ett förslag till avgörande eller någon annan därmed jämförbar handling som har upprättats av en myndighet för beredning av ett ärende, så länge myndigheten ännu behandlar ärendet. Därmed har den som skadats vid ett olycksfall i arbetet eller en annan part inte t.ex. rätt att ta del av den medicinska bedömning som olycksfallsförsäkringsanstaltens läkare har givit för avgörandet av ett ersättningsärende och som enligt 41 d § i denna lag skall antecknas i handlingarna innan ersättningsärendet har avgjorts genom försäkringsanstaltens beslut.

Om försäkringsanstalten vägrar att lämna ut uppgifter eller att tillgodose partens rätt till insyn skall det fatta ett beslut i saken. Besvär

över beslutet kan anföras på det sätt som bestäms i 33 § offentlighetslagen. I den föreslagna paragrafen har för klarhetens skull intagits en särskild hänvisning till arbetstagarens rätt att granska uppgifter om honom i personregister som förs av en försäkringsanstalt eller Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund eller något annat organ som deltar i verkställigheten av denna lag på det sätt som bestäms i personuppgiftslagen. Försäkringsanstalterna skall även ge sina anställda anvisningar om hur man praktiskt skall gå till väga då rätten till granskning utnyttjas. Det föreslås att 13 § 2 mom. verkställighetsförordningen upphävs såsom obehövlig.

64 g §. Paragrafen är ny. Till den överförs i behövliga delar de bestämmelser som för närvarande ingår i 19 § verkställighetsförordningen. De gäller arbetsgivarens skyldighet att ha en olycksfallsförteckning och att ge uppgifter ur den till arbetarskyddsmyndigheterna, polisen, arbetstagarnas arbetarskyddsfullmäktige samt försäkringsanstalterna och andra besvärinstanser. Eftersom förteckningen förutsätter behandling av sekretessbelagda uppgifter är det motiverat att bestämma om den i lag. I den föreslagna paragrafen bestäms om avsikten med förteckningen och om de viktigaste uppgifter som skall antecknas i den. Förteckningen hålls för förebyggande av olycksfall och för utredning av skadestands- och försäkringsärenden. De uppgifter som antecknas i förteckningen gäller tidpunkten för olycksfallet i arbetet, de förhållanden under vilka olycksfallet inträffade och orsakerna till det, arbetets art, och de skador som olycksfallet i arbetet medförde. I förteckningen antecknas dessutom den skadades personbeteckning och andra individualiseringsuppgifter. Om det är möjligt skall åtminstone två vid olycksfallet närvarande personers namn och adress antecknas i förteckningen. I förteckningen skall även antecknas övriga uppgifter som är nödvändiga för att uppnå ovan nämnda mål.

Bestämmelsen har skrivits så att den även gör det möjligt att uppfylla skyldigheten på så sätt att arbetsgivaren ingår ett

uppdragsavtal med olycksfallsförsäkringsbolaget om att upprätthålla förteckningen. Arbetsgivaren ansvarar dock för att skyldigheten uppfylls och förteckningen skall alltid finnas arbetsgivaren till handa bl.a. för arbetarskyddsmyndigheterna. Närmare bestämmelser om förande av olycksfallsförteckning och om de uppgifter som skall antecknas i den kan ges genom förordning av statsrådet. Det föreslås att 19 § verkställighetsförordningen upphävs som obehövlig. Samtidigt föreslås att 18 § verkställighetsförordningen som gäller arbetsgivarens skyldighet att föra bok över arbetstagarnas löner och andra förmåner, om arbetstiden och arbetets art upphävs. Bestämmelsen är obehövlig bl.a. på grund av motsvarande förpliktelse i bokföringslagen (1336/1997) och arbetstidslagen (605/1996). Enligt paragrafens 2 mom. skall olycksfallsförteckningen utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter på begäran uppvisas för arbetarskyddsmyndigheten, polisen och för den av arbetstagarna valda arbetarskyddsfullmäktige för utförande av uppgifter som bestäms i lag. En olycksfallsförsäkringsanstalt och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund har med stöd av 64 a § rätt att vid behov få uppgifter ur olycksfallsförteckningen. Enligt paragrafens 3 mom. kan närmare bestämmelser om förande av olycksfallsförteckning och om de uppgifter som skall antecknas i den utfärdas genom förordning av statsrådet. 64 h §. Paragrafen är ny. Genom dess 1 mom. klarläggs hur de bestämmelser om erhållande och lämnande av uppgifter samt om sekretess som ingår i offentlighetslagen och lagen om försäkringsbolag skall tillämpas på handlingar och uppgifter som hänförs till verkställandet av arbetsolycksfallsförsäkringen. Verkställandet av arbetsolycksfallsförsäkringen är ett på lag baserat offentligt uppdrag. Verkställandet sker i privata försäkringsbolag och vid Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund. De försäkringsbolag som verkställer arbetsolycksfallsförsäkringen bedriver utöver

detta i allmänhet också annan lagstadgad försäkring, såsom trafikförsäkring och privat skadeförsäkring. På dessa försäkringsbolag tillämpas offentlighetslagen enligt lagens 4 § 2 mom. när de utövar offentlig makt vid verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring.

Såsom konstateras ovan i propositionen har i det centrala innehållet i utövningen av offentlig makt ansetts ingå ingripande i en enskilds rättsliga ställning genom förvaltningsbeslut eller faktisk handling. Som utövning av offentlig makt betraktas bland annat fattande av beslut om lagstadgade förmåner. Av de uppgifter som anknyter till verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring utgör närmast sådana uppgifter som hänför sig till avgörandet av rätten till ersättning, beviljandet och utbetalningen av ersättning, försummelse av försäkringsplikten samt fastställandet och uppbörden av försäkringspremier utövning av offentlig makt. Uppgifter som hänför sig till statistikföring enligt denna lag kan däremot inte i princip anses vara liktydiga med utövning av offentlig makt. I utövningen av offentlig makt ingår heller inte uppgifter som anknyter till det bolagsrättsliga beslutsfattandet och förvaltningen i försäkringsbolag som bedriver arbetsolycksfallsförsäkring, inte heller placeringen av sådana bolags medel. De ingår å andra sidan inte heller i den verkställighet som regleras i lagen om olycksfallsförsäkring, utan om dem bestäms i lagen om försäkringsbolag.

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund sköter delvis uppgifter av motsvarande slag som försäkringsbolag som bedriver arbetsolycksfallsförsäkring. Därför är det motiverat att offentligheten i handlingar som hänför sig till verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring också för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds del avgörs på samma grunder som för olycksfallsförsäkringsbolag. Därför bestäms i 1 mom. om motsvarande undantag som beträffande tillämpningsområdet ingår i 4 § 1 mom. offentlighetslagen för Pensionsskyddscentralens del. Offentlighetslagen avses således bli tillämpad på

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund bara till den del förbundet utövar offentlig makt när det verkställer lagen om olycksfallsförsäkring. För tydlighetens skull föreskrivs i momentet om detta också för olycksfallsförsäkringsanstalternas del. I verkställandet av skyddet för händelse av olycksfall i arbetet deltar också de besvärinstanser som föreskrivs i lagen om olycksfallsförsäkring och Statskontoret. På deras verksamhet tillämpas offentlighetslagen på basis av dess 4 § 1 mom.

Enligt 29 § lagen om olycksfallsförsäkring tillämpas på ett försäkringsbolag som bedriver olycksfallsförsäkring för en i lagen om olycksfallsförsäkring avsedd försäkringsrörelse också lagen om försäkringsbolag och på ett utländskt försäkringsbolag lagen om utländska försäkringsbolag, om inte något annat följer av lagen om olycksfallsförsäkring. Via den nämnda hänvisningsbestämmelsen blir i fråga om verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring också de i 18 kap. 6, 6 b och 6 c § lagen om försäkringsbolag ingående bestämmelserna om tystnadsplikt och utlämnande av uppgifter som omfattas av den tillämpliga, utan 56 a § som ovan föreslås bli upphävd och som innehåller denna lags nuvarande bestämmelse om tystnadsplikt. Tillämplig blir dessutom 18 kap. 6 a § lagen om försäkringsbolag som gäller rätten för social- och hälsovårdsministeriet, som utövar tillsyn över försäkringsanstalternas och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds verksamhet, och Försäkringsinspektionen att utlämna sekretessbelagda uppgifter. Detsamma gäller beträffande utländska bolag motsvarande bestämmelser i 79 § 1 och 4-6 mom. samt 80 § lagen om utländska försäkringsbolag.

Bestämmelserna i 18 kap. 6, 6 b och 6 c § lagen om försäkringsbolag och motsvarande bestämmelser som gäller utländska försäkringsbolag är dock inte direkt tillämpliga för verkställande av arbetsolycksfallsförsäkringen, såsom ovan konstateras. Därför föreskrivs det i momentet att de sistnämnda bestämmelserna i lagen om försäkringsbolag och lagen om utländska

försäkringsbolag inte skall tillämpas i försäkringsbolagen när lagen om olycksfallsförsäkring verkställs. Till den del det är fråga om utövning av offentlig makt fastställs offentligheten i sådana handlingar och uppgifter som hänför sig till verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring i försäkringsanstalterna och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund enligt det föreslagna momentet i enlighet med offentlighetslagen, om inte något annat bestäms särskilt i denna lag eller någon annan lag.

Enligt offentlighetslagen kan sekretessbelagda handlingar och uppgifter som ingår i dem emellertid utlämnas utan samtycke av den som saken gäller bara om det i lag särskilt har tagits in uttryckliga bestämmelser om rätten att lämna ut eller att få uppgifter. Därför har också de föreskrifter om utlämnande av uppgifter som ingår i de ovan nämnda bestämmelserna i lagen om försäkringsbolag i tillämpliga delar införlivats närmast med 64 c § i denna lag.

Bestämmelserna om tystnadsplikt och utlämnande av uppgifter som omfattas av den i 18 kap. 6, 6 b och 6 c § lagen om försäkringsbolag förblir emellertid tillämpliga på olycksfallsförsäkringsbolagens bolagsrättsliga beslutsfattande och förvaltning, placeringen av deras medel och återförsäkringen, eftersom det till denna del inte är fråga om sådan verkställighet som regleras i lagen om olycksfallsförsäkring.

Genom 2 mom. får den sekretess- och tystnadsplikt som anges i offentlighetslagen samt förbudet mot utnyttjande att, för enhetlighetens skull, gälla också handlingar och uppgifter som erhållits eller uppgjorts vid verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring och som inte har uppgjorts eller erhållits för uppdrag som hör till utövningen av offentlig makt och som därför inte ingår i offentlighetslagens tillämpningsområde. Bestämmelsen behövs eftersom dessa handlingar och uppgifter enligt 1 mom. inte heller omfattas av de bestämmelser gällande tystnadsplikt som ingår i 18 kap. lagen om försäkringsbolag. Genom bestämmelserna i momentet utsträcks på motsvarande sätt också de straffbestämmelser som gäller brott mot den i

offentlighetslagen ingående sekretessplikten att gälla brott mot den sekretess- och tystnadsplikt samt det förbud mot utnyttjande som föreskrivs i momentet. Vidare börjar också bestämmelserna om undantag från sekretess i 7 kap. offentlighetslagen i tillämpliga delar gälla de uppgifter som avses i momentet. Detta innebär att de nämnda uppgifterna kan utlämnas bara med samtycke av den till skydd för vars intressen sekretessplikten har föreskrivits eller om det i denna eller någon annan lag särskilt har tagits in uttryckliga bestämmelser om rätten att lämna ut eller att få uppgifter. Genom bestämmelserna i momentet förenhetligas den sekretessplikt som hänför sig till verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring och bestämmelserna om brott mot den. Syftet med det föreslagna 2 mom. är emellertid inte att i övrigt utsträcka tillämpningen av offentlighetslagen till olycksfallsförsäkringsbolagen och Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund. Breddningen gäller därmed inte t.ex. offentlighetslagens offentlighetsprincip och andra förpliktelser som ingår i den.

I 3 mom. föreskrivs om en till vissa delar mera omfattande handlingssekretess än i offentlighetslagen. I offentlighetslagen föreskrivs att handlingar som innehåller uppgifter om en privat affärs- eller yrkeshemlighet är sekretessbelagda. Utöver dem sekretessbeläggs sådana handlingar som innehåller uppgifter om någon annan motsvarande omständighet som har samband med privat näringsverksamhet, om utlämnandet av uppgifter ur en sådan handling skulle medföra ekonomisk skada för näringsidkaren, och det inte är fråga om uppgifter som är betydelsefulla för skyddande av konsumenters hälsa eller en hälsosam miljö eller för bevakande av de rättigheter som innehas av dem som orsakas skada av verksamheten eller uppgifter om näringsidkarens skyldigheter och fullgörande av dessa. Enligt motiveringen till offentlighetslagen är begreppet affärs- och yrkeshemlighet snävt. Utgångspunkten är därmed att andra än som affärs- och yrkeshemligheter betraktade uppgifter som gäller privat näringsverksamhet och hänför sig till verkställigheten av lagen om

olycksfallsförsäkring är offentliga, om utlämnandet av uppgifter ur dem inte medför konkret ekonomisk skada för näringsidkaren. Beträffande uppgifter som belyser försäkringstagarens ekonomiska ställning och som erhållits vid verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring förekommer inget allmänt offentlighetsbehov. Detsamma gäller också uppgifter om den ekonomiska ställningen för en arbetsgivare som inte är försäkringstagare. Uppgifter som belyser den ekonomiska ställningen för arbetsgivare som inte är försäkringstagare kan behövas som grund exempelvis när ersättningen för inkomstbortfall fastställs för någon som skadats. Det kan exempelvis handla om huruvida företaget betalar resultatpremier och hur stora dessa är. Därför avses den sekretessplikt som framgår av offentlighetslagen bli utvidgad i 3 mom. Breddningen motsvarar tystnadspliktsbestämmelsen i 18 kap. 6 § lagen om försäkringsbolag. En försäkring enligt denna lag kan tecknas frivilligt för det egna arbetet också av en företagare som bedriver verksamhet i egenskap av näringsidkare eller i bolagsform och som inte har anställda arbetstagare. Därför nämns både arbetsgivare och försäkringstagare i bestämmelsen. Med uppgifter som gäller arbetsgivarens och försäkringstagarens ekonomiska ställning avses till exempel uppgifter om den till arbetstagarna betalda lönesumman som används som grund för försäkringspremien, grunderna för fastställande av lönerna och storleken av arbetsgivarens olycksfallsförsäkringspremie. Frånsett det föreslagna undantaget bestäms de handlingar och uppgifter som är sekretessbelagda vid verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring enligt 24 § offentlighetslagen.

64 i §. Paragrafen är ny. Den innehåller bestämmelser om utlämnande av uppgifter med hjälp av en teknisk anslutning. I paragrafen utsträcks den i 29 § 3 mom. offentlighetslagen angivna rätten att erhålla uppgifter med hjälp av en teknisk anslutning. Enligt den nämnda bestämmelsen kan en myndighet för en annan myndighet öppna en teknisk anslutning till sådana uppgifter i sitt personregister som den andra myndigheten

enligt en i lag särskilt bestämd skyldighet skall beakta när den fattar beslut. Är det härvid emellertid fråga om sekretessbelagda uppgifter får uppgifter sökas med hjälp av en teknisk anslutning endast i fråga om sådana personer som har samtyckt till detta, om inte något annat uttryckligen föreskrivs särskilt om utlämnande av en sekretessbelagd uppgift.

Ersättningar enligt denna lag skall beaktas vid utbetalningen av förmåner inom ramen för de andra lagstadgade socialförsäkringssystemen.

Arbetsolycksfallsersättning betalas årligen med anledning av nästan 150 000 olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar. Det lagstadgade socialskyddets karaktär och de krav på snabbhet och effektivitet som ställs på verkställigheten av det samt det stora antalet ärenden förutsätter att de uppgifter som socialförsäkringssystemen med stöd av lag har rätt att få för verkställandet av sina uppgifter kan röra sig så snabbt och smidigt som möjligt utan samtycke av den som saken gäller också när uppgifterna är sekretessbelagda. Verkställandet av socialförsäkringssystemen inbegriper ofta utöver det egentliga beslutsfattandet också andra lagstadgade verkställighetsuppgifter. Därför är det inte befogat att begränsa rätten att få uppgifter med hjälp av en teknisk anslutning att gälla bara uppgifter som behövs för beslutsfattande, vilket är fallet i 29 § 3 mom. offentlighetslagen.

I 1 mom. i den föreslagna paragrafen föreskrivs om de förutsättningar under vilka ett olycksfallsförsäkringsbolag och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund kan öppna en teknisk anslutning. Enligt 1 punkten kan en olycksfallsförsäkringsanstalt och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund öppna en teknisk anslutning för en sammanslutning eller inrättning som verkställer lagstadgad försäkring till sådana uppgifter i sina personregister som sammanslutningen eller inrättningen med stöd av denna eller någon annan lag också annars har rätt att få för verkställigheten av sina uppgifter.

I 2 punkten regleras motsvarande rätt att till myndigheter och organ som avses i 64 c § 1 mom. 1 punkten lämna ut uppgifter med

hjälp av en teknisk anslutning för verkställandet av uppgifter enligt ett avtal om social trygghet som är bindande för Finland eller internationella författningar om social trygghet.

I 2 mom. föreskrivs om rätten att med hjälp av en teknisk anslutning som öppnats med stöd av 1 mom. söka sekretessbelagda personuppgifter också utan samtycke av den vars intressen skyddas genom sekretessplikten.

Den för vilken en teknisk anslutning öppnas skall med stöd av 13 § 2 mom. och 18 § offentlighetslagen, av vilka lagrum det senare gäller god informationshantering, innan anslutningen öppnas ge öppnaren en redogörelse för att uppgifterna kommer att skyddas som sig bör. Med stöd av 32 § personuppgiftslagen skall den registeransvarige genomföra de tekniska och organisatoriska åtgärder som behövs för att skydda personuppgifterna mot obehörig åtkomst och mot annan olaglig behandling också när det är fråga om en teknisk anslutning. När åtgärderna genomförs skall hänsyn tas till bland annat de tillgängliga tekniska möjligheterna, kostnaderna som orsakas av åtgärderna, uppgifternas art, mängd och ålder samt vilken betydelse anslutningen har med avseende på integritetsskyddet. Den som öppnar en teknisk anslutning skall också för egen del säkerställa att uppgifterna är skyddade. När det avtalas om öppnande av en teknisk anslutning gäller det att definiera anslutningens giltighetstid, vilka som får använda anslutningen, ansvarsfrågorna och de andra användningsförutsättningarna. Utöver detta skall i avtalet fastställas hur uppgifterna skall skyddas och hemlighållas, hur uppföljningen skall ordnas och vilka påföljderna av missbruk är. Den föreslagna paragrafen gäller öppnande av en teknisk anslutning också i försäkringskoncerner och olika sammanslutningar där ett försäkringsbolag som bedriver försäkring enligt denna lag kan ingå.

65 §. Paragrafen innehåller i reviderad form de nuvarande bestämmelserna om arbetsgivarens skyldighet att på arbetsplatsen hålla tillgänglig denna lag och uppgift om den försäkringsanstalt som försäkrat arbetet.

Den sistnämnda uppgiften behövs för ansökan om ersättning. Till paragrafen har fogats den bestämmelse som nu ingår i 21 § verkställighetsförordningen. Enligt den skall arbetsgivaren se till att uppgiften om huruvida arbetsgivarens försäkring innehåller den i 12 § 1 mom. avsedda självrisken för arbetsgivare skall hållas tillgänglig på arbetsplatsen.

I paragrafen föreskrivs dessutom om arbetsgivarens skyldighet att på arbetsplatsen hålla tillgänglig information om den i denna lag avsedda behandlingen av personuppgifter som gäller skadade. Den är försäkringsbolaget enligt det föreslagna 31 § 3 mom. skyldigt att lämna till arbetsgivare som tecknar försäkring. I paragrafen föreskrivs dessutom om den berörda arbetarskyddsmyndighetens skyldighet att övervaka att arbetsgivaren fullgör de skyldigheter om vilka bestäms i paragrafen. Bestämmelser om arbetarskyddsmyndighetens övervakningsskyldighet ingår nu för tiden i 22 § 2 mom. verkställighetsförordningen. Momentet och 21 § verkställighetsförordningen föreslås bli upphävd såsom obehövliga.

1.2. Lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare

7 §. I 3 mom. görs en teknisk ändring som gäller bestämmelsehänvisningen. På delfående av beslut som pensionsanstalten eller en besvärsinstans fattat och som gäller i 1 mom. 4 punkten avsedd invalidpension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare tillämpas vad som bestäms i det föreslagna 53 c § 6 mom. lagen om olycksfallsförsäkring. Om inte något annat visas anses lantbruksföretagaren ha fått del av ett sådant beslut senast den sjunde dagen efter den dag då beslutet postades under den adress som lantbruksföretagaren uppgett.

8 §. I stället för 8 § som upphävts genom lag 330/1985 föreslås en ny 8 §. I den föreskrivs om hur ersättning för arbetsskada söks. Lantbruksföretagaren skall tillstålla lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt en

skadeanmälan om arbetsskada. Genom skadeanmälan lämnas till lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt de nödvändiga utgångsuppgifterna för behandling av ersättningsfrågan. I skadeanmälan skall enligt paragrafen antecknas den skadades namn, personbeteckning och andra individualiserings- och kontaktuppgifter, såsom namn, adress och bankförbindelse eller annan betalningsförbindelse. I skadeanmälan skall anges också uppgift om arbetsskadans art samt orsakerna till och förhållandena kring arbetsskadan samt uppgift om den skadades övriga företagareverksamhet och arbetsförhållanden. Med arbetsskadans art avses uppgifter om den mekanism som lett till skadans uppkomst och var skadan eller sjukdomen uppträtt. Närmare uppgifter om skadan eller sjukdomen fås separat bland annat av den läkare som deltagit i vården av den skadade. Uppgifterna är nödvändiga för avgörande av ersättningsskyldigheten. Uppgifter om den skadades arbetsförhållanden och övriga företagareverksamhet behövs bland annat för fastställande av storleken på ersättningen för inkomstbortfall, eftersom också inkomsterna av dem kan inverka på ersättningsbeloppet. Den förteckning över uppgifter som ingår i paragrafen är inte uttömmande, utan skadeanmälan skall innehålla också de andra uppgifter som är nödvändiga för avgörande av ersättningsfrågor och betalning av ersättning. Paragrafen upptar också ett bemyndigande att genom förordning av statsrådet föreskriva närmare om uppgifter som skall ingå i skadeanmälan. Vidare föreslås att social- och hälsovårdsministeriet på ansökan av lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt fastställer formuläret för skadeanmälan. Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt har med stöd av lagens 9 § och 64 a § lagen om olycksfallsförsäkring rätt att på begäran få de övriga uppgifter som behövs vid behandlingen av ersättningsfrågan. 9 §. Hänvisningsbestämmelsen i 1 mom. föreslås bli ändrad så, att lantbruksföretagaren, dennes familjemedlemmar och lantbruksföretagarnas

olycksfallsförsäkringsanstalt i tillämpliga delar omfattas av de bestämmelser om sekretessplikt beträffande handlingar och uppgifter och om brott mot den samt om rätten att erhålla och skyldigheten att lämna uppgifter som i denna proposition föreslås bli intagna i lagen om olycksfallsförsäkring. En lantbruksföretagare är därmed skyldig att bland annat lämna till lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt de uppgifter som behövs för skötsel av försäkringen, fastställande av försäkringspremien och avgörande av ersättningsärenden samt att meddela förändringar i de omständigheter som inverkar på ersättningen. På motsvarande sätt har lantbruksföretagaren rätt att på det sätt som föreskrivs i lagen om olycksfallsförsäkring av lantbruksföretagarnas

olycksfallsförsäkringsanstalt få de uppgifter som denna förfogar över och som gäller det ärende som behandlas. Uppgifterna kan anknyta bland annat till försäkringsplikten, försäkringspremien och ersättningsärendet. Angående lantbruksföretagarens rätt att granska de uppgifter om honom som införts i lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalts personregister och den registeransvariges skyldighet att informera den registrerade om behandlingen av uppgifter samt om den registeransvariges övriga skyldigheter gäller vad som föreskrivs i personuppgiftslagen.

Ordalydelsen i 2 mom. ändras.

19 §. I paragrafen bestäms att lantbruksföretagarnas

olycksfallsförsäkringsanstalt har rätt att vid behandlingen av ett försäkrings- eller ersättningsärende enligt denna lag i enskilda fall använda uppgifter som den fått för skötseln av uppdrag om vilka bestäms i någon annan lag. Enligt förordningen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare är det Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt som är lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt. Den sköter också verkställigheten av bland annat lagen om pension för lantbruksföretagare. Som exempel på det utnyttjande av uppgifter som avses i bestämmelsen kan nämnas att handlingar som gäller lantbruksföretagarens hälsotillstånd eller gårdens verksamhet och

som inlämnats för en pension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare utnyttjas i samband med ett ersättningsärende enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare.

Utnyttjandet av uppgifter förutsätter att uppgifterna uppenbarligen påverkar avgörandet av ett ärende enligt denna lag och att de enligt lag skall beaktas vid beslutsfattandet samt att lantbruksföretagarnas

olycksfallsförsäkringsanstalt också annars separat har rätt till uppgifterna. Syftet med bestämmelsen är att förebygga sådant överlappande administrativt arbete som inhämtandet av samma uppgifter separat för varje uppgift som lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt sköter skulle medföra. Tillvägagångssättet påskyndar samtidigt behandlingen av ärenden och förebygger uppkomsten av onödiga kostnader. I paragrafen åläggs dock lantbruksföretagarnas

olycksfallsförsäkringsanstalt skyldigheten att i förväg underrätta den berörda lantbruksföretagaren och medlemmar av dennes familjeföretag om en i bestämmelsen avsedd eventuell användning av uppgifter.

22 §. I de hänvisningsbestämmelser som ingår i 1 mom. görs de ändringar som de bestämmelser som föreslås ingå i lagen om olycksfallsförsäkring förutsätter. Bland dem slopas 18 § 1 mom. lagen om pension för arbetstagare (395/1961), eftersom den straffbestämmelse som föreslås ingå i 55 § 1 mom. lagen om olycksfallsförsäkring avses bli tillämpad i stället. Där föreskrivs om straff för arbetsgivare för brott mot skyldigheten att lämna uppgifter enligt lagen om olycksfallsförsäkring.

Straffbestämmelsen kan tillämpas på lantbruksföretagare bland annat vid lämnande av oriktiga uppgifter som påverkar försäkringspremien.

Till momentet fogas en hänvisning till 64 h § lagen om olycksfallsförsäkring. Därmed blir de bestämmelser om sekretess för handlingar och uppgifter samt om brott mot denna sekretess som skall iakttas vid verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring tillämpliga. Vidare fogas till momentet en hänvisning till den

föreslagna 30 b § lagen om olycksfallsförsäkring, vilken paragraf gäller lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalts hörande till Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund. I momentet slopas hänvisningen till den nämnda lagens 37 §. Den gäller försäkringsanstaltens rätt att uppskatta och höja försäkringspremien, om lämnandet av uppgifter som behövs för fastställande av försäkringspremier har försumrats. I det gällande 18 § 1 mom. lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare hänvisas till denna del till 12 § lagen om pension för lantbruksföretagare, där det föreskrivs om motsvarande förfarande för försäkringspremier enligt lagen om pension för lantbruksföretagare. Hänvisningen till 37 § är således obehövlig. Likaså har hänvisningen till 56 a § lagen om olycksfallsförsäkring slopats eftersom paragrafen föreslås bli upphävd. Till momentet fogas en hänvisning till 64 i § lagen om olycksfallsförsäkring som gäller rätten att lämna uppgifter med hjälp av en teknisk anslutning. I momentet slopas hänvisningen till 64, 64 a, 65 a och 65 b § lagen om olycksfallsförsäkring såsom obehövlig. Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt för enligt 3 mom. i denna paragraf själv statistik över lantbruksföretagarnas arbetsskador och de ersättningar som betalts på basis av dem. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt deltar i praktiken inte nu för tiden i den statistikföring över olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar som Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund sköter. Hänvisningen till 64 a § lagen om olycksfallsförsäkring, vilken paragraf gäller rätten att få uppgifter, är obehövlig på grund av de hänvisningsbestämmelser som ovan föreslås bli införda i 9 § i denna lag. I den del av propositionen som gäller lagen om olycksfallsförsäkring föreslås 65 a och 65 b § lagen om olycksfallsförsäkring bli upphävda. I 2 mom. görs de justeringar som beror på de föreslagna ändringarna i hänvisningsbestämmelserna i 1 mom. Bestämmelsen gäller tillämpningen på lantbruksföretagare av de bestämmelser om

arbetsgivare som nämns i den och som ingår i lagen om pension för arbetstagar och lagen om olycksfallsförsäkring.

I 3 mom. har slopats en bestämmelse som ger lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt rätt att tillställa Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund uppgifter om skador som drabbat lantbruksföretagare och ersättningar som betalts för dem. Såsom ovan konstateras för lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt denna statistik själv. Däremot är det av nöden att bibehålla rätten att, för det ändamål som anges i 64 d § 1 punkten lagen om olycksfallsförsäkring, tillställa Statistikcentralen dessa uppgifter utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållandet av uppgifter.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft samtidigt så snart som möjligt efter det att de har antagits. Lagen om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring avses bli tillämplad också på olycksfall i arbetet som inträffat före lagens ikraftträdande och yrkessjukdomar som framkommit före lagens ikraftträdande. Genom lagen upphävs 3, 5, 7, 8, 10–15, 17–22 och 25 § förordningen om verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring såsom obehövlige, eftersom bestämmelserna i dem har överförts till lagen om olycksfallsförsäkring till den del de fortfarande är behövlige. Vidare upphävs 1 § förordningen om stadgar för ersättningsnämnden för olycksfallsärenden samt 2 och 4 § förordningen om stadgar för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund såsom obehövlige, eftersom bestämmelserna i dem till behövlige delar ingår i de bestämmelser som föreslås bli intagna i lagen om olycksfallsförsäkring. Lagen om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare avses bli tillämplad också på arbetsskador som inträffat före lagens ikraftträdande. Vidare föreslås det att 2–5 och 10 § förordningen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare upphävs såsom obehövlige på grund av de ändringar som

föreslås i lagen om olycksfallsförsäkring och hänvisningsbestämmelserna i 9 och 22 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. Bestämmelserna i 2 § i den nämnda förordningen, vilka gäller tillställande av statistikuppgifter, är obehövliga eftersom social- och hälsovårdsministeriet inte längre utarbetar den statistik som nämns i paragrafen. Förordningens 3 och 4 § är obehövliga eftersom lantbruksföretagarna med stöd av de föreslagna hänvisningsbestämmelserna också annars har rätt att få uppgifter om sin skyldighet att betala försäkringspremie och sin rätt till ersättning. Dessutom tillämpas enligt gällande 18 § 1 mom. lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare på försäkringspremier enligt den nämnda lagen på motsvarande sätt vad som i lagen om pension för lantbruksföretagare föreskrivs om försäkringspremier enligt den. Bestämmelserna i 5 § förordningen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare är obehövliga eftersom de flesta av bestämmelserna i förordningen om verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring i denna proposition föreslås bli upphävda. Också förordningens 10 § är obehövlig eftersom förfarandet enligt lagen om olycksfallsförsäkring iaktas till denna del med stöd av en hänvisningsbestämmelse som föreslås ingå i 9 § i denna lag om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare.

3. Lagstiftningsordning

I 2 kap. grundlagen bestäms om de grundläggande fri- och rättigheterna. I de föreslagna bestämmelserna om erhållande, utlämnande och hemlighållande av uppgifter har bestämmelserna om skydd för privatlivet i 10 § grundlagen beaktats. Frågan om det skall vara tillåtet att ingripa i skyddet av privatlivet har bedömts mot bakgrund av de allmänna villkoren för begränsningar av de grundläggande fri- och rättigheterna. I synnerhet har kravet på reglering i lag beaktats.

Grundlagsutskottet har bl.a. i sitt utlåtande (GrUU 7/2000 rd) om regeringens proposition med förslag till lagar om klientens ställning och rättigheter inom socialvården samt om ändring av socialvårdslagen och av vissa lagar som har samband med dem (RP 137/1999 rd) tagit ställning till erhållande, utlämnande och hemlighållande av uppgifter som behandlas vid verkställandet av socialvården.

I de föreslagna lagändringarna har särskilt även 80 § grundlagen beaktats.

Regeringen anser att de föreslagna lagarna inte kränker de grundläggande fri- och rättigheterna enligt grundlagen och inte heller i övrigt strider mot grundlagen, varför de kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Regeringen anser det dock önskvärt att grundlagsutskottets utlåtande inbegärs i ärendet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslagen

1.

Lag**om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 20 augusti 1948 om olycksfallsförsäkring (608/1948) 56, 56 a, 65 a och 65 b §,

av dessa lagrum 56 a § sådan den lyder i lag 39/1988 och 65 a och 65 b § sådana de lyder i lag 1204/1996,

ändras 30 § 1 mom., 30 a, 30 b, 37, 38 d och 39 §, 47 § 3 mom., 53 § 6 mom., 53 c § 2 och 6 mom., 53 g § 3 mom. samt 55, 64, 64 a, 64 b och 65 §,

av dessa lagrum 30 § 1 mom. och 47 § 3 mom. sådana de lyder i lag 483/2001, 30 a, 30 b, 37, 64, 64 a, 64 b och 65 §, sådana de lyder i nämnda lag 1204/1996, 38 d § sådan den lyder i lag 1086/1996, 39 § sådan den lyder i lagarna 738/1966, 495/1995 och 526/1981, 53 § 6 mom. sådant det lyder i lag 297/1999 samt 53 c § 2 och 6 mom. och 53 g § 3 mom. sådana de lyder i lag 893/1994, samt

fogas till 8 § ett nytt 3 mom., till 12 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 1204/1996 och 483/2001, ett nytt 6 mom., till lagen en ny 30 c och 30 d §, till 31 §, sådan den lyder i nämnda lag 1204/1996, ett nytt 3 mom., till 41 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1642/1992 och nämnda lag 1204/1996, ett nytt 6 mom., till lagen en ny 45 § i stället för den 45 § som upphävts genom nämnda lag 1204/1996, till 53 §, sådan den lyder i nämnda lagar 526/1981, 893/1994, 297/1999 och 483/2001 ett nytt 7 mom. samt till lagen nya 64 c—64 i § som följer:

8 §

Arbetskyddsmyndigheten skall övervaka att arbetsgivarna uppfyller sin försäkringsplikt enligt denna lag. Arbetskyddsmyndigheten skall för vidtagande av de åtgärder som nämns i 36 § utan dröjsmål underrätta Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund om försummelser som gäller försäkringsplikten.

12 §

Arbetsgivaren skall betala ersättning enligt 1

och 2 mom. utan dröjsmål efter det att försäkringsanstalten genom ett beslut har ansett att olycksfallet skall ersättas enligt denna lag.

30 §

I de fall där staten är ersättningsskyldig med anledning av olycksfall i arbete eller yrkessjukdom skall ersättningen betalas av Statskontoret. Angående Statskontoret gäller då i tillämpliga delar vad som i denna lag bestäms om försäkringsanstalter. På Statskontoret tillämpas dock inte 29 § 3 mom., 41 b § 2 mom. och 4—6 mom. eller 64 h § 1 och 2 mom.

30 a §

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund sköter de uppgifter som förutsätts av samarbetet mellan försäkringsanstalter vilka bedriver försäkring enligt denna lag.

Utöver vad som i denna eller någon annan lag bestäms om uppgifterna skall Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund

1) i anslutning till olycksfalls- och yrkessjukdomsärenden sköta de uppgifter som försäkringsanstalten på bonings- eller vistelseorten skall handha enligt internationella författningar om social trygghet,

2) i anslutning till olycksfalls- och yrkessjukdomsärenden vara kontaktorgan enligt sådana avtal om social trygghet som är bindande för Finland samt delta i förhandlingar om dessa avtal mellan Finland och andra stater,

3) meddela försäkringsanstalterna anvisningar om verkställigheten av försäkring enligt denna lag,

4) utföra uppgifter i samband med beräkning, debitering och redovisning av sådana förhöjningar och ersättningar som avses i 60 § 6 mom.,

5) sörja för att hos försäkringsanstalterna tas ut medel för täckande av olycksfallsnämndens kostnader, samt

6) för utjämning av stora skador fungera som gemensamt organ för de försäkringsanstalter som så önskar.

Vad som i denna lag bestäms om försäkringsanstalter gäller i tillämpliga delar Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund när förbundet sköter uppgifter i anslutning till den ersättnings- eller försäkringsplikt som avses i denna lag.

30 b §

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund har ett allmänt möte och en styrelse, vilka är förbundets organ. Förbundets verksamhet leds av verkställande direktören, som är underställd styrelsen. I förbundet finns dessutom en ersättningsnämnd för olycksfallsärenden.

Styrelsen för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund

har högst 13 ordinarie medlemmar. Högst sju av dem företräder Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds medlemsanstalter samt tre arbetsgivarnas och tre arbetstagarnas och tjänstemännens viktigaste centralorganisationer. Styrelsen väljer inom sig en ordförande, och valet fastställs av social- och hälsovårdsministeriet. Till styrelsen hör dessutom högst fem suppleanter, av vilka en skall företräda de viktigaste arbetsgivarcentralorganisationerna, en de viktigaste arbetstagar- och funktionärs centralorganisationerna och en den mest representativa organisationen för bevakning av lantbruksföretagarnas ekonomiska intressen.

Samtliga försäkringsanstalter som bedriver försäkring enligt denna lag skall höra till Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund och delta i kostnaderna för dess uppgifter, så som bestäms i denna lag. Till Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund hör dessutom Statskontoret och lantbruksföretagarnas i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare avsedda olycksfallsförsäkringsanstalt. Statskontoret deltar i Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds verksamhet och kostnader endast till den del dessa hänför sig till verkställigheten av Statskontorets uppgifter enligt denna lag. I fråga om lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt deltagande i Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds verksamhet och kostnader bestäms separat genom lag.

Närmare föreskrifter om Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds förvaltning och uppgifter ges i förbundets stadgar. Stadgarna utfärdas genom förordning av statsrådet sedan förbundet har gjort en framställning därom till social- och hälsovårdsministeriet.

30 c §

Ersättningsnämnden för olycksfallsärenden har till uppgift att främja ett enhetligt ersättningsförfarande i enlighet med denna lag genom att meddela allmänna anvisningar och utlåtanden. Nämnden ger dessutom Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund

utlåtanden i ärenden som gäller försäkringsplikten enligt denna lag. En försäkringsanstalt skall innan den avgör ett ersättningsärende som grundar sig på denna lag be ersättningsnämnden för olycksfallsärenden om ett utlåtande om beslutsförslaget, i fall ärendet gäller en principiell medicinsk eller rättslig fråga eller om det annars med tanke på en enhetlig ersättningspraxis är nödvändigt att behandla ärendet i nämnden. Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund skall be nämnden om utlåtande även i sådana ärenden som avses i 11 a § och som gäller tillämpningen av denna lag. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de ärenden i vilka ett utlåtande av nämnden skall begäras. Ersättningsnämnden för olycksfallsärenden har rätt att för främjande av ett enhetligt skadeståndsförfarande ålägga försäkringsanstalterna att inhämta nämndens utlåtande även i andra ärenden än förslag till ersättningsbeslut som avses i 2 mom. En försäkringsanstalt har rätt be nämnden om ett utlåtande även i andra ärenden än förslag till ersättningsbeslut som avses i 2 mom. Även en besvärsinstans enligt denna lag kan vid behandlingen av ett besvärsärende inhämta nämndens utlåtande om tillämpningspraxisen.

30 d §

Ersättningsnämnden för olycksfallsärenden har en ordförande, tre lagfarna medlemmar, fyra arbetsmarknadsmedlemmar, fem medicinskt sakkunniga och ett behövt antal ersättare, som social- och hälsovårdsministeriet utser för högst tre år i sänder. Medlemmarna skall vara förtrogna med lagstiftningen om olycksfallsförsäkring och yrkessjukdomar. Ordföranden och de lagfarna medlemmarna skall ha avlagt juris kandidatexamen. De medicinskt sakkunniga skall vara i Finland legitimerade läkare som är förtrogna med försäkringsmedicin. Till ordförande i ersättningsnämnden för olycksfallsärenden utses den medlem som företräder social- och hälsovårdsministeriet. De lagfarna medlemmarna och två av de medicinskt sakkunniga samt deras ersättare

utses på förslag av Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund. Av arbetsmarknadsmedlemmarna utses två på förslag av arbetsgivarnas och två på förslag av arbetstagarnas och funktionärernas viktigaste centralorganisationer. Av arbetsmarknadsmedlemmarnas ersättare utses hälften på förslag av arbetsgivarnas och hälften på förslag av arbetstagarnas och tjänstemännens viktigaste centralorganisationer. Av de medicinskt sakkunniga utses en på förslag av arbetsgivarnas och en på förslag av arbetstagarnas och funktionärernas viktigaste centralorganisationer. Nämnden, som också kan arbeta indelad i sektioner, utser ett behövt antal vice ordförande bland sina lagfarna medlemmar.

Blir ordföranden, en medlem, en medicinskt sakkunnig eller en ersättare i ersättningsnämnden för olycksfallsärenden på ett bestående sätt förhindrad att sköta sina uppgifter, skall social- och hälsovårdsministeriet i dennes ställe för den återstående mandatperioden utse en ny ordförande, medlem, medicinskt sakkunnig eller ersättare, med beaktande av bestämmelserna i 1 och 2 mom.

Närmare bestämmelser om formen för utlåtandet av ersättningsnämnden för olycksfallsärenden, förfarandet vid givande av utlåtande samt nämndens uppgifter och förvaltning utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ersättningsnämnden för olycksfallsärenden har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter få de uppgifter av en försäkringsanstalt och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund som de förfogar över och som är nödvändiga för avgörande av ett ärende som gäller givande av utlåtande. Nämnden har rätt att ge försäkringsanstalterna och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund föreskrifter om de blanketter som skall användas vid begäran om utlåtande och om annat förfarande som skall iakttas vid begäran om utlåtande.

31 §

— — — — —

När försäkringsanstalten beviljar en försäkring skall den ge försäkringstagaren en i 24 § 1 mom. personuppgiftslagen (523/1999) avsedd utredning om behandlingen av den skadades personuppgifter i anslutning till ett skadeståndsärende enligt denna lag.

37 §

Arbetsgivaren är skyldig att vid tecknande av försäkring samt därefter årligen ge försäkringsanstalten för fastställande av försäkringspremien och skötseln av försäkringen nödvändiga uppgifter om sin bransch, mängden arbete som arbetsgivaren låtit utföra, utbetalda löner för varje art av arbete samt om företagets ägandeförhållanden. Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om uppgifternas innehåll samt om när och i vilken form uppgifterna skall ges in.

Om en försäkringsanstalt inte har kunnat fastställa arbetsgivarens försäkringspremie på grund att arbetsgivaren har lämnat oriktiga uppgifter eller försummat att lämna uppgifter som behövs för fastställandet av försäkringspremien, har försäkringsanstalten rätt att uppskatta ansvarets omfattning för den förflutna försäkringsperioden och hos arbetsgivaren ta ut den på detta sätt fastställda försäkringspremien till högst fyrfaldigt belopp för den del som den oriktiga uppgiften eller försummelsen gäller.

38 d §

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund har efter det att ett försäkringsbolag försatts i likvidation eller konkurs rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter få den information av försäkringsbolagets administrations- eller konkursbo som förbundet behöver för att kunna sköta sina uppgifter enligt 38 a—38 c §.

39 §

En arbetstagare som drabbats av olycksfall skall genast lämna ett meddelande om detta till arbetsgivaren eller dennes företrädare, som på begäran skall utfärda bevis över meddelandet. Arbetsgivaren skall utan

dröjsmål till försäkringsanstalten anmäla ett olycksfall som kommit till arbetsgivarens kännedom och med anledning av vilket försäkringsanstalten kan vara ersättningskyldig enligt denna lag. Anmälan skall göras på en blankett enligt formulär som godkänts av Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund.

I anmälan om olycksfall skall anges

- 1) namnet på den som skadats vid olycksfallet, personbeteckning och andra individualiserings- och kontaktuppgifter som är nödvändiga för ersättningshandläggningen,
- 2) arbetsgivarens namn och kontaktuppgifter,
- 3) uppgifter om olycksfallets art, platsen och tidpunkten för olycksfallet, förhållanden under vilka olycksfallet inträffat och orsakerna till det,
- 4) uppgifter om den skadades arbete och om det vederlag som betalats för det,
- 5) uppgifter om den skadades arbete i andra anställningsförhållanden eller som företagare i den mån arbetsgivaren har kännedom om dem, samt
- 6) andra jämförbara uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av ersättningsärendet, för statistikföring och forskning som anses i 64 § samt i övrigt för verkställigheten av denna lag.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som skall anges i olycksfallsanmälan kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Arbetsgivaren skall utan dröjsmål anmäla till polisen ett olycksfall i arbetet som har lett till döden eller svår skada. Polisen skall utan dröjsmål verkställa undersökning på olycksplatsen. Arbetsgivaren eller dennes företrädare skall kallas till undersökningen. Om polisundersökning skall även uppgift ges till behörig arbetarskyddsmyndighet samt till den som skadats vid olycksfallet eller dennes företrädare. En kopia av undersökningsprotokollet skall ges till försäkringsanstalten och den som begärt undersökningen samt på begäran till parterna.

41 §

En läkare skall ge utlåtande om skada eller sjukdom som orsakats av olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom på en blankett enligt

formulär som godkänts av Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund.

45 §

Ersättningstagaren skall utan dröjsmål underrätta försäkringsanstalten om sådana förändringar i sitt hälsotillstånd, sina arbetsinkomster, sina familjeförhållanden och övriga faktorer som inverkar på rätten att få ersättning enligt denna lag eller på ersättningens belopp.

Den som får olycksfallspension, menersättning och familjepension enligt denna lag skall på försäkringsanstaltens begäran och på egen bekostnad årligen tillställa försäkringsanstalten ett av en befolkningsregistermyndighet givet intyg eller annan tillförlitlig utredning över att han eller hon varit vid liv under den tid för vilken skadestånd betalas. Försäkringsanstalten kan också kräva att den som får efterlevandepension på motsvarande sätt tillställer anstalten ett av en befolkningsregistermyndighet givet intyg eller annan tillförlitlig utredning över att han eller hon inte har ingått nytt äktenskap eller att förutsättningarna för utbetalning av efterlevandepension har upphört med stöd av 23 d § 2 mom.

47 §

Ersättningen betalas på försäkringsanstaltens bekostnad in på ett av skadeståndstagaren uppgivet konto i ett penninginstitut som är verksamt i Finland. Ersättningen kan dock betalas också på annat sätt, om det inte är möjligt att betala in det på ett konto eller om ersättningstagaren anger någon orsak som försäkringsanstalten godkänner.

53 §

Vid behandlingen av ärenden i olycksfallsnämnden tillämpas förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat bestäms särskilt. För att ett ärende skall kunna utredas hålls vid behov muntlig förhandling i olycksfallsnämnden på det sätt som bestäms i 37 § förvaltningsprocesslagen. I ärenden i vilka

tystnadsplikt gäller skall muntlig förhandling ske inom stängda dörrar. Olycksfallsnämnden kan bestämma att ett ärende skall behandlas inom stängda dörrar, om offentlig behandling kunde medföra särskild olägenhet för en part. Vid muntlig förhandling skall i övrigt iakttas lagen om offentlighet vid rättegång (945/1984).

Närmare bestämmelser om olycksfallsnämnden och kostnaderna för denna utfärdas genom förordning av statsrådet.

53 c §

Om försäkringsanstalten inte kan ändra det överklagade beslutet så som anges i 1 mom., skall den inom 30 dagar efter besvärstidens utgång sända besvärsskriften, de handlingar som gäller besvärärendet och sitt utlåtande till olycksfallsnämnden eller, om besvären avser olycksfallsnämndens beslut, till försäkringsdomstolen. Försäkringsanstalten kan då genom ett interimistiskt beslut ändra sitt tidigare beslut till den del den bifaller ett yrkande som framförts i besvären. Om ärendet redan har sänts till besvärinstansen skall försäkringsanstalten genast meddela besvärinstansen ändringen av beslutet. En försäkringsanstalts interimistiska beslut får inte överklagas.

På en försäkringsanstalts, olycksfallsnämndens och försäkringsdomstolens beslut skall antecknas det datum då beslutet har postats samt mottagarens namn och adress. Ändringssökanden anses ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter den dag då beslutet postades under den adress ändringssökanden hade uppgett, om inte något annat visas.

53 g §

En grundlöst utbetald ersättning får återkrävas också genom kvittning mot andra framtida ersättningsposter än sådana som avses i 63 § 1 mom. andra meningen. Utan ersättningstagarens samtycke får dock inte från den ersättningspost som var gång skall betalas dras av mer än en sjättedel av den del

av ersättningen som återstår då på ersättningsposten verkställts förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) eller innehållits källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978).

55 §

Om en arbetsgivare, arbetsgivarens företrädare eller en person som tecknat en försäkring enligt 57 § 1 mom. uppsåtligen underlåter att lämna uppgifter enligt denna lag eller uppsåtligen lämnar felaktiga uppgifter skall denne, om inte gärningen med hänsyn till sin menlighet eller skadlighet eller andra omständigheter som har samband med den, bedömd som en helhet är ringa eller om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot skyldigheten att lämna uppgifter enligt lagen om olycksfallsförsäkring* dömas till böter. En arbetsgivare eller dennes företrädare som uppsåtligen åsidosätter sköta arbetsgivarens försäkringsplikt enligt denna lag eller uppsåtligen låter bli att utan dröjsmål göra i 39 § 1 mom. nämnd olycksfallsanmälan eller i 3 mom. i samma paragraf nämnd anmälan till polisen skall, om inte gärningen med hänsyn till sin menlighet eller skadlighet eller andra omständigheter som har samband med den, bedömt som en helhet är ringa eller om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot arbetsgivarens skyldigheter enligt lagen om olycksfallsförsäkring* dömas till böter. I fråga om brott mot tystnadsplikt gäller 35 § lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

I 1 och 2 mom. avses med

- 1) arbetsgivare den som låter utföra arbete i ett anställningsförhållande eller i ett tjänste- eller därmed jämförbart offentligrättsligt anställningsförhållande samt den som faktiskt utövar den beslutanderätt som hör till arbetsgivaren,
 - 2) arbetsgivarens företrädare en medlem i ett lagstadgat eller annat beslutande organ hos en juridisk person som är arbetsgivare samt den som i arbetsgivarens ställe leder eller övervakar arbetet.
- Till straff för en arbetsgivares eller dennes

företrädarens förfarande som är belagt med straff enligt denna paragraf döms den mot vars förpliktelser gärningen eller försummelsen strider. Vid bedömningen av detta skall beaktas dennes ställning, arten och omfattningen av hans eller hennes uppgifter och befogenheter samt även i övrigt hans eller hennes andel i att den lagstridiga situationen uppkommit eller fortgått.

64 §

För förebyggande av olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar samt för verkställighet och utvecklande av denna lag för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund statistik över olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar som avses i denna lag, yrkessjukdomslagen (1343/1988) och lagen om olycksfallsersättning för statstjänstemän (449/1990) samt över försäkringar och ersättningar enligt denna lag (*statistik över olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar*). Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund bedriver för förebyggande av olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar forskning kring orsakerna till och följderna av dessa. Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund utför även undersökningar och kalkyler som gäller sambandet mellan försäkringspremierna och risken för olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom och andra undersökningar och kalkyler som behövs för verkställigheten, uppföljningen och utvecklandet av denna lag.

För verkställighet av de uppgifter som avses i 1 mom. skall varje försäkringsanstalt och Statskontoret utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter kalenderårsvis lämna Olycksförsäkringsanstalternas Förbund behövliga uppgifter om

- 1) arten och omfattningen av det arbete som försäkringstagaren låtit utföra, den löner som anmälts för försäkringen samt de debiterade försäkringspremierna,
- 2) försäkringstagarens bransch och hemort,
- 3) försäkringspremiesystemet,
- 4) tidpunkten och platsen för ett olycksfall samt de förhållanden under vilka olycksfallet inträffat och orsakerna till det,

5) tidpunkten då en yrkessjukdom framträtt och exponeringsförhållandena samt orsakerna till exponeringen,

6) arten av den skada eller yrkessjukdom som olycksfallet orsakat,

7) det arbete som den skadade utförde,

8) de ersättningar som betalas ur försäkringen, särskilt för varje ersättningstagare och varje ersättningslag,

9) faktorer som inverkar på ersättningens storlek och

10) försäkringsgrenen.

Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund har rätt att utöver uppgifterna i 2 mom. utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter av försäkringsanstalten och Statskontoret på begäran få även andra uppgifter som behövs för undersökningar och kalkyler enligt 1 mom. Olycksfallsanstaltens Förbund har rätt att även av Institutet för arbetshygien, arbetarskyddsmyndigheten och polisen få sådana uppgifter om orsakerna till och följderna av olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar som behövs för de undersökningar och kalkyler som avses i 1 mom.

De uppgifterna som avses i 2 mom. 1—3 punkten skall ges särskilt för varje försäkring samt uppgifterna i 4—10 punkten särskilt för varje skada och specificerade med hjälp av den skadades personbeteckning. Även de uppgifter som avses i 3 mom. skall på begäran ges specificerade med hjälp av den skadades personbeteckning.

Närmare bestämmelser om innehållet i de uppgifter som avses i denna paragraf samt om hur och när uppgifterna skall ges in kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

64 a §

En försäkringsanstalt, Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund och en besvärinstans enligt denna lag har utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att

1) av en försäkrings- och pensionsanstalt som verkställer lagstadgad försäkring och av myndigheter och andra på vilka tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas

verksamhet få de uppgifter om arbetstagarens anställningsförhållanden, företagsverksamhet och inkomster, förmåner som utbetalts och andra faktorer som är nödvändiga för avgörandet av ett anhängigt ärende eller som i övrigt skall beaktas vid verkställigheten av uppgifter som föreskrivs i denna lag, i avtal om social trygghet som är bindande för Finland eller i internationella författningar om social trygghet,

2) av arbetsgivaren få de uppgifter om olycksfallet, de förhållanden under vilka olycksfallet inträffat, orsakerna och följderna, arbetstagarens arbete, arbetsgivarens vederlag till arbetstagaren och grunderna för dem samt andra uppgifter som är nödvändiga för avgörandet av ett anhängigt ärende eller som i övrigt skall beaktas vid verkställigheten av uppgifter som föreskrivs i denna lag, i avtal om social trygghet som är bindande för Finland eller i andra internationella författningar om social trygghet,

3) av läkare och andra yrkesutbildade personer som avses i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994), av sådana verksamhetsenheter för hälso- och sjukvården som avses i 2 § 4 punkten lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992) samt av den som verkställer rehabiliteringen av den skadade, för avgörandet av ett anhängigt ärende få utlåtanden och övriga nödvändiga uppgifter om den skadades hälsotillstånd, vård, arbetsförmåga och rehabilitering samt uppgifter ur dennes journalhandlingar.

När till arbetsgivaren lämnas en begäran om uppgifter som behövs för behandlingen av arbetstagarens skadeståndsärende, får till arbetsgivaren utan arbetstagarens samtycke ges endast de sekretessbelagda uppgifter om arbetstagaren som är nödvändiga för att specificera de uppgifter som behövs i skadeståndsärendet och för avgörandet av skadeståndsärendet.

64 b §

En försäkringsanstalt och Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund har rätt att i arbetsgivarens handlingar granska riktigheten av de uppgifter som

omfattas av arbetsgivarens skyldighet att lämna uppgifter enligt denna lag. En försäkringsanstalt och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund har också rätt att få handräckning av polis och övriga myndigheter för att få de ovan avsedda uppgifterna.

En försäkringsanstalt, Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund och en besvärinstans enligt denna lag har rätt att avgiftsfritt få de uppgifter som de enligt denna lag har rätt att få. Om de i 64 a § 1 mom. avsedda uppgifterna behövs i en viss form och detta förorsakar den som lämnar ut uppgifterna betydande merkostnader, skall kostnaderna dock ersättas. Dessutom har en yrkesutbildad person som avses i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården rätt att få skälig ersättning för utlåtanden som ges på basis av den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i 64 a § 1 mom. 3 punkten.

64 c §

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har en försäkringsanstalt och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, ge uppgifter som grundar sig på verkställigheten av denna lag enligt följande:

1) till behöriga myndigheter och organ får lämnas ut uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av uppgifter enligt ett avtal om social trygghet som är bindande för Finland eller en internationell författning om social trygghet,

2) till en myndighet som avses i 4 § 1 mom. lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får i fråga om en person som fått ersättning enligt denna lag lämnas ut personbeteckning och övriga individualiseringsuppgifter, uppgifter om utbetalade ersättningar, uppgifter om arbetsgivaren och andra härmed jämförbara uppgifter som är nödvändiga för det särskilda arbete som en myndighet utför för att utreda brott och missbruk som riktar sig mot socialskyddet och för väckande av åtal, dock inte uppgifter om hälsotillstånd,

3) till en försäkringsanstalt som verkställer försäkring i enlighet med denna lag, trafikförsäkringslagen (279/1959) eller patientskadlagen (585/1986), till Försäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen och Patientförsäkringscentralen får utlämnas uppgifter om brott som riktats mot försäkringsanstalten eller Försäkringsanstalternas Förbund i samband med verkställigheten av denna lag, uppgifter om anmälda skador och utbetalda ersättning samt uppgifter om ersättningssökandenas och ersättningstagarnas personbeteckning och andra individualiseringsuppgifter, om detta är nödvändigt för att förebygga brottslighet som riktas mot dem och om datasekretessnämnden har beviljat tillstånd enligt 43 § personuppgiftslagen (523/1999) att behandla uppgifterna.

4) till skatteförvaltningen får lämnas ut de uppgifter som den behöver för uppfyllandet av övervakningsskyldigheten enligt lagen om förskottsuppbörd, om det finns skäl att misstänka att arbetsgivaren inte har fullgjort sin innehållningsskyldighet,

5) till en annan försäkringsanstalt som idkar lagstadgad försäkring och till Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen och Patientförsäkringscentralen får lämnas ut uppgifter som är nödvändiga för att utreda vilket deras ansvar är för samma skada,

6) till en annan försäkringsanstalt, Försäkringsanstalternas Förbund och den som åsamkat skadan får lämnas ut uppgifter som är nödvändiga för att förverkliga den regressrätt som en försäkringsanstalt som idkar försäkring enligt denna lag eller Försäkringsanstalternas Förbund har,

7) till en arbetsgivare som tecknat en försäkring enligt denna lag får för bedömning av grunderna för försäkringspremien nödvändiga uppgifter lämnas ut om ersättning som betalats ur försäkringen samt namnet på skadade som fått ersättning, personbeteckning och andra uppgifter som är nödvändiga för att specificera de ersatta skadorna,

8) till en registeransvarig som bedriver kreditupplysningsverksamhet får lämnas ut uppgifter om en med stöd av denna lag

utsökningsbar fordran på försäkringstagaren och den försäkringspliktige.

En försäkringsanstalt och dess ombud har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter till ett annat företag som hör till samma koncern som försäkringsanstalten, till samma i 14 b kap. lagen om försäkringsbolag avsedda försäkringsgrupp eller till samma i 18 kap. 6 b § 2 mom. lagen om försäkringsbolag avsedda ekonomiska sammanslutning samt till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (44/2002) avsedda finans- och försäkringskonglomerat lämna ut sådana uppgifter som hänför sig till verkställigheten av denna lag och som är nödvändiga för skötseln av uppgifterna enligt denna lag, eller om det finns särskilda bestämmelser om detta i lag.

En försäkringsanstalt får inte i annan verksamhet utnyttja uppgifter som hänför sig till verkställigheten av denna lag och som omfattas av sekretessbestämmelserna eller andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, om det inte finns särskilda bestämmelser om detta i lag. Sådana uppgifter får inte heller lämnas till försäkringsanstaltens bolagsstämma, representantskap eller delägare.

Utän hinder av vad som bestäms i 2 och 3 mom. kan dock en försäkringsanstalt till ett annat företag som avses i 2 mom. lämna ut och i sin övriga försäkringsverksamhet utnyttja de uppgifter om försäkringstagaren som behövs för kundbetjäning, skötseln av kundförhållanden och annan kundhantering. Sådana uppgifter är den försäkringstagande arbetsgivarens eller företagarens namn, personbeteckning, företags- och organisationsnummer och kundbeteckning, kontaktuppgifter, uppgifter om företagets ägandeförhållanden och försäkringsarrangemang enligt denna lag och den lönesumman som ligger till grund för dem samt sådana uppgifter i anslutning till kundhanteringen som kan jämföras med dessa uppgifter.

64 d §

Utöver vad som annars bestäms i denna eller annan lag har

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, lämna ut uppgifter som erhållits av försäkringsanstalten och Statskontoret med stöd av 64 § enligt följande:

1) till Statistikcentralen får lämnas ut uppgifter om ersättningstagarens personbeteckning, tidpunkten och platsen för olycksfallet, förhållandena under vilka olycksfallet inträffat och orsakerna till det, skadans eller sjukdomens art samt uppgifter om arbetsoförmågans varaktighet liksom även andra uppgifter som baserar sig på olycksfallsanmälan och som är nödvändiga för uppgörandet av statistik som hör till Statistikcentralens verksamhetsområde och som beskriver samhällsförhållandena och deras utveckling,

2) till Institutet för arbetshygien får lämnas ut i tredje meningen i 22 § 2 mom. lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973) nämnda uppgifter för registret över arbetsrelaterade sjukdomar,

3) till Pensionskyddscentralen får lämnas ut uppgifter om ersättning för inkomstbortfall som beviljats av försäkringsanstalten och som inverkar på arbetspensionstillägget.

64 e §

Om en försäkringsanstalt eller Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund lämnar enligt denna lag erhållna uppgifter vidare med stöd av 64 c och 64 d §, ansvarar de för att innehållet i de uppgifter som lämnas ut motsvarar de uppgifter som de fick av den som gav dem.

Vad som i denna lag bestäms om tystnadsplikt och brott mot den gäller också dem som fått sekretessbelagda uppgifter med stöd av 64 c § 2 och 4 mom.

64 f §

Utöver vad som i lagen om offentlighet i myndigheters verksamhet bestäms om parternas rätt att få uppgifter ur en handling och om utlämnande av uppgifter skall försäkringsanstalten och Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund på begäran och utan dröjsmål samt med

beaktande av en arbetstagares boningsort och andra omständigheter bereda arbetstagaren möjlighet att på lämpligt sätt ta del av de handlingar i försäkringsanstaltens och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds besittning som gäller arbetstagarens ersättningsärende. Om arbetstagarens rätt att granska uppgifter om sig själv i personregister bestäms i personuppgiftslagen.

64 g §

Arbetsgivaren skall se till att det för förebyggande av olycksfall och för utredning av ersättnings- och försäkringsärenden finns en olycksfallsförteckning. I förteckningen skall anges den skadade arbetstagarens personbeteckning och andra individualiseringsuppgifter, tidpunkten för olycksfallet i arbetet, förhållanden under vilka olycksfallet i arbetet inträffat och orsakerna till det, arbetets art, de skador och sjukdomar som olycksfallet i arbetet orsakat och, om möjligt, namn och adressuppgifter i fråga om åtminstone två personer som var närvarande när olycksfallet inträffade samt andra för ovan nämnda ändamål nödvändiga uppgifter.

Olycksfallsförteckningen skall utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter på begäran uppvisas för arbetarskyddsmyndigheten, polisen och för den av arbetstagarna valda arbetarskyddsfullmäktige för utförande av uppgifter som bestäms i lag.

Närmare bestämmelser om förande av olycksfallsförteckning och om de uppgifter som skall antecknas i den kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

64 h §

Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet tillämpas på offentligheten i försäkringsanstaltens och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds handlingar och verksamhet då de hänför sig till verkställigheten av denna lag till den del som föreskrivs i 4 § 2 mom. i nämnda lag, om inte något annat anges i denna eller i någon annan lag. På verkställigheten av denna lag tillämpas inte 18 kap. 6, 6 b och 6 c § lagen om försäkringsbolag eller 79 § 1

och 4-8 mom. samt 80 § lagen om utländska försäkringsbolag.

På sekretessen som gäller handlingar och sådana uppgifter i dem som erhållits eller uppgjorts vid utförandet av uppdrag enligt denna lag eller uppdrag som hänför sig till verkställigheten av denna lag samt i fråga om tystnadsplikt och förbud mot utnyttjande i fråga om uppgifter som erhållits vid utförandet av dessa uppdrag tillämpas 22—24 och 35 § lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet också när det inte är fråga om handlingar och uppgifter som uppgjorts eller erhållits för uppdrag som hör till utövandet av offentlig makt enligt 4 § 2 mom. i nämnda lag. Beträffande utlämnande av uppgifter gäller härvid i tillämpliga delar 7 kap. lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Utöver vad som bestäms i 24 § 1 mom. 20 punkten lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet är också sådana handlingar och uppgifter sekretessbelagda som hänför sig till verkställigheten av denna lag och som gäller försäkringstagarens och arbetsgivarens ekonomiska ställning.

64 i §

Utöver vad som bestäms i 29 § 3 mom. lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har en försäkringsanstalt och Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund rätt att öppna en teknisk anslutning

1) för en sammanslutning eller inrättning som verkställer lagstadgad försäkring, till sådana uppgifter i sina personregister som sammanslutningen eller inrättningen med stöd av denna eller en annan lag har rätt att få för verkställigheten av sina uppgifter,

2) för myndigheter eller organ som nämns i 64 c § 1 mom. 1 punkten för utlämnande av uppgifter som avses i denna punkt.

Med hjälp av en teknisk anslutning som öppnats med stöd av denna paragraf får också sökas sekretessbelagda uppgifter utan samtycke av den vars intressen skyddats genom sekretessplikten.

65 §

Arbetsgivaren skall se till att denna lag, uppgift om det försäkringsbolag som

försäkrat arbetet och en av bolaget given, i 31 § 3 mom. avsedd utredning om behandlingen av personuppgifter, samt uppgift om försäkringen innehåller i 12 § 1 mom. avsedd självrisk hålls tillgängliga på arbetsplatsen. Arbetarskyddsmyndigheten skall övervaka att arbetsgivaren fullgör dessa skyldigheter.

Denna lag träder i kraft den _____ 2002.

Genom denna lag upphävs

1) 3, 5, 7, 8, 10—15, 17—22 och 25 § förordningen den 3 december 1948 om verkställighet av lagen om olycksfallsförsäkring (850/1948), av dessa 3, 5, 11 och 25 § sådana de lyder i förordning 1314/1996, 7 och 17 § sådana de

lyder delvis ändrade i förordning 917/1981, 12 § sådan den lyder i sistnämnda förordning, 13 § sådan den lyder i nämnda förordningar 917/1981 och 1314/1996 samt 18, 19 och 22 § delvis ändrade i nämnda förordning 1314/1996,

2) 2 och 4 § förordningen den 30 december 1996 om stadgar för Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund (1312/1996) samt

3) 1 § förordningen den 30 december 1996 om stadgar för ersättningsnämnden för olycksfallsärenden (1313/1996).

Denna lag tillämpas även på olycksfall som har inträffat och på yrkessjukdomar som har framträtt före denna lags ikraftträdande.

2.

Lag**om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 23 december 1981 om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) 7 § 3 mom., 9 § och 22 § 1—3 mom., av dessa lagrum 7 § 3 mom. sådant det lyder i lag 977/1993, 9 § sådan den lyder i lag 1274/1997 och 22 § 1 och 3 mom. sådana de lyder i lag 1206/1996, samt fogas till lagen en ny 8 §, i stället för den 8 § som upphävts genom lag 330/1985, samt en ny 19 §, i stället för den 19 § som upphävts genom lag 36/1987, som följer:

7 §

I fråga om delfående som avses i 1 mom. 4 punkten tillämpas på motsvarande sätt 53 c § 6 mom. lagen om olycksfallsförsäkring.

8 §

Ansökan om ersättning för arbetsskada enligt denna lag söks med en skadeanmälan. Lantbruksföretagaren skall ge in skadeanmälan till lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt. I skadeanmälan skall anges den skadades namn, personbeteckning och andra individualiserings- och kontaktuppgifter. I anmälan skall dessutom lämnas uppgift om arbetsskadans art, förhållanden kring och orsakerna till arbetsskadan, uppgift om annan företagsverksamhet och den skadades anställningsförhållanden samt andra uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av ersättningsärendet. Närmare bestämmelser om de uppgifter som skall ges i skadeanmälan kan utfärdas genom förordning av statsrådet. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer på ansökan av lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt formuläret för blanketten för skadeanmälan.

9 §

I fråga om sökande av ersättning, ersättningskyldighet, ersättning, handläggning av ersättningsärenden, förande

av talan, tystnadsplikt och brott mot den, rätt att erhålla uppgifter, rätt och skyldighet att lämna uppgifter, underställning av olycksfallsförsäkringsanstaltens beslut, deltagande i kostnaderna för olycksfallsnämndens verksamhet, sökande av ändring i olycksfallsförsäkringsanstaltens beslut och i debitering av försäkringspremie, olycksfallsförsäkringsanstaltens regressrätt och återkrav av ogrundad ersättning gäller, om inte något annat följer av denna lag, vad som föreskrivs i lagen om olycksfallsförsäkring, yrkessjukdomslagen och lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991). Vad som i dessa lagar föreskrivs om arbetstagare och försäkringsanstalt tillämpas på motsvarande sätt på lantbruksföretagare och lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt. På ärenden som avses i denna lag tillämpas dock inte vad som i 14 § 1 mom. 1 punkten och 17 a § lagen om olycksfallsförsäkring bestäms om ersättning för inkomstbortfall som uppkommit på grund av fysikalisk behandling eller vad som bestäms i 30 c och 30 d § och 41 b § 2 och 4—6 mom. i nämnda lag.

Vid bestämmande av en i annan lag föreskriven ersättning beaktas förmånerna enligt denna lag på samma sätt som förmånerna enligt lagen om olycksfallsförsäkring.

19 §

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har rätt att vid behandlingen av ett försäkrings- eller ersättningsärenden enligt denna lag i enskilda fall använda uppgifter som den fått för skötseln av övriga åligganden som föreskrivits för den, om det är uppenbart att dessa uppgifter påverkar avgörandet i ärendet och uppgifterna enligt lag skall beaktas vid beslutsfattandet och lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt också annars separat har rätt till dessa uppgifter. Den vars uppgifter det är fråga om skall på förhand underrättas om att uppgifterna eventuellt kommer att användas.

22 §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller i tillämpliga delar dessutom 16 och 19 § lagen om pension för arbetstagare, 16 och 17 § lagen om pension för lantbruksföretagare och 30 a och 30 b §, 55 § 1 mom. samt 61 a, 63, 64 h och 64 i § lagen om olycksfallsförsäkring. Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt är skyldig att delta i den verksamhet som Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund bedriver och som nämns i 30 a och 30 b § lagen om olycksfallsförsäkring samt i kostnaderna för denna verksamhet till den del dessa hänför sig till verkställigheten av denna lag. Social- och hälsovårdsministeriet

fastställer på ansökan av lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt de grunder enligt vilka ovan nämnda kostnader skall kalkyleras.

Vid tillämpningen av 19 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare och 55 § 1 mom. lagen om olycksfallsförsäkring jämställs lantbruksföretagare med en i sagda lagar avsedd arbetsgivare.

Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt skall föra och publicera statistik över arbetsskador som avses i denna lag och över ersättningar som utbetalas för dem. Anstalten har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter ge Statistikcentralen uppgifter som avses i 64 d § 1 punkten lagen om olycksfallsförsäkring för däri angivet ändamål. Närmare bestämmelser om tillämpningen av detta moment kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Denna lag tillämpas även på arbetsskador som inträffat före lagens ikraftträdande.

Genom denna lag upphävs 2—5 § och 10 § förordningen den 21 maj 1982 om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (375/1982).

Helsingfors den 28 mars 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

1...1..7.

1.

Lag**om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 20 augusti 1948 om olycksfallsförsäkring (608/1948) 56, 56 a, 65 a och 65 b §,

av dessa lagrum 56 a § sådan den lyder i lag 39/1988 och 65 a och 65 b § sådana de lyder i lag 1204/1996,

ändras 30 § 1 mom., 30 a, 30 b, 37, 38 d och 39 §, 47 § 3 mom., 53 § 6 mom., 53 c § 2 och 6 mom., 53 g § 3 mom. samt 55, 64, 64 a, 64 b och 65 §,

av dessa lagrum 30 § 1 mom. och 47 § 3 mom. sådana de lyder i lag 483/2001, 30 a, 30 b, 37, 64, 64 a, 64 b och 65 §, sådana de lyder i nämnda lag 1204/1996, 38 d § sådan den lyder i lag 1086/1996, 39 § sådan den lyder i lagarna 738/1966, 495/1995 och 526/1981, 53 § 6 mom. sådant det lyder i lag 297/1999 samt 53 c § 2 och 6 mom. och 53 g § 3 mom. sådana de lyder i lag 893/1994, samt

fogas till 8 § ett nytt 3 mom., till 12 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 1204/1996 och 483/2001, ett nytt 6 mom., till lagen en ny 30 c och 30 d §, till 31 §, sådan den lyder i nämnda lag 1204/1996, ett nytt 3 mom., till 41 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1642/1992 och nämnda lag 1204/1996, ett nytt 6 mom., till lagen en ny 45 § i stället för den 45 § som upphävts genom nämnda lag 1204/1996, till 53 §, sådan den lyder i nämnda lagar 526/1981, 893/1994, 297/1999 och 483/2001 ett nytt 7 mom. samt till lagen nya 64 c—64 i § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Arbetskyddsmyndigheten skall övervaka att arbetsgivarna uppfyller sin försäkringsplikt enligt denna lag. Arbetskyddsmyndigheten skall för vidtagande av de åtgärder som nämns i 36 § utan dröjsmål underrätta Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund om försummelser som gäller försäkringsplikten.

12 §

Arbetsgivaren skall betala ersättning enligt 1 och 2 mom. utan dröjsmål efter det att försäkringsanstalten genom ett beslut har

ansett att olycksfallet skall ersättas enligt denna lag.

30 §

I de fall där staten är skadeståndsskyldig på grund av olycksfall i arbete eller yrkessjukdom, skall skadeståndet betalas av statskontoret. I fråga om statskontoret gäller då i tillämpliga delar vad som i denna lag bestäms om försäkringsanstalter. På statskontoret tillämpas dock inte 29 § 3 mom. och 41 b § 2 och 4—6 mom.

30 §

I de fall där staten är ersättningsskyldig *med anledning* av olycksfall i arbete eller yrkessjukdom skall ersättningen betalas av Statskontoret. Angående Statskontoret gäller då i tillämpliga delar vad som i denna lag bestäms om försäkringsanstalter. På Statskontoret tillämpas dock inte 29 § 3 mom., 41 b § 2 mom. och 4—6 mom. eller 64 h § 1 och 2 mom.

30 a §

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund sköter de uppgifter som samarbetet mellan försäkringsanstalter vilka bedriver försäkring enligt denna lag förutsätter samt övriga uppgifter; enligt vad som bestäms i denna lag eller annan lag eller förordning. Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund sköter också de uppgifter som försäkringsanstalten på boende- eller vistelseorten skall sköta enligt internationella avtal som är bindande för Finland.

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund har ett allmänt möte och en styrelse, vilka är förbundets organ. I förbundet finns dessutom en ersättningsnämnd för olycksfallsärenden.

Styrelsen för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund har högst 13 ordinarie medlemmar så att högst sju av dessa företräder förbundets medlemsanstalter samt tre de viktigaste arbetsgivarfackcentralerna och tre de viktigaste arbetstagar- och funktionärsfackcentralerna. Styrelsen väljer inom sig en ordförande och valet fastställs av ministeriet. Till styrelsen hör dessutom högst fem suppleanter, av vilka en skall företräda de viktigaste arbetsgivarfackcentralerna, en de viktigaste arbetstagar- och funktionärsfackcentralerna och en den mest representativa organisationen för bevakning av lantbruksföretagarnas ekonomiska intressen.

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds uppgifter och förvaltning bestäms närmare i dess stadgar. Stadgarna meddelas genom förordning sedan

1....1..7.

30 a §

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund sköter de uppgifter som förutsätts av samarbetet mellan försäkringsanstalter vilka bedriver försäkring enligt denna lag.

Utöver vad som i denna eller någon annan lag bestäms om uppgifterna skall Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund

- 1) i anslutning till olycksfalls- och yrkessjukdomsärenden sköta de uppgifter som försäkringsanstalten på bonings- eller vistelseorten skall handha enligt internationella författningar om social trygghet,*

- 2) i anslutning till olycksfalls- och yrkessjukdomsärenden vara kontaktorgan enligt sådana avtal om social trygghet som är bindande för Finland samt delta i förhandlingar om dessa avtal mellan Finland och andra stater,*

- 3) meddela försäkringsanstalterna anvisningar om verkställigheten av försäkring enligt denna lag,*

- 4) utföra uppgifter i samband med beräkning, debitering och redovisning av sådana förhöjningar och ersättningar som avses i 60 § 6 mom.,*

- 5) sörja för att hos försäkringsanstalterna tas ut medel för täckande av olycksfallsnämndens kostnader, samt*

- 6) för utjämnande av stora skador fungera som gemensamt organ för de försäkringsanstalter som så önskar.*

Vad som i denna lag bestäms om försäkringsanstalter gäller i tillämpliga delar Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund när förbundet sköter uppgifter i anslutning till den ersättnings- eller försäkringsplikt som avses i denna lag.

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund har gjort en framställning därom till ministeriet.

Samtliga försäkringsanstalter som bedriver försäkring enligt denna lag skall höra till Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund och delta i kostnaderna för dess uppgifter, enligt vad som bestäms i denna lag. Till Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund hör dessutom statskontoret och den lantbruksföretagarnas

olycksfallsförsäkringsanstalt som avses i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. Statskontoret deltar i Olycksfallsförsäkringsanstalternas

Förbunds verksamhet och kostnader endast till den del som dessa ansluter sig till verkställigheten av statskontorets uppgifter enligt denna lag. Särskilda bestämmelser meddelas om hur lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt deltar i Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds verksamhet och kostnader.

Vad som stadgas om försäkringsanstalter som avses i denna lag eller i förordning gäller i tillämpliga delar också Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund när förbundet sköter de uppgifter som avses i 1 mom.

30 b §

För främjande av ett enhetligt skadeståndsförfarande finns i anslutning till Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund en ersättningsnämnd för olycksfallsärenden. Nämnden har en ordförande, tre lagfarna medlemmar, fyra arbetsmarknadsmedlemmar, fem medicinskt sakkunniga och ett behövt antal ersättare, som ministeriet utser för tre år i sänder. Medlemmarna skall vara förtrogna med lagstadgad olycksfallsförsäkring. Ordföranden och de lagfarna medlemmarna skall ha avlagt juris kandidatexamen. De medicinskt sakkunniga skall vara i Finland legitimerade läkare som är förtrogna med försäkringsmedicin.

Till ordförande i ersättningsnämnden för olycksfallsärenden utses den medlem som företräder ministeriet. De lagfarna medlemmarna och två av de medicinskt sakkunniga utses på förslag av Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund. Av arbetsmarknadsmedlemmarna utses två på förslag av arbetsgivarnas och två på

1....1..7.

30 b §

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund har ett allmänt möte och en styrelse, vilka är förbundets organ. Förbundets verksamhet leds av verkställande direktören, som är underställd styrelsen. I förbundet finns dessutom en ersättningsnämnd för olycksfallsärenden. Styrelsen för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund har högst 13 ordinarie medlemmar. Högst sju av dem företräder Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds medlemsanstalter samt tre arbetsgivarnas och tre arbetstagarnas och tjänstemännens viktigaste centralorganisationer. Styrelsen väljer inom sig en ordförande, och valet fastställs av social- och hälsovårdsministeriet. Till styrelsen hör dessutom högst fem suppleanter, av vilka en skall företräda de viktigaste arbetsgivarcentralorganisationerna, en de viktigaste arbetstagar- och funktionärs centralorganisationerna och en den mest

förslag av arbetstagarnas och funktionärernas viktigaste fackcentraler. Av arbetsmarknadsmedlemmarnas ersättare utses en på förslag av arbetsgivarnas och en på förslag av arbetstagarnas och funktionärernas viktigaste fackcentraler. Av de medicinskt sakkunniga utses en på förslag av arbetsgivarnas och en på förslag av arbetstagarnas och funktionärernas viktigaste fackcentraler. Förslagen till lagfarna medlemmar och andra medicinskt sakkunniga än de som utses på förslag av arbetsmarknadsorganisationerna skall omfatta dubbelt så många kandidater som behövs. Nämnden, som också kan arbeta indelad i sektioner, utser ett behövt antal viceordförande bland sina lagfarna medlemmar.

Blir ordföranden, en medlem, en medicinskt sakkunnig eller en ersättare i ersättningsnämnden för olycksfallsärenden på ett bestående sätt förhindrad att sköta sina uppgifter, skall ministeriet i hans ställe för den återstående mandatperioden utse en ny ordförande, medlem, medicinskt sakkunnig eller ersättare med beaktande av bestämmelserna i 2 mom.

Stadgarna för ersättningsnämnden för olycksfallsärenden bestäms genom förordning. Ministeriet fastställer på ansökan av nämnden de ärenden i vilka en försäkringsanstalt skall begära utlåtande av nämnden.

representativa organisationen för bevakning av lantbruksföretagarnas ekonomiska intressen.

Samtliga försäkringsanstalter som bedriver försäkring enligt denna lag skall höra till Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund och delta i kostnaderna för dess uppgifter, så som bestäms i denna lag. Till Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund hör dessutom Statskontoret och lantbruksföretagarnas i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare avsedda olycksfallsförsäkringsanstalt. Statskontoret deltar i Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds verksamhet och kostnader endast till den del dessa hänför sig till verkställigheten av Statskontorets uppgifter enligt denna lag. I fråga om lantbruksföretagarnas

olycksfallsförsäkringsanstalt deltagande i Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds verksamhet och kostnader bestäms separat genom lag.

Närmare föreskrifter om Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds förvaltning och uppgifter ges i förbundets stadgar. Stadgarna utfärdas genom förordning av statsrådet sedan förbundet har gjort en framställning därom till social- och hälsovårdsministeriet.

30 c §

Ersättningsnämnden för olycksfallsärenden har till uppgift att främja ett enhetligt ersättningsförfarande i enlighet med denna lag genom att meddela allmänna anvisningar och utlåtanden. Nämnden ger dessutom

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund utlåtanden i ärenden som gäller försäkringsplikten enligt denna lag.

En försäkringsanstalt skall innan den avgör ett ersättningsärende som grundar sig på denna lag be ersättningsnämnden för olycksfallsärenden om ett utlåtande om beslutsförslaget, i fall ärendet gäller en principiell medicinsk eller rättslig fråga eller om det annars med tanke på en enhetlig ersättningspraxis är nödvändigt att behandla ärendet i nämnden. Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund skall be nämnden om utlåtande även i

sådana ärenden som avses i 11 a § och som gäller tillämpningen av denna lag. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de ärenden i vilka ett utlåtande av nämnden skall begäras. Ersättningsnämnden för olycksfallsärenden har rätt att för främjande av ett enhetligt skadeståndsförfarande ålägga försäkringsanstalterna att inhämta nämndens utlåtande även i andra ärenden än förslag till ersättningsbeslut som avses i 2 mom. En försäkringsanstalt har rätt be nämnden om ett utlåtande även i andra ärenden än förslag till ersättningsbeslut som avses i 2 mom. Även en besvärinstans enligt denna lag kan vid behandlingen av ett besvärssärende inhämta nämndens utlåtande om tillämpningspraxisen.

30 d §

Ersättningsnämnden för olycksfallsärenden har en ordförande, tre lagfarna medlemmar, fyra arbetsmarknadsmedlemmar, fem medicinskt sakkunniga och ett behövt antal ersättare, som social- och hälsovårdsministeriet utser för högst tre år i sänder. Medlemmarna skall vara förtrogna med lagstiftningen om olycksfallsförsäkring och yrkessjukdomar. Ordföranden och de lagfarna medlemmarna skall ha avlagt juris kandidatexamen. De medicinskt sakkunniga skall vara i Finland legitimerade läkare som är förtrogna med försäkringsmedicin. Till ordförande i ersättningsnämnden för olycksfallsärenden utses den medlem som företräder social- och hälsovårdsministeriet. De lagfarna medlemmarna och två av de medicinskt sakkunniga samt deras ersättare utses på förslag av Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund. Av arbetsmarknadsmedlemmarna utses två på förslag av arbetsgivarnas och två på förslag av arbetstagarnas och funktionärernas viktigaste centralorganisationer. Av arbetsmarknadsmedlemmarnas ersättare utses hälften på förslag av arbetsgivarnas och hälften på förslag av arbetstagarnas och tjänstemännens viktigaste centralorganisationer. Av de medicinskt sakkunniga utses en på förslag av

arbetsgivarnas och en på förslag av arbetstagarnas och funktionärernas viktigaste centralorganisationer. Nämnden, som också kan arbeta indelad i sektioner, utser ett behövligt antal vice ordförande bland sina lagfarna medlemmar.

Blir ordföranden, en medlem, en medicinskt sakkunnig eller en ersättare i ersättningsnämnden för olycksfallsärenden på ett bestående sätt förhindrad att sköta sina uppgifter, skall social- och hälsovårdsministeriet i dennes ställe för den återstående mandatperioden utse en ny ordförande, medlem, medicinskt sakkunnig eller ersättare, med beaktande av bestämmelserna i 1 och 2 mom.

Närmare bestämmelser om formen för utlåtandet av ersättningsnämnden för olycksfallsärenden, förfarandet vid givande av utlåtande samt nämndens uppgifter och förvaltning utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ersättningsnämnden för olycksfallsärenden har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter få de uppgifter av en försäkringsanstalt och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund som de förfogar över och som är nödvändiga för avgörande av ett ärende som gäller givande av utlåtande. Nämnden har rätt att ge försäkringsanstalterna och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund föreskrifter om de blanketter som skall användas vid begäran om utlåtande och om annat förfarande som skall iakttas vid begäran om utlåtande.

31 §

När försäkringsanstalten beviljar en försäkring skall den ge försäkringstagaren en i 24 § 1 mom. personuppgiftslagen (523/1999) avsedd utredning om behandlingen av den skadades personuppgifter i anslutning till ett skadeståndsärende enligt denna lag.

37 §

Har en försäkringsanstalt av den anledning att arbetsgivaren har lämnat oriktiga uppgifter eller försummat att lämna uppgifter som behövs för fastställande av försäkringspremier inte kunnat påföra 1....1..7.

37 §

Arbetsgivaren är skyldig att vid tecknande av försäkring samt därefter årligen ge försäkringsanstalten för fastställande av försäkringspremien och skötseln av försäkringen nödvändiga uppgifter om sin

arbetsgivaren en försäkringspremie som motsvarar hans ansvarighet, har försäkringsanstalten rätt att uppskatta ansvarets omfattning för den förflutna försäkringsperioden och hos arbetsgivaren uppbära försäkringspremien till högst fyrfaldigt belopp för den del som den oriktiga uppgiften eller försummelsen gäller.

38 d §

Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund har efter det att ett försäkringsbolag försatts i likvidation eller konkurs rätt att av administrations- eller konkursboet erhålla den information som förbundet behöver för att kunna sköta sina uppgifter enligt denna lag.

39 §

Har arbetstagare drabbats av olycksfall i arbete, skall meddelande därom genast lämnas arbetsgivaren eller dennes ställföreträdare, vilken åligger att på anfordran utfärda bevis över meddelandet. Anmälan om olycksfall, som kan antagas föranleda utgivande av skadestånd från försäkringsanstalt, skall ofördröjligen genom arbetsgivarens försorg göras hos försäkringsanstalten. Anmälan skall göras enligt formulär, som fastställts av ((socialministeriet)), och må ((socialministeriet)) vid fastställande av formuläret bestämma, att däri till myndighet skola lämnas även andra uppgifter än de för utredandet av olycksfallet och bestämmandet av det skadestånd, som skall utgivas med anledning därav, egentligen erforderliga.

Har ett olycksfall i arbete lett till döden

1....1..7.

bransch, mängden arbete som arbetsgivaren låtit utföra, utbetalda löner för varje art av arbete samt om företagets ägandeförhållanden. Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om uppgifternas innehåll samt om när och i vilken form uppgifterna skall ges in.

Om en försäkringsanstalt inte har kunnat fastställa arbetsgivarens försäkringspremie på grund att arbetsgivaren har lämnat oriktiga uppgifter eller försummat att lämna uppgifter som behövs för fastställandet av försäkringspremien, har försäkringsanstalten rätt att uppskatta ansvarets omfattning för den förflutna försäkringsperioden och hos arbetsgivaren ta ut den på detta sätt fastställda försäkringspremien till högst fyrfaldigt belopp för den del som den oriktiga uppgiften eller försummelsen gäller.

38 d §

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund har efter det att ett försäkringsbolag försatts i likvidation eller konkurs rätt *att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter få den information av försäkringsbolagets administrations- eller konkursbo som förbundet behöver för att kunna sköta sina uppgifter enligt 38 a—38 c §.*

39 §

En arbetstagare som drabbats av olycksfall skall genast lämna ett meddelande om detta till arbetsgivaren eller dennes företrädare, som på begäran skall utfärda bevis över meddelandet. Arbetsgivaren skall utan dröjsmål till försäkringsanstalten anmäla ett olycksfall som kommit till arbetsgivarens kännedom och med anledning av vilket försäkringsanstalten kan vara ersättningskyldig enligt denna lag. Anmälan skall göras på en blankett enligt formulär som godkänts av Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund.

I anmälan om olycksfall skall anges

1) namnet på den som skadats vid olycksfallet, personbeteckning och andra individualiserings- och kontaktuppgifter som är nödvändiga för ersättningshandläggningen,

eller svårare skada, skall arbetsgivaren genast göra anmälan om olycksfallet hos polisen, som utan dröjsmål skall verkställa undersökning på olycksplatsen samt utan lösen sända en till riktigheten styrkt kopia av undersökningsprotokollet till försäkringsanstalten.

Försäkringsdomstolen, olycksfallsnämnden och försäkringsanstalt har rätt att påyrka polisundersökning även med anledning av andra än i 2 mom. nämnda olycksfall.

2) arbetsgivarens namn och kontaktuppgifter,

3) uppgifter om olycksfallets art, platsen och tidpunkten för olycksfallet, förhållanden under vilka olycksfallet inträffat och orsakerna till det,

4) uppgifter om den skadades arbete och om det vederlag som betalats för det,

5) uppgifter om den skadades arbete i andra anställningsförhållanden eller som företagare i den mån arbetsgivaren har kännedom om dem, samt

6) andra jämförbara uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av ersättningsärendet, för statistikföring och forskning som anses i 64 § samt i övrigt för verkställigheten av denna lag.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som skall anges i olycksfallsanmälan kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Arbetsgivaren skall utan dröjsmål anmäla till polisen ett olycksfall i arbetet som har lett till döden eller svår skada. Polisen skall utan dröjsmål verkställa undersökning på olycksplatsen. Arbetsgivaren eller dennes företrädare skall kallas till undersökningen.

Om polisundersökning skall även uppgift ges till behörig arbetarskyddsmyndighet samt till den som skadats vid olycksfallet eller dennes företrädare. En kopia av undersökningsprotokollet skall ges till försäkringsanstalten och den som begärt undersökningen samt på begäran till parterna.

41 §

En läkare skall ge utlåtande om skada eller sjukdom som orsakats av olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom på en blankett enligt formulär som godkänts av Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund.

45 §

Ersättningstagaren skall utan dröjsmål underrätta försäkringsanstalten om sådana förändringar i sitt hälsotillstånd, sina arbetsinkomster, sina familjeförhållanden och övriga faktorer som inverkar på rätten att få ersättning enligt denna lag eller på ersättningens belopp.

Den som får olycksfallspension, menersättning och familjepension enligt denna lag skall på försäkringsanstaltens

begäran och på egen bekostnad årligen tillstålla försäkringsanstalten ett av en befolkningsregistermyndighet givet intyg eller annan tillförlitlig utredning över att han eller hon varit vid liv under den tid för vilken skadestånd betalas. Försäkringsanstalten kan också kräva att den som får efterlevandepension på motsvarande sätt tillställer anstalten ett av en befolkningsregistermyndighet givet intyg eller annan tillförlitlig utredning över att han eller hon inte har ingått nytt äktenskap eller att förutsättningarna för utbetalning av efterlevandepension har upphört med stöd av 23 d § 2 mom.

47 §

Om inte parterna kommer överens om något annat, skall försäkringsanstalten på sin bekostnad tillhandahålla det skadestånd som skall utbetalas för den skadeståndsberättigade på den penninginrättning i landet som han eller hon bestämmer. Har någon penninginrättning inte bestämts, tillhandahålls den skadeståndsberättigade skadeståndet på dennes boningsorts postanstalt. En skadeståndsrat som är mindre än 1,68 euro skall kunna lyftas av den skadeståndsberättigade på försäkringsanstalten.

Ersättningen betalas på försäkringsanstaltens bekostnad in på ett av skadeståndstagaren uppgivet konto i ett penninginstitut som är verksam i Finland. Ersättningen kan dock betalas också på annat sätt, om det inte är möjligt att betala in det på ett konto eller om ersättningstagaren anger någon orsak som försäkringsanstalten godkänner.

53 §

Vid behandlingen av ärenden i olycksfallsnämnden tillämpas förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat bestäms särskilt. Om det behövs för att ett ärende skall kunna utredas, verkställs i olycksfallsnämnden muntlig förhandling på det sätt som bestäms i 37 § förvaltningsprocesslagen. Angående olycksfallsnämnden och kostnaderna för denna bestäms närmare genom förordning.

Vid behandlingen av ärenden i olycksfallsnämnden tillämpas förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat bestäms särskilt. För att ett ärende skall kunna utredas hålls vid behov muntlig förhandling i olycksfallsnämnden på det sätt som bestäms i 37 § förvaltningsprocesslagen. I ärenden i vilka tystnadsplikt gäller skall muntlig förhandling ske inom stängda dörrar. Olycksfallsnämnden kan bestämma att ett ärende skall behandlas inom stängda dörrar, om offentlig behandling kunde medföra särskild olägenhet för en part. Vid muntlig förhandling skall i övrigt iakttagas lagen om offentlighet vid rättegång (945/1984). Närmare bestämmelser om

olycksfallsnämnden och kostnaderna för denna utfärdas genom förordning av statsrådet.

53 c §

Om försäkringsanstalten inte kan ändra det överklagade beslutet så som anges i 1 mom., skall den inom 30 dagar efter besvärstidens utgång sända besvärsskriften och sitt utlåtande till olycksfallsnämnden eller, om besvären avser olycksfallsnämndens beslut, till försäkringsdomstolen för *behandling*. Försäkringsanstalten kan då genom ett interimistiskt beslut ändra sitt tidigare beslut till den del den bifaller ett yrkande som framförts i besvären. Om ärendet redan har sänts till besvärinstansen skall försäkringsanstalten genast meddela besvärinstansen om ändringen av beslutet. En försäkringsanstalts interimistiska beslut får inte överklagas.

Om inte annat visas i samband med besvär, anses ändringssökanden ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter det att beslutet postades under den adress ändringssökanden har uppgivit.

Om försäkringsanstalten inte kan ändra det överklagade beslutet så som anges i 1 mom., skall den inom 30 dagar efter besvärstidens utgång sända besvärsskriften, *de handlingar som gäller besvärärendet* och sitt utlåtande till olycksfallsnämnden eller, om besvären avser olycksfallsnämndens beslut, till försäkringsdomstolen. Försäkringsanstalten kan då genom ett interimistiskt beslut ändra sitt tidigare beslut till den del den bifaller ett yrkande som framförts i besvären. Om ärendet redan har sänts till besvärinstansen skall försäkringsanstalten genast meddela besvärinstansen om ändringen av beslutet. En försäkringsanstalts interimistiska beslut får inte överklagas.

På en försäkringsanstalts, olycksfallsnämndens och försäkringsdomstolens beslut skall antecknas det datum då beslutet har postats samt mottagarens namn och adress. Ändringssökanden anses ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter den dag då beslutet postades under den adress ändringssökanden hade uppgett, om inte något annat visas.

53 g §

En grundlöst utbetald ersättning får återkrävas också genom kvittning mot andra framtida ersättningsposter än sådana som avses i 63 § 1 mom. andra meningen. Utan ersättningstagarens samtycke får dock inte från den ersättningspost som var gång skall betalas avdras mera än en sjättedel av ersättningen som återstår då på ersättningsposten verkställts förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd (418/59) eller innehållits källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/78).

55 §
Uraktlåter arbetsgivare eller hans
1...1..7.

En grundlöst utbetald ersättning får återkrävas också genom kvittning mot andra framtida ersättningsposter än sådana som avses i 63 § 1 mom. andra meningen. Utan ersättningstagarens samtycke får dock inte från den ersättnings post som var gång skall betalas dras av mer än en sjättedel av den del av ersättningen som återstår då på ersättningsposten verkställts förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) eller innehållits källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978).

55 §
Om en arbetsgivare, arbetsgivarens

ställföreträdare att fullgöra skyldighet, som åligger honom enligt denna lag eller med stöd av densamma utfärdad förordning eller annan laga föreskrift eller anvisning angående utredning av olycksfallet, straffes med böter.

företrädare eller en person som tecknat en försäkring enligt 57 § 1 mom. uppsåtligen underlåter att lämna uppgifter enligt denna lag eller uppsåtligen lämnar felaktiga uppgifter skall denne, om inte gärningen med hänsyn till sin menlighet eller skadlighet eller andra omständigheter som har samband med den, bedömd som en helhet är ringa eller om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för brott mot skyldigheten att lämna uppgifter enligt lagen om olycksfallsförsäkring dömas till böter.

En arbetsgivare eller dennes företrädare som uppsåtligen åsidosätter sköta arbetsgivarens försäkringsplikt enligt denna lag eller uppsåtligen låter bli att utan dröjsmål göra i 39 § 1 mom. nämnd olycksfallsanmälan eller i 3 mom. i samma paragraf nämnd anmälan till polisen skall, om inte gärningen med hänsyn till sin menlighet eller skadlighet eller andra omständigheter som har samband med den, bedömt som en helhet är ringa eller om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för brott mot arbetsgivarens skyldigheter enligt lagen om olycksfallsförsäkring dömas till böter. I fråga om brott mot tystnadsplikt gäller 35 § lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

I 1 och 2 mom. avses med

1) arbetsgivare den som låter utföra arbete i ett anställningsförhållande eller i ett tjänste- eller därmed jämförbart offentlighetsligt anställningsförhållande samt den som faktiskt utövar den beslutanderätt som hör till arbetsgivaren, 2) arbetsgivarens företrädare en medlem i ett lagstadgat eller annat beslutande organ hos en juridisk person som är arbetsgivare samt den som i arbetsgivarens ställe leder eller övervakar arbetet.

Till straff för en arbetsgivares eller dennes företrädares förfarande som är belagt med straff enligt denna paragraf döms den mot vars förpliktelser gärningen eller försummelsen strider. Vid bedömningen av detta skall beaktas dennes ställning, arten och omfattningen av hans eller hennes uppgifter och befogenheter samt även i övrigt hans eller hennes andel i att den lagstridiga situationen uppkommit eller fortgått.

56 §

Var, som vid meddelande av upplysning, vilken enligt denna lag skall avgivas, uppsåtligen lämnar falsk uppgift eller vägrar att meddela upplysning, straffes med böter, där ej för gärningen i annan lag strängare straff är stadgat.

(upphävs)

56 §

56 a §

Den som olovligen röjer vad han vid fullgörandet av en uppgift enligt denna lag fått veta om någons ekonomiska ställning eller hälsotillstånd eller om en affärshemlighet som gäller försäkringstagaren, skall för brott mot tystnadsplikt enligt lagen om olycksfallsförsäkring dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen stadgas i någon annan lag.

(upphävs)

56 a §

Allmänna åklagaren har inte rätt att väcka åtal för ett brott som nämns i 1 mom., om inte målsäganden anmäler brottet till åtal.

64 §

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund för statistik över olycksfall i arbete och yrkessjukdomar som avses i denna lag, yrkessjukdomslagen (1343/88) och lagen om olycksfallsersättning för statstjänstemän (499/90) samt de ersättningar som utbetalas för dem. Detsamma gäller olycksfall och yrkessjukdomar som har inträffat i statens arbete och för vilka betalas ersättning av statens medel.

En försäkringsanstalt som bedriver försäkring enligt denna lag och statskontoret skall lämna Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund behövliga uppgifter för den statistik som avses i 1 mom. Uppgifterna skall innehålla uppgifter om olycksfall i arbete och yrkessjukdomar, de skador och sjukdomar som har orsakats av dem, de skadestånd som utbetalas till varje skadeståndstagare och de faktorer som inverkar på skadeståndets storlek samt uppgifter om försäkringstagaren, dennes bransch, utbetalda löner och försäkringspremier.

För förande av statistik som hör till statistikcentralens verksamhetsområde och som beskriver samhällsförhållandena och deras utveckling skall Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund ge statistikcentralen behövliga uppgifter som baserar sig på anmälan om olycksfall

1....1..7.

64 §

För förebyggande av olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar samt för verkställighet och utvecklande av denna lag för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund statistik över olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar som avses i denna lag, yrkessjukdomslagen (1343/1988) och lagen om olycksfallsersättning för statstjänstemän (449/1990) samt över försäkringar och ersättningar enligt denna lag (*statistik över olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar*). Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund bedriver för förebyggande av olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar forskning kring orsakerna till och följderna av dessa. Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund utför även undersökningar och kalkyler som gäller sambandet mellan försäkringspremierna och risken för olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom och andra undersökningar och kalkyler som behövs för verkställigheten, uppföljningen och utvecklandet av denna lag.

För verkställighet av de uppgifter som avses i 1 mom. skall varje försäkringsanstalt och Statskontoret utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter kalenderårsvis lämna Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund behövliga uppgifter om

enligt 39 §.

- 1) arten och omfattningen av det arbete som försäkringstagaren låtit utföra, den löner som anmälts för försäkringen samt de debiterade försäkringspremierna,
- 2) försäkringstagarens bransch och hemort,
- 3) försäkringspremiesystemet,
- 4) tidpunkten och platsen för ett olycksfall samt de förhållanden under vilka olycksfallet inträffat och orsakerna till det,
- 5) tidpunkten då en yrkessjukdom framträtt och exponeringsförhållandena samt orsakerna till exponeringen,
- 6) arten av den skada eller yrkessjukdom som olycksfallet orsakat,
- 7) det arbete som den skadade utförde,
- 8) de ersättningar som betalas ur försäkringen, särskilt för varje ersättningstagare och varje ersättningsslag,
- 9) faktorer som inverkar på ersättningens storlek och
- 10) försäkringsgrenen.

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund har rätt att utöver uppgifterna i 2 mom. utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter av försäkringsanstalten och Statskontoret på begäran få även andra uppgifter som behövs för undersökningar och kalkyler enligt 1 mom. Olycksfallsanstalternas Förbund har rätt att även av Institutet för arbetshygien, arbetarskyddsmyndigheten och polisen få sådana uppgifter om orsakerna till och följderna av olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar som behövs för de undersökningar och kalkyler som avses i 1 mom.

De uppgifterna som avses i 2 mom. 1—3 punkten skall ges särskilt för varje försäkring samt uppgifterna i 4—10 punkten särskilt för varje skada och specificerade med hjälp av den skadades personbeteckning. Även de uppgifter som avses i 3 mom. skall på begäran ges specificerade med hjälp av den skadades personbeteckning.

Närmare bestämmelser om innehållet i de uppgifter som avses i denna paragraf samt om hur och när uppgifterna skall ges in kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

64 a §
Försäkringsanstalten eller
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund
kan ge institutet för arbetshygien uppgifter
1....1..7.

64 a §
En försäkringsanstalt,
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund
och en besvärinstans enligt denna lag har

för registret över arbetsrelaterade sjukdomar.

utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att

1) av en försäkrings- och pensionsanstalt som verkställer lagstadgad försäkring och av myndigheter och andra på vilka tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet få de uppgifter om

anställningsförhållanden, arbetsstagarens företagsverksamhet och inkomster, förmåner som utbetalts och andra faktorer som är nödvändiga för avgörandet av ett anhängigt ärende eller som i övrigt skall beaktas vid verkställigheten av uppgifter som föreskrivs i denna lag, i avtal om social trygghet som är bindande för Finland eller i internationella författningar om social trygghet,

2) av arbetsgivaren få de uppgifter om olycksfallet, de förhållanden under vilka olycksfallet inträffat, orsakerna och följderna, arbetsstagarens arbete, arbetsgivarens vederlag till arbetsstagaren och grunderna för dem samt andra uppgifter som är nödvändiga för avgörandet av ett anhängigt ärende eller som i övrigt skall beaktas vid verkställigheten av uppgifter som föreskrivs i denna lag, i avtal om social trygghet som är bindande för Finland eller i andra internationella författningar om social trygghet,

3) av läkare och andra yrkesutbildade personer som avses i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994), av sådana verksamhetsenheter för hälso- och sjukvården som avses i 2 § 4 punkten lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992) samt av den som verkställer rehabiliteringen av den skadade, för avgörandet av ett anhängigt ärende få utlåtanden och övriga nödvändiga uppgifter om den skadades hälsotillstånd, vård, arbetsförmåga och rehabilitering samt uppgifter ur dennes journalhandlingar.

När till arbetsgivaren lämnas en begäran om uppgifter som behövs för behandlingen av arbetsstagarens skadeståndsärende, får till arbetsgivaren utan arbetsstagarens samtycke ges endast de sekretessbelagda uppgifter om arbetsstagaren som är nödvändiga för att specificera de uppgifter som behövs i skadeståndsärendet och för

avgörandet av skadeståndsärendet.

64 b §

För utsökning skall försäkringsanstalten och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund på begäran av behörig myndighet meddela beloppet av den dagpenning, livränta, försörjningspension, olycksfallspension och familjepension som anstalten eller förbundet betalar till skadeståndstagaren samt de uppgifter som anstalten eller förbundet har om andra anstalter som betalar utkomstförmåner till arbetstagaren.

64 b §

En försäkringsanstalt och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund har rätt att i arbetsgivarens handlingar granska riktigheten av de uppgifter som omfattas av arbetsgivarens skyldighet att lämna uppgifter enligt denna lag. En försäkringsanstalt och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund har också rätt att få handräckning av polis och övriga myndigheter för att få de ovan avsedda uppgifterna.

En försäkringsanstalt, Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund och en besvärinstans enligt denna lag har rätt att avgiftsfritt få de uppgifter som de enligt denna lag har rätt att få. Om de i 64 a § 1 mom. avsedda uppgifterna behövs i en viss form och detta förorsakar den som lämnar ut uppgifterna betydande merkostnader, skall kostnaderna dock ersättas. Dessutom har en yrkesutbildad person som avses i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården rätt att få skälig ersättning för utlåtanden som ges på basis av den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i 64 a § 1 mom. 3 punkten.

64 c §

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har en försäkringsanstalt och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, ge uppgifter som grundar sig på verkställigheten av denna lag enligt följande:

1) till behöriga myndigheter och organ får lämnas ut uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av uppgifter enligt ett avtal om social trygghet som är bindande för Finland eller en internationell författning om social trygghet,

2) till en myndighet som avses i 4 § 1 mom. lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får i fråga om en person som fått ersättning enligt denna lag lämnas ut personbeteckning och övriga individualiseringsuppgifter, uppgifter om utbetalade ersättningar, uppgifter om arbetsgivaren och andra härmed

jämförbara uppgifter som är nödvändiga för det särskilda arbete som en myndighet utför för att utreda brott och missbruk som riktar sig mot socialskyddet och för väckande av åtal, dock inte uppgifter om hälsotillstånd,

3) till en försäkringsanstalt som verkställer försäkring i enlighet med denna lag, trafikförsäkringslagen (279/1959) eller patientskadlagen (585/1986), till Försäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen och Patientförsäkringscentralen får utlämnas uppgifter om brott som riktats mot försäkringsanstalten eller Försäkringsanstalternas Förbund i samband med verkställigheten av denna lag, uppgifter om anmälda skador och utbetalda ersättning samt uppgifter om ersättningssökandenas och ersättningstagarnas personbeteckning och andra individualiseringsuppgifter, om detta är nödvändigt för att förebygga brottslighet som riktar sig mot dem och om datasekretessnämnden har beviljat tillstånd enligt 43 § personuppgiftslagen (523/1999) att behandla uppgifterna.

4) till skatteförvaltningen får lämnas ut de uppgifter som den behöver för uppfyllandet av övervakningsskyldigheten enligt lagen om förskottsuppbörd, om det finns skäl att misstänka att arbetsgivaren inte har fullgjort sin innehållningsskyldighet,

5) till en annan försäkringsanstalt som idkar lagstadgad försäkring och till Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen och Patientförsäkringscentralen får lämnas ut uppgifter som är nödvändiga för att utreda vilket deras ansvar är för samma skada,

6) till en annan försäkringsanstalt, Försäkringsanstalternas Förbund och den som åsamkat skadan får lämnas ut uppgifter som är nödvändiga för att förverkliga den regressrätt som en försäkringsanstalt som idkar försäkring enligt denna lag eller Försäkringsanstalternas Förbund har,

7) till en arbetsgivare som tecknat en försäkring enligt denna lag får för bedömning av grunderna för försäkringspremien nödvändiga uppgifter lämnas ut om ersättning som betalats ur försäkringen samt namnet på skadade som fått ersättning, personbeteckning och andra

uppgifter som är nödvändiga för att specificera de ersatta skadorna, 8) till en registeransvarig som bedriver kreditupplysningsverksamhet får lämnas ut uppgifter om en med stöd av denna lag utsökningsbar fordran på försäkringstagaren och den försäkringspliktige.

En försäkringsanstalt och dess ombud har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter till ett annat företag som hör till samma koncern som försäkringsanstalten, till samma i 14 b kap. lagen om försäkringsbolag avsedda försäkringsgrupp eller till samma i 18 kap. 6 b § 2 mom. lagen om försäkringsbolag avsedda ekonomiska sammanslutning samt till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (44/2002) avsedda finans- och försäkringskonglomerat lämna ut sådana uppgifter som hänför sig till verkställigheten av denna lag och som är nödvändiga för skötseln av uppgifterna enligt denna lag, eller om det finns särskilda bestämmelser om detta i lag.

En försäkringsanstalt får inte i annan verksamhet utnyttja uppgifter som hänför sig till verkställigheten av denna lag och som omfattas av sekretessbestämmelserna eller andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, om det inte finns särskilda bestämmelser om detta i lag. Sådana uppgifter får inte heller lämnas till försäkringsanstaltens bolagsstämma, representantskap eller delägare.

Utan hinder av vad som bestäms i 2 och 3 mom. kan dock en försäkringsanstalt till ett annat företag som avses i 2 mom. lämna ut och i sin övriga försäkringsverksamhet utnyttja de uppgifter om försäkringstagaren som behövs för kundbetjäning, skötseln av kundförhållanden och annan kundhantering. Sådana uppgifter är den försäkringstagande arbetsgivarens eller företagarens namn, personbeteckning, företags- och organisationsnummer och kundbeteckning, kontaktuppgifter, uppgifter om företagets ägandeförhållanden och försäkringsarrangemang enligt denna lag och den lönesumman som ligger till grund för dem samt sådana uppgifter i anslutning till kundhanteringen som kan jämföras med dessa uppgifter.

64 d §

Utöver vad som annars bestäms i denna eller annan lag har Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, lämna ut uppgifter som erhållits av försäkringsanstalten och Statskontoret med stöd av 64 § enligt följande:

1) till Statistikcentralen får lämnas ut uppgifter om ersättningstagarens personbeteckning, tidpunkten och platsen för olycksfallet, förhållandena under vilka olycksfallet inträffat och orsakerna till det, skadans eller sjukdomens art samt uppgifter om arbetsförmågans varaktighet liksom även andra uppgifter som baserar sig på olycksfallsanmälan och som är nödvändiga för uppgörandet av statistik som hör till Statistikcentralens verksamhetsområde och som beskriver samhällsförhållandena och deras utveckling,

2) till Institutet för arbetshygien får lämnas ut i tredje meningen i 22 § 2 mom. lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973) nämnda uppgifter för registret över arbetsrelaterade sjukdomar,

3) till Pensionsskyddscentralen får lämnas ut uppgifter om ersättning för inkomstbortfall som beviljats av försäkringsanstalten och som inverkar på arbetspensionstillägget.

64 e §

Om en försäkringsanstalt eller Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund lämnar enligt denna lag erhållna uppgifter vidare med stöd av 64 c och 64 d §, ansvarar de för att innehållet i de uppgifter som lämnas ut motsvarar de uppgifter som de fick av den som gav dem.

Vad som i denna lag bestäms om tystnadsplikt och brott mot den gäller också dem som fått sekretessbelagda uppgifter med stöd av 64 c § 2 och 4 mom.

64 f §

Utöver vad som i lagen om offentlighet i myndigheters verksamhet bestäms om parternas rätt att få uppgifter ur en handling och om utlämnande av uppgifter

skall försäkringsanstalten och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund på begäran och utan dröjsmål samt med beaktande av en arbetstagares boningsort och andra omständigheter bereda arbetstagaren möjlighet att på lämpligt sätt ta del av de handlingar i försäkringsanstaltens och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds besittning som gäller arbetstagarens ersättningsärende. Om arbetstagarens rätt att granska uppgifter om sig själv i personregister bestäms i personuppgiftslagen.

64 g §

Arbetsgivaren skall se till att det för förebyggande av olycksfall och för utredning av ersättnings- och försäkringsärenden finns en olycksfallsförteckning. I förteckningen skall anges den skadade arbetstagarens personbeteckning och andra individualiseringsuppgifter, tidpunkten för olycksfallet i arbetet, förhållanden under vilka olycksfallet i arbetet inträffat och orsakerna till det, arbetets art, de skador och sjukdomar som olycksfallet i arbetet orsakat och, om möjligt, namn och adressuppgifter i fråga om åtminstone två personer som var närvarande när olycksfallet inträffade samt andra för ovan nämnda ändamål nödvändiga uppgifter. Olycksfallsförteckningen skall utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter på begäran uppvisas för arbetarskyddsmyndigheten, polisen och för den av arbetstagarna valda arbetarskyddsfullmäktige för utförande av uppgifter som bestäms i lag. Närmare bestämmelser om förande av olycksfallsförteckning och om de uppgifter som skall antecknas i den kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

64 h §

Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet tillämpas på offentligheten i försäkringsanstaltens och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbunds handlingar och verksamhet då de hänför sig till verkställigheten av denna lag till den del som föreskrivs i 4 § 2 mom. i nämnda lag, om inte något annat anges i

denna eller i någon annan lag. På verkställigheten av denna lag tillämpas inte 18 kap. 6, 6 b och 6 c § lagen om försäkringsbolag eller 79 § 1 och 4–8 mom. samt 80 § lagen om utländska försäkringsbolag.

På sekretessen som gäller handlingar och sådana uppgifter i dem som erhållits eller uppgjorts vid utförandet av uppdrag enligt denna lag eller uppdrag som hänför sig till verkställigheten av denna lag samt i fråga om tystnadsplikt och förbud mot utnyttjande i fråga om uppgifter som erhållits vid utförandet av dessa uppdrag tillämpas 22—24 och 35 § lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet också när det inte är fråga om handlingar och uppgifter som uppgjorts eller erhållits för uppdrag som hör till utövandet av offentlig makt enligt 4 § 2 mom. i nämnda lag. Beträffande utlämnande av uppgifter gäller härvid i tillämpliga delar 7 kap. lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Utöver vad som bestäms i 24 § 1 mom. 20 punkten lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet är också sådana handlingar och uppgifter sekretessbelagda som hänför sig till verkställigheten av denna lag och som gäller försäkringstagarens och arbetsgivarens ekonomiska ställning.

64 i §

Utöver vad som bestäms i 29 § 3 mom. lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har en försäkringsanstalt och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund rätt att öppna en teknisk anslutning 1) för en sammanslutning eller inrättning som verkställer lagstadgad försäkring, till sådana uppgifter i sina personregister som sammanslutningen eller inrättningen med stöd av denna eller en annan lag har rätt att få för verkställigheten av sina uppgifter, 2) för myndigheter eller organ som nämns i 64 c § 1 mom. 1 punkten för utlämnande av uppgifter som avses i denna punkt. Med hjälp av en teknisk anslutning som öppnats med stöd av denna paragraf får också sökas sekretessbelagda uppgifter utan samtycke av den vars intressen skyddats genom sekretessplikten.

65 §

1....1..7.

65 §

Arbetsgivaren skall se till att denna lag och ett tillkännagivande som anger av vem skadestånd bör sökas när olycksfall i arbete inträffar hålls tillgängliga på en lämplig plats.

Arbetsgivaren skall se till att denna lag uppgift om det försäkringsbolag som försäkrat arbetet och en av bolaget given, i 31 § 3 mom. avsedd utredning om behandlingen av personuppgifter, samt uppgift om försäkringen innehåller i 12 § 1 mom. avsedd självrisk hålls tillgängliga på arbetsplatsen. Arbetarskyddsmyndigheten skall övervaka att arbetsgivaren fullgör dessa skyldigheter.

65 a §

Statlig, kommunal eller annat offentligrättsligt samfunds myndighet eller anstalt, läkare i offentlig tjänst, sjukhus, pensionskyddscentralen och en försäkrings- eller pensionsanstalt som bedriver lagstadgad försäkring är skyldiga att på begäran till försäkringsanstalt som avses i denna lag, Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund och besvärinstans avgiftsfritt lämna alla uppgifter som de förfogar över och som inverkar på avgörandet av det försäkrings- och skadeståndsärendet som är under behandling. Detsamma gäller arbetsgivare och läkare som ansvarar för företagshälsovård och som på grund av sin befattning förfogar över material som angår den skadades hälsotillstånd. Försäkringsanstalten och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund är skyldiga att betala skäligt arvode för läkarutlåtanden som har givits på basis av en skyldighet som föreskrivs i denna paragraf.

(upphävs)

65 a §

65 b §

En försäkringsanstalt eller Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund kan för vetenskaplig forskning lämna sådana uppgifter om försäkrings- och skadeståndsärenden som de förfogar över, förutsatt att det inte är frågan om uppgifter som enligt 56 a § 1 mom. är sekretessbelagda. Ministeriet kan dock ge tillstånd till att uppgifter som avses i 56 a § 1 mom. lämnas ut för vetenskaplig forskning, om utlämnandet och användningen av uppgifterna inte äventyrar de intressen som tystnadsplikten skall skydda. Om inte något annat följer av tillståndet, gäller i fråga om tillståndshavarens tystnadsplikt vad som bestäms i 56 a § 1 mom.

(upphävs)

65 b §

1....1..7.

Denna lag träder i kraft den 2002.
Genom denna lag upphävs
1) 3, 5, 7, 8, 10—15, 17—22 och 25 §
förordningen den 3 december 1948 om
verkställighet av lagen om
olycksfallsförsäkring (850/1948),
av dessa 3, 5, 11 och 25 § sådana de lyder i
förordning 1314/1996, 7 och 17 § sådana
de lyder delvis ändrade i förordning
917/1981, 12 § sådan den lyder i
sistnämnda förordning, 13 § sådan den
lyder i nämnda förordningar 917/1981 och
1314/1996 samt 18, 19 och 22 § delvis
ändrade i nämnda förordning 1314/1996,
2) 2 och 4 § förordningen den 30 december
1996 om stadgar för
Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund
(1312/1996) samt
3) 1 § förordningen den 30 december 1996
om stadgar för ersättningsnämnden för
olycksfallsärenden (1313/1996).
Denna lag tillämpas även på olycksfall som
har inträffat och på yrkessjukdomar som
har framträtt före denna lags
ikraftträdande.

2.

Lag

om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 23 december 1981 om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare
(1026/1981) 7 § 3 mom., 9 § och 22 § 1—3 mom., av dessa lagrum 7 § 3 mom. sådant det
lyder i lag 977/1993, 9 § sådan den lyder i lag 1274/1997 och 22 § 1 och 3 mom. sådana de
lyder i lag 1206/1996, samt
fogas till lagen en ny 8 §, i stället för den 8 § som upphävts genom lag 330/1985, samt en ny
19 §, i stället för den 19 § som upphävts genom lag 36/1987, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

I fråga om delfående som avses ovan i 1
mom. 4 punkten tillämpas på motsvarande
sätt 53 c § 3 mom. lagen om
olycksfallsförsäkring.

1....1..7.

I fråga om delfående som avses i 1 mom. 4
punkten tillämpas på motsvarande sätt 53 c
§ 6 mom. lagen om olycksfallsförsäkring.

8 §

Ansökan om ersättning för arbetskada enligt denna lag söks med en skadeanmälan. Lantbruksföretagaren skall ge in skadeanmälan till lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt. I skadeanmälan skall anges den skadades namn, personbeteckning och andra individualiserings- och kontaktuppgifter. I anmälan skall dessutom lämnas uppgift om arbetsskadans art, förhållanden kring och orsakerna till arbetsskadan, uppgift om annan företagsverksamhet och den skadades anställningsförhållanden samt andra uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av ersättningsärendet. Närmare bestämmelser om de uppgifter som skall ges i skadeanmälan kan utfärdas genom förordning av statsrådet. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer på ansökan av lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt formuläret för blanketten för skadeanmälan.

9 §

I fråga om sökande av ersättning, ersättningsskyldighet, ersättning, handläggning av ersättningsärenden, förande av ersättningstagares talan, underställning av olycksfallsförsäkringsanstaltens beslut, deltagande i kostnaderna för olycksfallsnämndens verksamhet, sökande av ändring i olycksfallsförsäkringsanstaltens beslut och i debitering av försäkringspremie, olycksfallsförsäkringsanstaltens regressrätt samt delgivningsskyldighet gäller, om inte något annat följer av denna lag, vad som föreskrivs i lagen om olycksfallsförsäkring, yrkessjukdomslagen och lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991). Vad dessa lagar föreskriver om arbetstagare och försäkringsanstalt tillämpas på motsvarande sätt på lantbruksföretagare och lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt. I ärenden som avses i denna lag tillämpas dock inte vad som bestäms i 14 § 1 mom. 1 punkten och 17 a § lagen om olycksfallsförsäkring i fråga om ersättning för inkomstbortfall som uppkommit på grund av fysikalisk

1...1..7.

9 §

I fråga om sökande av ersättning, ersättningsskyldighet, ersättning, handläggning av ersättningsärenden, förande av talan, tystnadsplikt och brott mot den, rätt att erhålla uppgifter, rätt och skyldighet att lämna uppgifter, underställning av olycksfallsförsäkringsanstaltens beslut, deltagande i kostnaderna för olycksfallsnämndens verksamhet, sökande av ändring i olycksfallsförsäkringsanstaltens beslut och i debitering av försäkringspremie, olycksfallsförsäkringsanstaltens regressrätt och återkrav av ogrundad ersättning gäller, om inte något annat följer av denna lag, vad som föreskrivs i lagen om olycksfallsförsäkring, yrkessjukdomslagen och lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991). Vad som i dessa lagar föreskrivs om arbetstagare och försäkringsanstalt tillämpas på motsvarande sätt på lantbruksföretagare och lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt. På ärenden som avses i denna lag tillämpas dock inte vad som i 14 § 1 mom. 1 punkten och 17 a

behandling eller vad som bestäms i nämnda lags 30 b § och 41 b § 2 och 4—6 mom.

Vid bestämmande av en i annan lag stadgad ersättning beaktas förmånerna enligt denna lag på samma sätt som förmånerna enligt lagen om olycksfallsförsäkring.

22 §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller i tillämpliga delar dessutom 16 §, 18 § 1 mom. och 19 § lagen om pension för arbetstagare, 16 och 17 §§ lagen om pension för lantbruksföretagare samt 30 a, 37, 56 a, 61 a, 63, 64, 64 a, 64 b, 65 a och 65 b §§ lagen om olycksfallsförsäkring. Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt är skyldig att delta i den verksamhet som Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund enligt 30 a § lagen om olycksfallsförsäkring bedriver samt i kostnaderna för denna verksamhet till den del som dessa ansluter sig till verkställigheten av denna lag. Ministeriet fastställer de grunder enligt vilka ovan nämnda kostnader skall kalkyleras

Vid tillämpningen av stadgandena i 18 § lagen om pension för arbetstagare och i 37 § lagen om olycksfallsförsäkring likställs lantbruksföretagare med en i sagda lagar avsedd arbetsgivare.

1...1..7.

§ lagen om olycksfallsförsäkring bestäms om ersättning för inkomstbortfall som uppkommit på grund av fysikalisk behandling eller vad som bestäms i 30 c och 30 d § och 41 b § 2 och 4—6 mom. i nämnda lag.

Vid bestämmande av en i annan lag föreskriven ersättning beaktas förmånerna enligt denna lag på samma sätt som förmånerna enligt lagen om olycksfallsförsäkring.

19 §

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har rätt att vid behandlingen av ett försäkrings- eller ersättningsärenden enligt denna lag i enskilda fall använda uppgifter som den fått för skötseln av övriga åligganden som föreskrivits för den, om det är uppenbart att dessa uppgifter påverkar avgörandet i ärendet och uppgifterna enligt lag skall beaktas vid beslutsfattandet och lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt också annars separat har rätt till dessa uppgifter. Den vars uppgifter det är fråga om skall på förhand underrättas om att uppgifterna eventuellt kommer att användas.

22 §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller i tillämpliga delar dessutom 16 och 19 § lagen om pension för arbetstagare, 16 och 17 § lagen om pension för lantbruksföretagare och 30 a och 30 b §, 55 § 1 mom. samt 61 a, 63, 64 h och 64 i § lagen om olycksfallsförsäkring. Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt är skyldig att delta i den verksamhet som Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund bedriver och som nämns i 30 a och 30 b § lagen om olycksfallsförsäkring samt i kostnaderna för denna verksamhet till den del dessa hänför sig till verkställigheten av denna lag. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer på ansökan av lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt de grunder enligt vilka ovan nämnda kostnader skall kalkyleras.

Vid tillämpningen av 19 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare och 55 § 1 mom. lagen om olycksfallsförsäkring jämföras lantbruksföretagare med en i sagda lagar

Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt skall föra och publicera statistik över arbetsskador som avses i denna lag och över ersättningar som utbetalas för dem. Anstalten skall tillställa Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund uppgifter som behövs för statistikföringen enligt 64 § 1 mom. lagen om olycksfallsförsäkring, och tillställa statistikcentralen de uppgifter som behövs för statistikföring enligt 64 § 3 mom. i nämnda lag. Ministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om tillämpningen av detta moment.

avsedd arbetsgivare.
Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt skall föra och publicera statistik över arbetsskador som avses i denna lag och över ersättningar som utbetalas för dem. *Anstalten har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter ge Statistikcentralen uppgifter som avses i 64 d § 1 punkten lagen om olycksfallsförsäkring för däri angivet ändamål. Närmare bestämmelser om tillämpningen av detta moment kan utfärdas genom förordning av statsrådet.*

*Denna lag träder i kraft den 200 .
Denna lag tillämpas även på arbetsskador som inträffat före lagens ikraftträdande. Genom denna lag upphävs 2—5 § och 10 § förordningen den 21 maj 1982 om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (375/1982).*